VATICANUS URBINAS GRAECUS 35

AN EDITION OF THE SCHOLIA ON ARISTOTLE'S SOPHISTICI ELENCHI

Adam Bülow-Jacobsen & Sten Ebbesen

Codex Vaticanus Urbinas Graecus 35 (membran., mm. 265 x 205, ff. 441) contains Porphyry's *Isagoge* and Aristotle's *Organon*. The manuscript has received frequent attention both in palaeographical literature and in editions of Aristotle where it has been designated *A* ever since Bekker's edition. The codex was written before 914 for archbishop Arethas by sub-deacon Gregory. It was described by C. Stornajolo in *Codices Urbinates Graeci Bibliothecae Vaticanae* (Roma 1895) pp. 41-43. The literature before 1968 is listed in P. Canart & V. Peri, *Sussidi bibliografici per i manoscritti greci della Biblioteca Vaticana* (Studi e Testi, Città del Vaticano 1970) pp. 332-333.

THE SCHOLIA

The ample margins of Urbinas 35 contain a host of scholia. The first were written soon after the text, probably by Gregory or Arethas himself. The first scholiast did not get beyond the beginning of the *Categories*. Extracts of the scholia on *Cat.* were printed by Chr. A. Brandis in *Scholia in Aristotelem* (Berlin Aristotle, vol. IV, Berlin 1836) pp. 30-34. Later hands did much to fill in the blank space left. L. Tarán has edited some of these later scholia -those on *De Interpretatione* which carry Olympiodorus' name— in *Anonymous Commentary on Aristotle's De Interpretatione* (Beiträge zur klassischen Philologie 95, Meisenheim am Glan 1978) pp. XXV-XLI. For the sources of the scholia on Porphyry and *Cat.*, see *Commentaria in Aristotelem Graeca* (henceforward CAG) IV.1: XL-XLI, IV.3: XXXVIII, IV.4: X, VIII: XIV-XV, XVIII.1: XIX-XXIII, XVIII.2: IX-XI.

THE SCHOLIA ON THE *ELENCHI*

A thirteenth-century scholiast, who has left his mark in many parts of the manuscript (also in parts where others had already been at work) entered the rather copious notes on the *Sophistici Elenchi* which we edit below. He found the pages of that part of the book almost untouched by his predecessors. The following items antedate his activity:

NOTES ANTEDATING THE MAIN SCHOLIAST

1) 420r, the words καὶ αὐτοὶ δεδωκέναι καὶ τοῖς ἀκούουσι φαίνονται (174a36),

which the text scribe had omitted, have been added above the line. The hand may be Gregory's or Aretha's (?).

2) On 440r there are three variant readings in the margin. Probably written by Gregory or Arethas. *Ad* 183b25 ὀφθῆναι] γρ ληφθῆναι. *Ad* 183b 26/27 ῥητορικοὺς] γρ πολιτικούς. *Ad* 183b39 ἐδίδασκον ἐκμανθάνειν] γρ ἐδίδοσαν ἐκμανθάνειν.

3) The sign (= σημείωσαι), apparently written by Gregory, is found in the margin f. 420v *ad* 174b4, f. 431r *ad* 179a35 (notice that Aristotle's subject here is related to that of 174b4), f. 435r *ad* 181a23, f. 439v *ad* 183b7, f. 440r *ad* 183b22. On f. 440r there is also another sign, viz. , *ad* 183b16.

4) The sign (= σημείωσαι) appears in the margin ff. 407v *ad* 168a31, 416r *ad* 172a34, 422v *ad* 175a32-33, 423v *ad* 175b31, 424r *ad* 176a5-6, 424r *ad* 176a9-12. There is a common theme, truth/reality vs. falsity/appearance, linking the passages thus marked. The hand is later than than that of (3).

5) Numbers appear in the margin, perhaps written by the same hand as (4). They number:

The six fallacies *in dictione:*

α 402r *ad* 165b30
β 402v *ad* 166a6
γ 403r *ad* 166a23
δ 403r *ad* 166a33
ε 403v *ad* 166b1
ϛ 403v *ad* 166b10

The seven fallacies *extra dictionem:*

α 404r *ad* 166b28
β 404v *ad* 166b37
γ 405r *ad* 167a21
δ 405v *ad* 167a36
ε 405v *ad* 167b1
ϛ 406r *ad* 167b21
ζ 406v *ad* 167b38

The three reasons why *figura dictionis* should be classified with fallacies *in dictione:*

α 409v *ad* 169a37
β 409v *ad* 169a40
γ 409v *ad* 169b1

Four tricks luring one's opponent into saying *falsum* or *inopinabile:*

α 416v *ad* 172b12
β 416v *ad* 172b16
γ 416v *ad* 172b17
δ 416v *ad* 172b18

Four tricks leading the opponent to *inopinabile:*

α 417r *ad* 172b29
β 417r *ad* 172b31
γ 417r *ad* 172b36
δ 417v *ad* 173a7

Eighteen tricks to procure a refutation:

α 419v *ad* 174a17
β 419v *ad* 174a19
γ 420r *ad* 174a20
δ 420r *ad* 174a23
ε 420r *ad* 174a23/24

ϛ 420r *ad* 174a24
ζ 420r *ad* 174a30
η 420r *ad* 174a32
ϑ 420r *ad* 174a33
ι 420r *ad* 174a37
ια 420v *ad* 174a40
ιβ 420v *ad* 174b8
ιγ 420v *ad* 174b12
ιδ 421r *ad* 174b19
ιε 421r *ad* 174b28
ιϛ 421r *ad* 174b30
ιζ 421v *ad* 174b33
ιη 421v *ad* 174b38

Three ways in which the study of sophistic is philosophically relevant:
α 421v *ad* 175a6
β 422r *ad* 175a9
γ 422r *ad* 175a12

6) Two headings, in a 13th-century hand, probably the same that wrote (4-5), occur in the margin:
419v *ad* 174a13 περὶ ἐρωτήσεων
421v *ad* 175a2 περὶ ἀποκρίσεων

ADDITIONS ENTERED AFTER THE MAIN BODY OF SCHOLIA

The following two items were added after the main part of scholia:

A) A part of fol. 441 has been torn off. This caused some loss of text. We now read (184a2-5, lost text in « »): τ«οὺς μανθά»νουσι παρ' αὐτῶν· οὐ [vel οὖ] γὰρ τέχν«ην ἀλλὰ τὰ» ἀπὸ τῆς τέχνης διδόντες, πα«ι-δεύειν ὑπε»λάμβανον· ὥσπερ ἂν εἴ τις ἐπιστήμην «φάσκων» παραδώσειν ἐπὶ τὸ μηδὲν ποιεῖν [corrected into πονεῖν by a later hand, probably the main scholiast] τοὺς πόδας. In the margin a later hand (? 14th c.) has written the whole section, τοῖς – πόδας, but with omission of φάσκων.

B) Finally, a scribe whom we would assign to the late 13th century, and who worked after the main scholiast, added a text about Stoic paralogisms, on ff. 440v-441v. We have printed this text in *BYZANTINA* 5 (1973-1974) 427-444; a reprint is found in S.Ebbesen, *Commentators and Commentaries on Aristotle's Sophistici Elenchi* (Corpus Latinum Commentariorum in Aristotelem Graecorum VII.1-3, Leiden 1981 [henceforward "Ebbesen (1981)"]) 3: 111 f.

THE MAIN SCHOLIAST

The main body of scholia are in a hand which we would date in the second half of the thirteenth century. Certain variations in the style of the hand may be detected, and the order in which the notes were entered is sometimes different from the order of their lemmas. However, we do not think that these facts indicate a plurality of scholiasts. They rather reflect one

man's method of work. For practical reasons certain types of notes were entered before others, and the writing often had to be adapted to the available space.

It will be convenient to examine the scholiast's activity under three headings: (1) corrections of the text; (2) additions of figures to illustrate paralogisms &c.; (3) addition of interlinear and marginal notes.

1. CORRECTIONS OF THE TEXT

Most of these are insubstantial, consisting in addition (more rarely: correction) of signs of accent and breathing, punctuation; addition or (more often) removal of the moveable nu so as to make the text conform to the rule "-ν before consonant, no -ν before vowel". But some corrections are substantial; usually they bring the text in line with the Byzantine vulgate. W.D. Ross's OCT edition of the *Elenchi* (1958, corrected reprint 1970) mentions most of these corrections in the apparatus. The following list aims at completeness. The sign '→' is used for "changed by the scholiast into", '+' means "the scholiast adds".

400r	164a27	φαίνονται + εὐεκτικοί
400r	164a27	αὐτους → αὐτούς
400r	164b20	κομώσαντες → κομμώσαντες
400r	164b21	αὐτούς → ἑαυτούς
401r	165a26	τὸν + δὲ (sequitur ψευδόμενον)
402v	165b39	super ἕστηκεν + γρ καὶ ἵσταται
402v	166a3	ὅτι + ὁ (sequitur νῦν)
402v	166a4-5	καὶ ὁ κάμνων expunxit scholiasta
403r	166a28	σημαίνοι → σημαίνει
403r	166a28-29	τοῦ - δύναμιν om. A[1]. 166a28 δύναμιν + κείμενον τοῦ μὴ γράφοντα γράφειν· [supra γράφειν vox erasa, fort. ποτέ] ἐὰν δὲ μὴ συνθῇ, ὅτι ἔχει δύναμιν
403r	166a30	μανθάνειν → μανθάνει
403v	166b4	εἰρηκότος → εἰρηκότα
404r	166b31-32	166b31 πᾶσι πάνθ' ὅσα, 32 οἷον expuncto, in mg. add. κείμενον πάντα γὰρ οὕτως ἔσται τὰ αὐτά. οἷον φασιν οἱ σοφισταί (sed fort. non noster scholiasta).
405v	167b1	ἔλεγχος + δοκεῖ ἐλέγχειν
406r	167b21	ὁ δὲ παρὰ τὸ μὴ αἴτιον → ὁ δὲ παρὰ τὸ μὴ αἴτιον, ὡς αἴτιον
406r	167b25	πρὸς → πρὸ τοῦ συμπεράσματος
406r	167b26	δοκεῖ (?) ἄρα → δόξει παρὰ
406v	167b38	ἐρωτήματα + ὡς
406v	168a3	ὁ οὐρανος → οὐρανὸς
409v	169a25	τὸ → τῷ
409v	169a36	ὢν → ὄν
409v	169a36	τῶν → τοῖς
410r	169b19	γένοιτ' → γένοιντ'
410v	169b33	ὁ → ὃ
410v	169b35	ἐπει → ἐπὶ
411r	170a1	ὁ delevit scholiasta.

412r 170a40 ὅτι οὖν → ὁτουοῦν
412v 170b17 οἰόμενος ἐρωτᾶσθαι ἐφ ὁ → ἐφ' ᾧ οἰόμενος ἐρωτᾶσθαι
412v 170b31 ἐνδέχεται + τοὺς (fort. scholium)
413r 170b36 οἱ → οὐ
414r 171b2 τὸ δ' → τόνδ'
414v 171b20 καὶ → κἂν
415r 171b32 καταυτον → κατὰ ταυτὸν
415r 171b34 ἔσται → ἔστι
416v 172b16 καὶ → κἂν
417r 172b25 ὁ delevit scholiasta.
421r 174b26 τοῦτο → τούτῳ
423r 175b4 λέγων → λέγειν
423r 175b10 δὲ τὸ → δὲ διὰ τὸ
423r 175b21 τοῦτον → τὸ τὸν
423v 175b39 ποιοῖ → ποιῇ vel ποιεῖ
424r 176a7 εἵρετο → ἤρετο
424v 176a36 ἐξειργόμενος → ἐξειργόμενον
425r 176b9 δοκεῖ → δοκῇ
425r 176b10 πρότερον → πότερον
425v 176b26 προαναστατέον → προενιστατέον
425v 176b29 ψεῦδος → ψευδοῦς
426r 176b36 ἐπὶ → ἐπεὶ
426r 176b40 τὸ → τῷ
426r 176b40 ἔχον → ἔχων ut videtur
427r 177a37 ὢιιδες → ὢι εἶδες
427r 177a38 σύιδες → σὺ εἶδες
427v 177b20 σὺ γέγονας ἄρα → σὺ γέγονας, γέγονας ἄρα
428r 177b36 τινος → τινες
428r 177b36/7 γένοιτ' → γένοιντ'
428r 177b37 οὐ → οὗ
428r 177b37 καταλύσεις → καταλύεις
428r 178a1 οὐ → οὗ
428v 178a21 ἔδωκεν → ἔδωκε ut videtur
428v 178a27 προσδιερωτήματος → προσδεῖται ἐρωτήματος
428v 178a29 ὅμοιοι δὲ καὶ οὐδὲ οἱ λόγοι in rasura scripsit scholiasta. quid eraserit videre nequimus.
429r 178a30 ἔχῃι → ἔχει
429r 178a31 ἔχῃι → ἔχει
429r 178a32 ἔχῃι → ἔχει
429r 178a34 εἵρετο → ἤρετο
429r 178a35 ἔχῃι → ἔχει
429r 178a37 μὴ ἔχῃι → μὴ ἔχει
429r 178b1 εἵρετο → ἤρετο
429r 178b2 ἔχῃι → ἔχει
429r 178b2 εἰ (a scholiasta?) erasum est.
429r 178b4 ἔχῃι → ἔχει
429r 178b6 ἔχῃι → ἔχει
429r 178b6 ἔχων δοῖτ → ἔχων δοίη
429r 178b8 μὴ ἔχῃι → μὴ ἔχει
429v 178b13 (ante ψῆφον) ἔλαβεν γὰρ παρα τουτου expunxit scholiasta
430v 179a18 ὅς → ὡς
430v 179a19 ὅς → ὡς
430v 179a19 ἄψυχος → ἄψυχον
430v 179a22 μὴ ἔχῃι → μὴ ἔχει
431v 179b20 (post δεῖξαι) τινά·παρ' ὃ δὲ μὴ δεῖξαι expunxit scholiasta
431v 179b22 καὶ → κἂν

432r	179b24	ἢ καὶ → εἰ καὶ
435r	181a21	προξελέγχων → παρεξελέγχων
435r	181a24	τὸ → τῶ
436r	181a38	ῥοικοῦ → ῥαιβοῦ
436v	181b39	μὲν + ἐν (cf. editionem scholiorum (infra) ad loc.)
436v	182a1	δὲ + ἐν (cf. editionem scholiorum (infra) ad loc.)
436v	182a15	εἰπεῖν οὕτως → εἰπεῖν οὗτος
437r	182a23	συλλελογίσθαι → συλλελόγισται
437v	182b8	ἐκεῖνοι → ἐκείνοις
437v	182b9	ὄντες αὐτὸν → ὄντες·τὸν αὐτὸν
438r	182b17	καρτερίαν → κεραίαν
438r	182b30	ἔν τινι → ἔν τίνι
438r-v	182b34	συλλεγομένοις → συλλελογισμένοις
438v	183a11	ὧν → ὢν
439v	183b4	τὸν λόγον → τὸ λόγον
441r	184a5	ποιεῖν → πονεῖν
441r	184b3	ἡμῖν → ὑμῖν
441r	184b6	ἡμῶν → ὑμῶν

2. FIGURES

The margins abound in figures. Some show divisions, as follows,

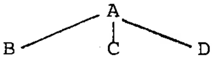

= "A is divided into B, C, D".

But most figures summarize arguments (mostly fallacious ones) which occur in Aristotle's text or were used by the commentators to exemplify points which Aristotle makes in general terms. There are four basic types, one for each of the figures of the categorical syllogism plus one for hypothetical syllogisms. The convention for representing categorical syllogisms is outlined in Philoponus' commentary on *Analytica Priora* I 25b26sqq., CAG XIII.1: 65.20-22: κατὰ μὲν τὸ πρῶτον σχῆμα ἐπ' εὐθείας γράφεται τοῖς ἄκροις ὁ μέσος ὅρος, κατὰ δὲ τὸ δεύτερον ὑπεράνω, κατὰ δὲ τὸ τρίτον ὑποκάτω. In Urbinas 35, and many other medieval manuscripts, the following variant of the convention is adhered to:

First figure syllogisms:

= "A is predicated of B and B of C, ergo A is predicated of C"

A combination of a prosyllogism and a main syllogism is represented like this:

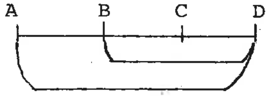

= "*(1, prosyllogism:)* B is predicated of C and C of D, ergo B of D. *(2, main syllogism:)* A is predicated of B and B of D *(by 1)*, ergo A is predicated of D"

A main syllogism with two prosyllogisms is thus represented:

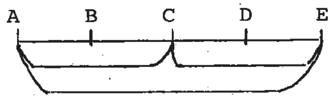

= "*(1, prosyllogism[1]:)* A is predicated of B, B of C, ergo A of C. *(2, prosyllogism[2]:)* C is predicated of D, D of E, ergo C of E. *(3, main syllogism:)* A is predicated of C *(by 1)*, C of E *(by 2)*, ergo A of E."

Second figure syllogisms:

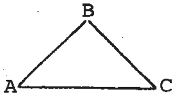

= "B is predicated of A and of C, ergo A of C".

Third figure syllogisms:

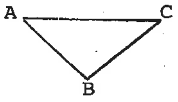

= "A is predicated of B, and so is C, ergo A of C".

Quality and quantity of the propositions is indicated by means of letters on or by the lines which connect the terms, thus

οὐ = οὐ

οὐδ = οὐδείς, οὐδενί

π = πᾶν, παντί

οὐ π = οὐ πᾶς, οὐ παντί

τ = τίς, τινί

No sign of quali- or quantity means "indefinite affirmative".

The combined second and first figure syllogisms at 165a2-3

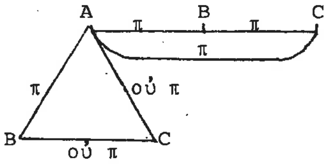

illustrate a true refutation proceeding as follows (cf. CAG II.3: 10-11). Mr X reasons in the first figure, "Every C is B, every B is A, ergo every C is A". Mr Y doubts the conclusion, but not the premisses. Mr X then takes the contradictory of the conclusion and one of the original premisses for his premisses in a second figure syllogism, viz., "Not every C is A, every B is A, ergo not every C is B", and adds, "This shows that you must accept the conclusion of the first syllogism since denying it forces you to hold that not every C is B while also holding that every C is B."

Hypothetical syllogisms:

The scholiast puts antecedent and consequent of the major on one horizontal

level, the minor (assumption) and the conclusion on a lower level, linking the propositions that mention the same propositional content with a line. Thus

(168a13) 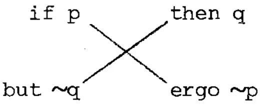

(180b31) 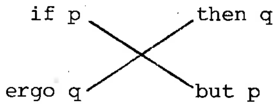

(179b20) 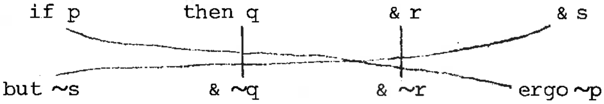

SOURCE OF THE FIGURES

Since all commentators tend to use the same examples and such small differences of wording as may occur disappear when the example is summarized in a figure, it is often impossible to decide which commentary was the source of a particular figure. Moreover, the transmission of such figures is not linked with unbreakable bonds to the transmission of the scholia proper. In Urbinas 35 most of the figures appear to have been drawn before the scholia were entered.

Some of the figures in Urb. 35 must derive from Michael of Ephesus' commentary, some from Leo Magentinus' [on these, see Ebbesen (1981) 1 : 268 - 285 & 302 - 313], many could have either source and some neither. It seems likely that a large portion of the figures should be traced back to a manuscript containing Michael's commentary. This is indicated not only by the fact that they often suit his text best, but also by the fact that a considerable number of them are also found in cod. Paris. gr. 1843 where they accompany the first edition of Michael's commentary ["Ps.-Alexander-2", to use the terminology introduced in Ebbesen (1981)], and/or in cod. Vat. gr. 244 where they accompany extracts from the final edition ("Ps.-Alexander-1", printed in CAG II.3) of Michael's commentary [these extracts themselves function as supplements to Leo Magentinus' commentary]. In our edition we refer the reader to these mss. when they have the same figures as Urb. 35, and to Leo Magentinus when it seems reasonably certain that he is the source.

3. THE SCHOLIA PROPER

The majority of the scholia are clearly derived from Leo Magentinus' commentary. This applies both to the petty interlinear glosses and to the longer marginals.

The origin of the non-Leonine scholia is obscure. To all appearance, the

scholiast of Urb. 35 wrote them simultaneously with the Leonine scholia. One plausible explanation of their occurrence is that the scholiast of Urb. 35 used a manuscript in which Leo's commentary had been written in the margin around a copy of the *Elenchi* already equipped with a miscellany of glosses and stray notes.

Leo's commentary seems to date from the first half of the 13th century [Ebbesen (1981) 1: 303]. Our knowledge of it depends on cod. Vat. gr. 244, in which it is complete, and on the extracts found in Urbinas 35. Except for some insignificant excerpts in cod. Ven. Marc. gr. 201 and cod. Med.-Laur. Conv. Soppr. 192, all other known manuscripts have been shown to be descendants of Vat. gr. 244 [Ebbesen (1981) 3: 70ff.].

Leo's commentary was based on Michael of Ephesus' (Ps.-Alexander-1) and Commentarium III [on the latter, see Ebbesen (1981) 1: 290ff.; on Leo's sources *ibidem* 1: 304ff.] The text of Urbinas 35 is interesting by having some readings which are obviously better than those of Vat. 244, and even more because it sometimes agrees more closely with Commentarium III than does the text of 244 [cf. Ebbesen (1981) 3: 75]. This indicates that the copy of Leo's commentary used by the scholiast of Urbinas 35 represented an earlier stage in the development of that commentary than the one evidenced by Vat. gr. 244. A few glosses in Urb. 35 which have no counterparts in Vat. 244, but do have counterparts in mss. of Commentarium III point in the same direction (thus 172b33-34, 173b22, 180b26). Commentarium III itself is only preserved in a fragmentary state, and so it is not always possible to decide whether Urbinas 35 agrees with Comm. III when it disagrees with Vat. 244. The available evidence shows that this is sometimes the case, but only occasionally.

If anybody ever decides to edit Leo's commentary, he will have to use Urbinas 35 as a text-witness. We hope that our edition will spare him the trouble of personally reading the ms., though he may wish to check an occasional reading.

PRINCIPLES OF EDITION.

Each entry is headed by a reference to chapter, page, column and line of Bekker's edition of Aristotle. Next comes an 'I' if the scholium is interlinear, an 'M' if it is marginal. Then follows a lemma, spaced out. If the scholium is interlinear, thus indicating its lemma by its position, or marginal but equipped with a sign matched by one in the text so as to

indicate the lemma, we put a raised point (ἄνω τελεία) after the lemma. If the scholiast has not clearly indicated the lemma, we add a parenthesis, ')', after it.

In the text of the scholia we have tacitly expanded abbreviations, but otherwise we reproduce the orthography and even the punctuation of the manuscript as faithfully as possible. The scholiast wrote a very small and cursive hand and it is often difficult to decide whether a point is meant to be on or above the line, and whether it is a full stop or a comma. Since we have not checked all the punctuation on the original, it is also possible that an occasional speck of dust or a flaw in the microfilm has been transcribed as punctuation. With this precaution, however, our text should give a fair idea of the scholiast's way of punctuating. It differs from modern practice, but is reasonably consistent, e.g. by placing a comma between the definite article and the infinitized clause determined by it.

Use of parentheses:

[ ] = "the editors think this should be deleted"

< > = "the editors think this should be inserted; it never was in the ms."

≪ ≫ = "the editors think that this should be inserted and that it was in the ms. prior to damage (cutting of margin &c.)"

Source references are given as follows:

'cf. 1843: 347r' (beside figures) = "the same or a very similar figure occurs in cod. Paris. BN gr. 1843, fol 347r".
'cf. 244: 600r' (beside figures) = "the same or a very similar figure occurs in cod. Vat. gr. 244, fol. 600r".
'/οβ/' = "derived from scholium οβ´ of Leo Magentinus' commentary on the *Elenchi*, ms. Vat. gr. 244, foll. 581v - 652v".
'/(οβ)/' = "possibly derived from scholium οβ´ of Leo's commentary".
'/ρις, II.288/' = "derived from Leo's scholium ρις´, printed in Ebbesen (1981) vol. 2, p. 288".
'/υδ, Φιλοσοφία 5-6 (1975-76) 386/' = "derived from Leo's scholium υδ´, published in the Athenian journal Φιλοσοφία vol. 5-6 (1975-6), p.376".

ABBREVIATIONS (cf. above):

CAG = Commentaria in Aristotelem Graeca, Berlin 1882-1907.

C&C = S. Ebbesen, Commentators and Commentaries on Aristotle's Sophistici Elenchi, 3 vols (Corpus Latinum Commentariorum in Aristotelem Graecorum VII.1-3), Leiden: E.J. Brill 1981

Comm. I = Commentarium I in Aristotelis Sophisticos Elenchos [see Ebbesen (1981) 1: 323-329].

Comm. III = Commentarium III in Aristotelis Sophisticos Elenchos [see Ebbesen (1981) 1: 290-301)].

Ebbesen (1981) = C&C (see above).

SCHOLIA IN ARISTOTELIS SOPHISTICOS ELENCHOS

QVIBVS CODEX VATICANVS VRBINAS GRAECVS 35 ORNATVS EST

1 164A20-21 M π ε ρ ὶ δ ὲ ... ἐ λ έ γ χ ω ν) 400 r

ὁ παρὰ τὴν ὕλην ἡμαρτημένος ὁ παρὰ τὸ εἶδος

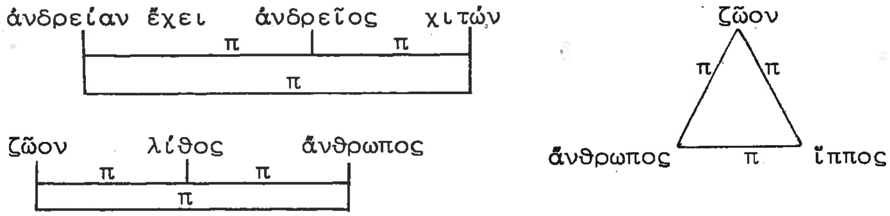

Cf. Leonis α (C&C II.282-3), Comm. I (C&C II.246), CAG II.3: 136.3.

1 164A22 I τ ῶ ν π ρ ώ τ ω ν · ἤτοι τῶν ἀρχῶν καὶ αἰτίων ἐξ ὧν πάντα τὰ σοφίσματα /β, II.284/

1 164A26 I φ α ί ν ο ν τ α ι · εὐεκτικοί

Emendatio. Cf. apparatum Rossii. Sed revera εὐεκτικοί glossa est quae iam ante Leonis tempora in quorundam codicum textum irrepsit.

1 164A27 I φ υ σ ή σ α ν τ ε ς · φοροῦσι γὰρ ἱμάτια πολλὰ καὶ οὕτως δοκοῦσι εὐτραφεῖς ἐξ ἐπιτεχνήσεως τινὸς παρασκευάσαντες. /δ, II.285/

1 164A27 M φ υ λ ε τ ι κ ῶ ς φ υ σ ή σ α ν τ ε ς) τοῦτο εἴληπται ἐκ τῶν, ἐν ταῖς ἑορταῖς γενομένων. δέκα γὰρ φυλαὶ ἤγουν γειτονίαι παρὰ ἀθηναίοις ἐτύγχανον. ἑκάστη δὲ φυλὴ ἑορτῆς γινομένης προσῆγεν ἐν τῇ ἑορτῇ. πρόβατον εἰς θυσίαν· ἵνα δὲ διαβιβαζόμενα τὰ πρόβατα διὰ τῆς πανηγύρεως δοκῶσιν εὔτραφῆ καὶ πίονα, ἐφύσσων ταῦτα. καὶ ἐπεσκεύαζον ὥστε δοκεῖν πίονα μὴ ὄντα τοιαῦτα :- /δ, II.285/

1 164B27 -165A3 M ὁ μ ὲ ν ... σ υ μ π ε ρ ά σ μ α τ ο ς) 400 v

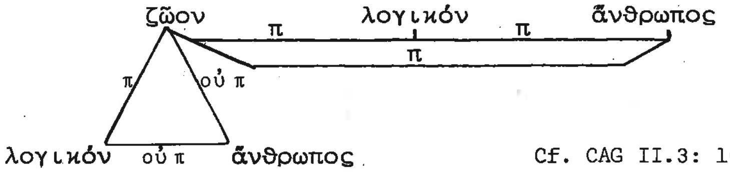

Cf. CAG II.3: 10.

1 165A8 M τ ὸ σ υ μ β α ῖ ν ο ν)

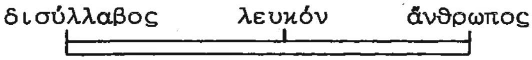

1 165A17-18 I τ ὴ ν α ἰ τ ί α ν · τὴν τῶν ὁμωνύμων /ιβ/

1 165A19 I ἐ π ε ὶ δ᾽ ἔ σ τ ι τ ι σ ί · λύσις τοῦ ἀντιπίπτοντος Cf. CAG II.2: 439.16. 401r

1 165A22 I χ ρ η μ α τ ι σ τ ὴ ς · ὡς ὁ ἱππίας καὶ γοργίας καὶ πρωταγόρας /ιγ/

1 165A24 M ἔ σ τ ι δ᾽ ὡ ς ἓ ν) τοῦτο φέρει ὁ ἀριστοτέλης, ὡς ἄν τινος εἰπόντος· καὶ τί ὀφείλομεν ποιεῖν ἵνα μὴ παρὰ τῶν σοφιστῶν ἀπατώμεθα· καὶ φησὶν εἰ τὸ ἔργον ποιεῖς τοῦ, καλῶς καὶ ἐπιστημόνως ἐρωτῶντος εἴ γε τῶν ἐρωτώντων εἶ. ἢ εἰ τὸ ἔργον τοῦ, καλῶς ἀποκρινομένου εἴ γε τῶν ἐρωτωμένων εἶ, οὐκ ἄν ποτε ἀπατηθῇς παρὰ τῶν σοφιστῶν· τοῦ μὲν γὰρ καλῶς ἐρωτῶντος ἐστὶν ἔργον, τὸ ἀψευδεῖν μὲν αὐτὸν ἤγουν τὸ μὴ ψευδεῖς προτάσεις ἐρωτᾶν περὶ ὧν οἶδεν. ἤγουν περὶ τῶν προκειμένων προβλημάτων. τοῦ δὲ ἀποκρινομένου καλῶς ἔργον ἐστὶν, τὸ δύνασθαι ἐμφανίζειν τὸν ἐρωτῶντα διαψευδόμενον ἤγουν ψευδεῖς προτάσεις προτείνοντα:-/ιδ/

1 165A25 I π ε ρ ὶ ἕ κ α σ τ ο ν · πρόβλημα /(ιδ)/

1 165A25 I τ ο ῦ ε ἰ δ ό τ ο ς · τοῦ ἐπιστημόνως ἐρωτῶντος καὶ τοῦ ἀποκρινομένου /(ιδ)/

1 165A25 M τοῦτο δοκοῦσι καὶ οἱ σοφισταὶ ποιεῖν

1 165A28 I τ ὸ δ᾽ ἐ ν τ ῶ ι λ α β ε ῖ ν · ἀποκρίνασθαι

1 165A29 M γ έ ν ο ς · γένος τοῦ σοφιστικοῦ λόγου ὁ ἐριστικός

1 165A30 I τ ο ι α ύ τ η δ ύ ν α μ ι ς · ἡ σοφιστική /ις/

1 165A30 I ο ὗ τ υ γ χ ά ν ο υ σ ι · τοῦ δοκεῖν σοφοί /ις/

1 165A34 I ε ἴ δ η τ ῶ ν λ ό γ ω ν · ἤγουν αἴτια τῶν σοφισμάτων. τὰ μὲν, γὰρ παρὰ τὴν λέξιν. τὰ δὲ, ἐκτὸς τῆς λέξεως. /ιζ/

1 165A34-35 I π ό σ ω ν τ ὸ ν ἀ ρ ι θ μ ὸ ν · ἤγουν πόσοι τρόποι τῶν σοφισμάτων οἱ παρὰ τὴν λέξιν γινόμενοι. καὶ ποῖοι οἱ ἐκτὸς τῆς λέξεως. /ιζ/

1 165A35 I π ό σ α μ έ ρ η · δύο εἰσὶ ταῦτα: αἱ συνθέσεις τῶν σοφισμάτων καὶ αἱ λύσεις. /ιζ/

1 165A36-37 I τ ῶ ν ἄ λ λ ω ν τ ῶ ν σ υ ν τ ε λ ο ύ ν τ ω ν · ἤτοι τῶν ε᾽ εἰδῶν ὧν στοχάζονται οἱ σοφισταί. τουτέστι ἐλέγχου ψεύδους καὶ τῶν λοιπῶν: /ιζ/

2 165A38 I δ ι α λ έ γ ε σ θ α ι · ἀντὶ τοῦ συλλογίζεσθαι /ιθ/ 401v

2 165B4-5 M ἐ κ τ ῶ ν δ ο κ ο ύ ν τ ω ν) ἤγουν ἐκ τῶν κοινῶν τῶν ἀναγκαίων γινώσκεσθαι παρὰ παντὸς τοῦ ὑποκρινομένου εἰδέναι τήνδε τὴν τέχνην. ὁ γὰρ πείρας χάριν λέγων προσποιεῖται

μετ' ἐπιστήμης λέγειν. ὡς δοκεῖν τὸν ἀποκρινόμενον ἀληθεύειν:- /ἐκ - τέχνην: κα/

3 165B13 M ἔ σ τ ι δ ὲ π έ ν τ ε)

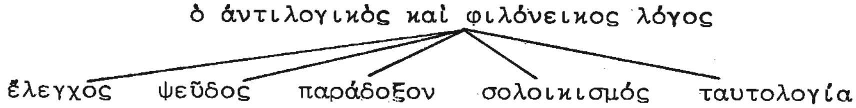

3 165B14 M π α ρ ά δ ο ξ ο ν)

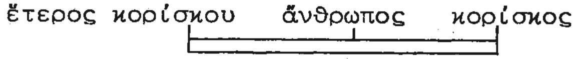

3 165B14 M σ ο λ ο ι κ ι σ μ ό ς)

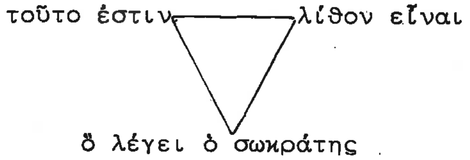

3 165B17 I ὄ ν · ἀληθές Cf. cod. Vat. Reg. gr. 116:344r ἢ συμβαί- 402 r
νει φησὶ τὸ μὴ εἶναι ἕκαστον τούτων ὧν στοχάζονται οἱ σοφισταὶ ὄν, ἤτοι ἀληθές.

3 165B18 I μ ά λ ι σ τ α · ἤγουν πρώτως

4 165B23 M τ ρ ό π ο ι)

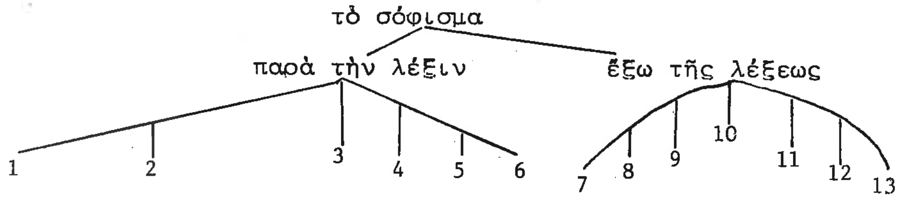

Pro numeris arabicis, quos nos posuimus, haec habet codex:
1. ὁμωνυμία 2. ἀμφιβολία 3. σύνθεσις 4. διαίρεσις 5. προσωδία 6. σχῆμα λέξεως 7. παρὰ τὸ συμβεβηκός 8. παρὰ τὸ ἁπλῶς ἢ μὴ ἁπλῶς 9. παρὰ τὴν ἄγνοιαν τοῦ ἐλέγχου 10. παρὰ τὸ ἑπόμενον 11. παρὰ τὸ ἐν ἀρχῇ λαμβάνειν 12. παρὰ τὸ μὴ τὸ αἴτιον ὡς αἴτιον τιθέναι 13. παρὰ τὸ τὰ πλείω ἐρωτήματα ἓν ποιεῖν

4 165B28 M ἐ π α γ ω γ ῆ ς κ α ὶ σ υ λ λ ο γ ι σ μ ό ς) ἐπαγωγὴν λέγει τὸ παράδειγμα καὶ ὅτι κἂν ἐκ συλλογισμοῦ ζητήσῃς, τὰ ἓξ μόνα εἰσί. καὶ ὅτι τὸ διάφορον γινώσκοντες ἐξαχῶς, μὴ ὡς ἓν εἰδότες ἐννοῶμεν ἅπαντα:-

4 165B28 M σ υ λ λ ο γ ι σ μ ό ς)

ἐξαχῶς συμβαίνει γίνεσθαι π ἢ δυνάμει ἢ ἐνεργείᾳ ἢ φαντασίᾳ τὸ διττὸν ἔχει π παρὰ τὸ μὴ τὰ αὐτὰ τοῖς αὐτοῖς ὀνόμασι καὶ λόγοις δηλοῦσθαι π παρὰ τὴν κακίαν τῆς λέξεως γίνεται τὰ παρὰ τὴν λέξιν σοφίσματα

Cf. Commentarium II, C&C II.30.

4 165B31 M μ α ν θ ά ν ο υ σ ι ν ο ἱ ἐ π ι σ τ ά μ ε ν ο ι)

ἀνεπιστήμονες π μανθάνουσι ἃ ἀποστοματίζουσι π οἱ ἐπιστάμενοι π Cf. 244: 588r

4 165B34-35 M τ ὰ κ α κ ὰ ἀ γ α θ ά) 402 v

ἀγαθά π δέοντα κακά Cf. 244: 588r

4 165B38 - 166A6 M κ α θ ῆ σ θ α ι ... π ρ ό τ ε ρ ο ν)

ἵσταται ἕστηκε π ἀνίστατο καθήμενος Cf. 244: 588r

In cod. Urb. 35 supra ἕστηκεν (165b39) γρ(άφεται) καὶ ἵσταται add. scholiasta

ὑγιαίνει π ὑγιάζεται κάμνων Cf. 244: 588r

πτηνόν π κόραξ ὄργανον

πτηνόν π ἀετός ἰχθῦς

4 166A6-14 M τ ὸ β ο ύ λ ε σ θ α ι ... λ ε γ ό μ ε ν α)

βούλομαι ἁλῶναι ὑπὸ τῶν πολεμίων π τοὺς πολεμίους βούλομαι λαβεῖν με ἐγώ

γινώσκει π ὃ γινώσκει τίς τὰ γράμματα

γινώσκει π ὃ γινώσκει τίς λίθον Cf. 244: 589r

ὁρᾶ π ὃ ὁρᾶ τίς κίων ξύλον Cf. 244: 589r

σὺ φῇς εἶναι π ὃ σὺ φῇς εἶναι λίθον Cf. 244:589r

ἔστι λέγειν π σιγῶντα ξύλα

4 166A17 I ὅ τ α ν ε ἰ ω θ ό τ ε ς ὦ μ ε ν ο ὕ τ ω λ έ- γ ε ι ν · ὡς τὸ κλεῖδα. σημαίνει γὰρ καὶ τὸ κλειδίον καὶ τὸν ἁρμὸν τὸν συνδέοντα τὸν βραχίονα: /λζ/ 403 r

4 166A23-24 M δ ύ ν α σ θ α ι κ α θ ή μ ε ν ο ν β α δ ί ζ ε ι ν κ α ὶ μ ὴ γ ρ ά φ ο ν τ α γ ρ ά φ ε ι ν)

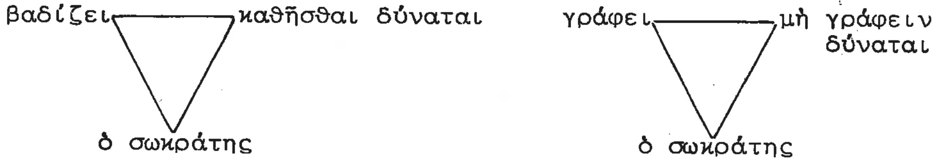

4 166A26 M κ α θ ή μ ε ν ο ν β α δ ί ζ ε ι ν κ α ὶ μ ὴ γ ρ ά φ ο ν τ α γ ρ ά φ ε ι ν)

(1) Ante correcturam:

(2) Eadem schemata post correcturam:

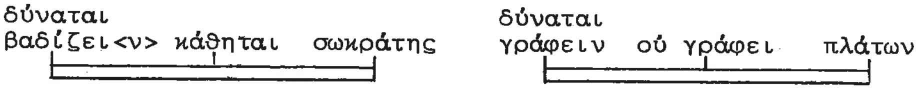

Cf. 244: 589v & 590r.

4 166A26 I β α δ ί ζ ε ι ν · ποτέ /μβ/

4 166A26 I γ ρ ά φ ε ι ν · ποτέ /μγ/

4 166A30 M μ α ν θ ά ν ε ι)

Ante correcturam:

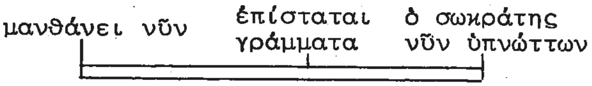

Post correcturam:

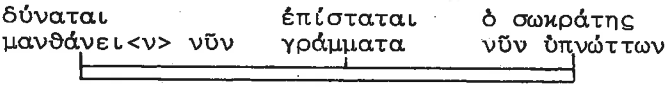

Cf. 244: 590r

4 166A31 M ἓ ν μ ό ν ο ν)

Ante correcturam:

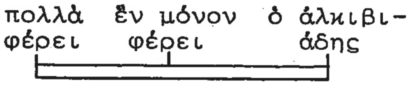

Post correcturam:

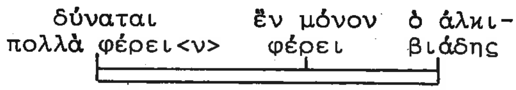

Cf. 244: 590r

4 166A33-35 M τ ὰ π έ ν τ ε ... ἔ τ ι π ρ ό ς) 403 v

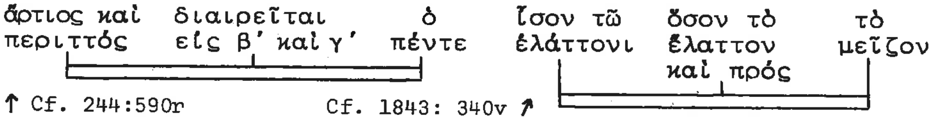

↑ Cf. 244:590r Cf. 1843: 340v ↗

ις' διαιρεῖται εἰς ϛ' καὶ β' καὶ γ' καὶ ε' ὁ η' Cf. 244:590r, 1843:340v

4 166B3 M ἐν μὲν τοῖς ἄνευ γραφῆς)

ἀπόφασις οὗ καταλύεις οἰκία

4 166B4-5 M τὸ μὲν οὐ)

οὐ καταπύθεται ἔστιν οὗ καταπύθεται ὄμβρῳ τὸ τῆς πεύκης ξύλον

Cf. 244: 591v

4 166B10 M οἱ δὲ παρὰ τὸ σχῆμα)

διδάσκειν ἐνεργεῖν περὶ τὴν μάθησιν τὸ μανθάνειν

Cf. 244: 591v

4 166B11 M τὸ ἄρρεν θῆλυ)

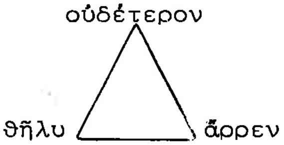

Cf. 244: 591v

4 166B12 M τὸ θῆλυ ἄρρεν)

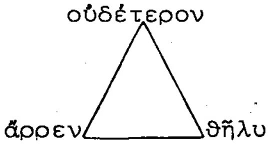

Cf. 1843: 341r

4 166B12-13M τὸ ποιὸν ποσόν)

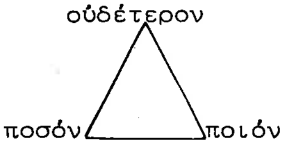

Cf. 244: 591v

4 166B13 M τὸ ποιοῦν πάσχον)

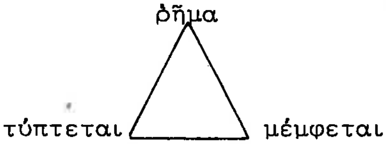

Cf. 244: 591v

4 166B16-17 M οἷον ... τέμνειν)

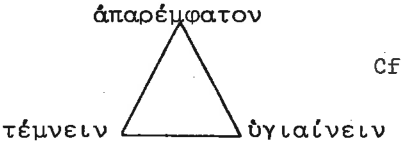

Cf. 244: 591v

4 166B15 I τῶν ποιεῖν· δυναμένων /νθ/ 404 r

4 166B20 I παρά · ἤγουν οἱ ἐν ταῖς φωναῖς παραλογισμοί /ξα/

4 166B21 I ἔξω · ἤτοι τῶν ἀπὸ τῶν πραγμάτων /ξα/

4 166B23 M ἀλλὰ πῆι) τὸ ποῦ. καὶ ποτέ. καὶ πρός τι, μέρη εἰσὶ τοῦ πῆ καὶ ἀπλῶς καὶ τοῦ μὲν ποῦ παράδειγμα ἐστί, τοῦτο· οὐ γὰρ εἰ πῆ. ἤγουν ποῦ τουτέστιν ἐν τριβαλοῖς δοκεῖ ἀγαθὸν τό, τοὺς γέροντας θύειν, ἤδη καὶ ἀπλῶς καὶ εἰς πάντα τόπον, ἀγαθὸν τοῦτο νομίζεται. τοῦ δὲ ποτέ, παράδειγμα τοῦτο· πάντες οἱ ἐν τῶ χρυσῶ γένει ἄνθρωποι κατὰ τὸν ἡσίοδον, ἀγαθοὶ ἦσαν· οὐδεὶς δὲ ἄνθρωπος ἐν τῶ σιδηρῶ γένει κατ' αὐτὸν ἀγαθὸς ἦν· πάντες ἄρα ἄνθρωποι ἀγαθοὶ ἦσαν· καὶ οὐδεὶς ἄνθρωπος ἀγαθός. ἡ λύσις τοῦ σοφίσματος. οὐ γὰρ εἰ πῆ ἤγουν οὐ γὰρ εἰ ποτὲ μὲν ἦσαν οἱ ἄνθρωποι ἀγαθοί. ποτὲ δὲ οὐκ ἀγαθοί, ἤδη καὶ ἀπλῶς καὶ πᾶς ἄνθρωπος ἔστιν ἀγαθός. καὶ οὐδείς. τοῦ δὲ πρός τι τοῦτο· τὰ δέκα πλείονα· τὰ δέκα οὐ πλείονα· οὐ γὰρ εἰ πρὸς τὰ ε', πλείονα· πρὸς δὲ τὰ ιϛ' οὐ πλείονα· ἤδη καὶ ἀπλῶς καὶ καθόλου τὰ πλείονα, ἔσονται οὐ πλείονα:- /οα, II.287/

5 166B29 M οἱ μὲν οὖν)

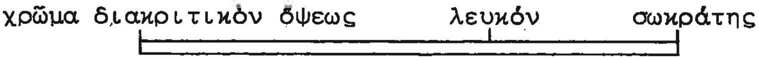

Cf. 244: 592v

5 166B31-32 M οὐκ ἀνάγκη ... ὑπάρχειν)

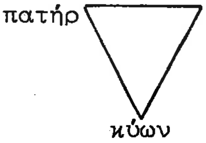

5 166B32-33 M εἰ ὁ κορίσκος ἕτερον ἀνθρώπου) ἐνταῦθα β' συλλογισμοὶ γίνονται. καὶ ἔστι τό, ὁ κορίσκος ἕτερος ἀνθρώπου, ἡ ἐλάττων πρότασις τοῦ ἑνὸς συλλογισμοῦ ὃς καὶ ἐν πρώτω σχήματι συνάγεται οὕτως· ὁ κορίσκος, ἕτερος ἀνθρώπου· ὁ ἕτερος τοῦ ἀνθρώπου, οὐκ ἄνθρωπος. αὕτη ἡ πρότασις

ἢ καὶ μείζων, παρελείφθη. ὡσαύτως καὶ τὸ συμπέρασμα, τό, ὁ κορίσκος οὐκ ἄνθρωπος. τὸ δὲ αὐτὸς αὑτοῦ ἕτερος, συμπέρασμα ἐστὶ τοῦ ἑτέρου συλλογισμοῦ. οὗ ἐλάττων πρότασις ἐστὶ τό, ἔστι γὰρ ἄνθρωπος. ἡ δὲ μείζων. παρείθη. ἔστι δὲ ὁ συλλογισμὸς τοιοῦτος· ὁ κορίσκος, ἄνθρωπος. ὁ ἄνθρωπος ἕτερος τοῦ κορίσκου· καὶ τὸ συμπέρασμα, ὁ κορίσκος ἕτερος τοῦ κορίσκου :-

οὐκ ἄνθρωπος   ἕτερος τοῦ ἀνθρώπου   ὁ κορίσκος

ἕτερος τοῦ κορίσκου   ἄνθρωπος   ὁ κορίσκος

/β' συλλογισμοί - τό δὲ = ξδ, reliqua (ξδ). Schemata = 244: 592v/ Advertendum est scholiastam compendio usum esse, ita ut non liqueat utrum ἕτερος an ἕτερον legendum sit.

5 166B23-34 M ἢ εἰ σωκράτους ἕτερος) 404 v

ἕτερος σωκράτους   ἄνθρωπος   ὁ σωκράτης

5 166B35 M συμβεβηκέναι· τὰ γὰρ κύρια ὀνόματα, ὑποστάσεως δηλωτικά. τὰ δὲ εἰδικὰ φύσεως. καὶ τὰ κύρια, κατὰ συμβεβηκός. κατὰ σχέσιν. κατ' ἐλπίδα κατὰ μνήμην. τὰ δὲ εἰδικά, κατὰ φύσιν :- De hoc scholio videsis C&C II.326.

5 166B38 M ἐν μέρει· ἤγουν ὁμοῦ καὶ ἡνωμένως. λέγει δὲ τὴν ἡνωμένην καὶ σύνθετον κατηγορίαν ἐν μέρει, διότι πᾶσα σύνθεσις, μερικώτερον τὸ πρᾶγμα ποιεῖ. οἷον τὸ ζῷον λογικόν, μερικώτερον τοῦ ζώου :- /ξζ/

5 166B38 I ὡς ἁπλῶς· ἤγουν ἰδίως /ξζ/

5 167A1 M τὸ μὴ ὂν ἔστι δοξαστόν)

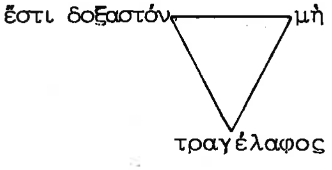

Cf. 244: 593r

5 167A2-3 M τὸ ὂν οὐκ ἔστι ὄν)

οὐκ ὄν   οὐκ ἔστι τί τῶν ὄντων. οἷον ἵππος. βοῦς. ἄνθρωπος.   ὄν

Cf. 244: 593r

5 167A7-8 M οἷον ὁ ἰνδός)

λευκὸς καὶ οὐ λευκός   οὐ λευκὸς μέν ἐστι κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν· λευκὸς δὲ κατὰ τοὺς ὀδόντας   ὁ αἰθίοψ

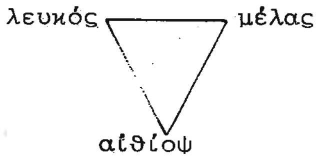

5 167A9 M ἄ μ φ ω ·

μέλας καὶ λευκός — μέλας μέν ἐστι κατὰ τὸ κρυσταλοειδὲς ὑγρόν· κατὰ δὲ τὸ ᾠειδὲς ὑγρόν, λευκός ἐστί — ὁ ὀφθαλμός

/ογ, Ι.74/

5 167A14 M π ῆ ι · 405 r

δεῖ καταδικάζειν — ἄδικα λέγει — ὁ σωκράτης λέγων τῷ δικαστῇ ἃ ἔπαθεν ἄδικα παρά τινος κακοποιοῦ

/οδ/

εὐώρκησε — χθὲς ὤμοσεν ἐπιορκῆσαι. καὶ ἐπιορκήσας, εὐώρκησε κατ' αὐτὸ τὸ ἐπιορκῆσαι — ὁ σωκράτης ἐπιορκήσας

/(οδ)/

5 167A16 M ἐ ν ὅ σ ο ι ς ·

ἀγαθόν — ἀρετή — ἀνδρεία /ογ, Ι.74/

οὐκ ἀγαθόν — πληγῶν καὶ τραυμάτων αἰτία — ἀνδρεία /ογ, Ι.74/

5 167A21 I δ ι ω ρ ί σ θ α ι · ἤτοι γινώσκειν /οε/

5 167A22 I ἀ λ λ ὰ π α ρ ὰ τ ὴ ν ἔ λ λ ε ι ψ ι ν · ἀλλὰ παρὰ τὸ ἐλλεῖψαι τί τῶν παρατηρημάτων τῶν ἐν τῷ ὁρισμῷ τοῦ ἐλέγχου /οε/

5 167A24 I σ υ ν ω ν ύ μ ο υ · μόνον

5 167A24-25 I τ ο ῦ α ὐ τ ο ῦ · κατὰ τὸ πρᾶγμα

5 167A26 I κ α τ ὰ τ α ὐ τ ὸ · μέρος /οθ/

5 167A26 I κ α ὶ π ρ ὸ ς τ α ὐ τ ὸ · μέγεθος

5 167A26 I κ α ὶ ὡ σ α ύ τ ω ς · ἤγουν ἢ δυνάμει ἀμφότερον ἢ ἐνεργείᾳ. καὶ μὴ τὸ μὲν, δυνάμει. τὸ δὲ. ἐνεργείᾳ.

Cf. Leonis πα & CAG II.3: 45.24-25 & C&C I.331.

5 167A29-30M τ ὰ γ ὰ ρ δ ύ ο)

διπλάσια καὶ οὐ διπλάσια — τῆς μὲν μονάδος διπλάσια· τῆς δὲ τριάδος, οὐδιπλάσια — τὰ δύο

5 167A32 M κ α τ ὰ μ ὲ ν γ ὰ ρ τ ὸ μ ῆ κ ο ς)

διπλάσιον καὶ οὐ διπλάσιον — ὑπερέχει μὲν διπλασίως κατὰ τὸ μῆκος. κατὰ δὲ τὸ πλάτος, οὔ. — τόδε τοῦδε

Cf. 1843: 343v.

5 167B1 I δ ι ὰ τ ὸ ο ἴ ε σ θ α ι · δοκεῖ ἐλέγχειν 405 v

Correctio, ut videtur. In quibusdam enim codicibus δοκεῖ ἐλέγχειν διὰ τὸ οἴεσθαι scribitur (ita Coislinianus 330 testibus Bekkero & Waitzio, cum Rossius Coislinianum non ἐλέγχειν sed ὑπάρχειν praebere dicat; item Vat. gr. 244: 596r).

5 167B5 M τ ὴ ν χ ο λ ὴ ν μ έ λ ι)

μέλι ξανθόν χολή — Cf. 1843:343v

5 167B13 I σ υ λ λ ο γ ι σ τ ι κ ο ῖ ς · ἤτοι τοῖς ἀποδεικτι- 406 r
κοῖς συλλογισμοῖς /ϙδ/

5 167B13 M ὁ μ ε λ ί σ σ ο υ λ ό γ ο ς)

ἄπειρον ἀρχὴν οὐκ ἔχει οὐ γέγονεν τὸ ὄν

5 167B13 M ὁ μ ε λ ί σ σ ο υ λ ό γ ο ς)

ὁ μελίσσου λόγος τοιοῦτος. εἰ τὸ γεγονὸς ἀρχὴν ἔχει; καὶ εἴ τι ἔχει ἀρχὴν γέγονεν. εἶτα εἰ τὸ, ἀρχὴν ἔχον γέγονε; κατὰ τὴν σὺν ἀντιθέσει ἀντιστροφήν. τὸ μὴ γεγονὸς ἀρχὴν οὐκ ἔχει :-

5 167B23 M

ζῷον οὐ π λευκόν π πτηνόν π κόραξ /(ϙϛ)/

5 167B24 M ἐ ν τ ο ῖ ς ἀ ν α γ κ α ί ο ι ς · ἤτοι ταῖς παρὰ τῶν σοφιστῶν προτεινομέναις προτάσεσι. ταῦτα γὰρ ἀναγκαῖα λέγει ἐρωτήματα, οὐχ ὅτι ἀναγκαῖον τί συνάγουσιν. ἀλλ' ὅτι τούτων μὴ ληφθέντων, οὐκ ἄν, συνήχθη τὸ προκείμενον ἀδύνατον. συγκατέμιξε γοῦν ὁ σοφιστὴς τοῖς ἀναγκαίοις ἐρωτήμασι, καὶ ψευδῆ πρότασιν δι' ἣν συνήχθη τὸ ἀδύνατον :- /ϙζ/

5 167B26 M τ ο ῦ τ ο · τὸ ἀναιτίως προσληφθέν

5 167B27 M ψυχὴ καὶ ζωὴ ταὐτόν) 406 v

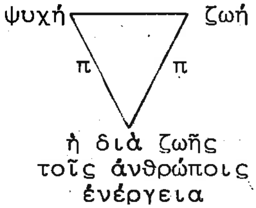

γένεσις τίς ἐστιν — π — ὧ ἐναντίον θάνατος φθορά τις ὤν — ἡ ζωή

ἀλλὰ μὴν οὐ φθορά γένεσις ἄρα — ἢ γένεσις ἢ φθορά — ἡ ζωή

εἰ ἡ ζωὴ γένεσις — ἔσται καὶ τὸ ζῆν γίνεσθαι — ἔσται καὶ τὰ μετέχοντα ζωῆς ἤτοι τὰ ζῶα, γινόμενα.

καὶ τὸ τρίτον — καὶ τὸ δεύτερον ἄρα — ἀλλὰ μὴν τὸ τρίτον ἀδύνατον

διάλυσις παρακολουθεῖ ἤτοι θάνατος — π — μέθεξις ψυχῆς ἐν τῷ α' αἰσθητικῷ ἤτοι τῇ καρδίᾳ — ἡ ζωή /ρθ/

5 167B36 I ἐρωτῶντας· ὡς καὶ ἐνταῦθα. ἔλαβον γὰρ τὴν φθορὰν καὶ τὸν θάνατον ταυτά /ρ/

5 167B38 I ἐρωτήματα· ὡς

i.e. ὡς addendum. utrum scholiasta textum emendare an interpretari voluerit non liquet.

5 168A3-4 M ὁμολογοῦσι)

ὁμολογεῖ φαῦλος κοινωνὸς εἶναι — π — παρεμποδίζει τὸ κοινὸν ἔργον ἤτοι τὴν διάλεξιν ὡς μὴ διδοὺς ἀπόκρισιν — π — ὁ διαλεκτικῶς ἐρωτώμενος καὶ μὴ ἀποκρινόμενος — π /ρβ/

5 168A11 I ὅτε δέ· ἤγουν προσληφθείσης τινὸς ἐνδόξου προτάσεως τῆς, ὃ ἐπὶ ἑνὸς τοῦτο καὶ ἐπὶ πολλῶν. /ρδ/ 407 r

5 168A12 I οἷον εἴ τις δοίη· ἤγουν συγχωρήσει, ὃ ἐπὶ ἑνός, τοῦτο καὶ ἐπὶ πολλῶν λέγεσθαι /(ρδ)/

5 168A13 M λευκά)

χρῶμα διακριτικὸν ὄψεως — λευκόν — ἡ χιών. ὁ κύκνος. τὸ γάλα

/ρε/

5 168A13 M γ υ μ ν ά)

εἰ γυμνόν ἐστι τὸ ἐστερημένον ἐνδύματος. ἐδόθη δὲ ὃ ἐπὶ ἑνός, τοῦτο καὶ ἐπὶ πολλῶν λέγεσθαι. καὶ τὰ ξύλα δὲ καὶ οἱ κίονες ἐστέρηνται ἐνδύματος

ῥηθήσονται καὶ οἱ κίονες καὶ τὰ ξύλα, γυμνά.

ἀλλὰ μὴν τὸ δεύτερον οὐκ ἔστι

οὐδ᾽ ἄρα τὸ δοθέν. ὅτι ὃ ἐπὶ ἑνός, τοῦτο καὶ ἐπὶ πολλῶν λέγεται

/(ρε)/

5 168A13 M τ υ φ λ ά) ἰστέον ὅτι τὸ ὁρᾶν πάθος ἐστί. τὸ γὰρ κρυσταλοειδὲς ὑγρόν, ἐστὶν ὄργανον δι᾽ οὗ ὁρῶμεν. εἰ γοῦν μὴ τοῦτο πάθη καὶ ἀλλοιωθῇ παρὰ τοῦ ὁρατοῦ, ἄλλως οὐκ ἀντιλαμβάνεται αὐτοῦ. ἢ γὰρ λευκὰ εἰσὶ τὰ ὁρώμενα. καὶ διακρίνεται καὶ διαχέεται ἡ,ἐν τῷ κρυσταλοειδεῖ ὑγρῷ ἐνιδρυμένη ὁρατικὴ δύναμις. καὶ οὕτως ἀντιλαμβάνεται αὐτοῦ; ἢ μέλανα εἰσί. καὶ συμπιλοῦται πρῶτον καὶ συγχέεται ἡ ὁρατικὴ δύναμις. καὶ οὕτως ἀντιλαμβάνεται τούτων. καὶ οὕτως μὲν ἁπλοϊκώτερον ἐδείξαμεν τὸ ὁρᾶν, πάθος. ἐν δὲ τῷ περὶ ψυχῆς, τελεώτερον περὶ τούτου φιλοσοφήσομεν.

6 168A21 I ἀ σ υ λ λ ό γ ι σ τ ο ι · μὴ ἔχοντες τὰ παρατηρήματα τοῦ ἁπλῶς συλλογισμοῦ

6 168A37-38 M ε ἰ ο ὖ ν μ ὴ ἔ σ τ ι σ υ λ λ ο γ ι σ μ ὸ ς 407v
τ ο ῦ σ υ μ β ε β η κ ό τ ο ς)

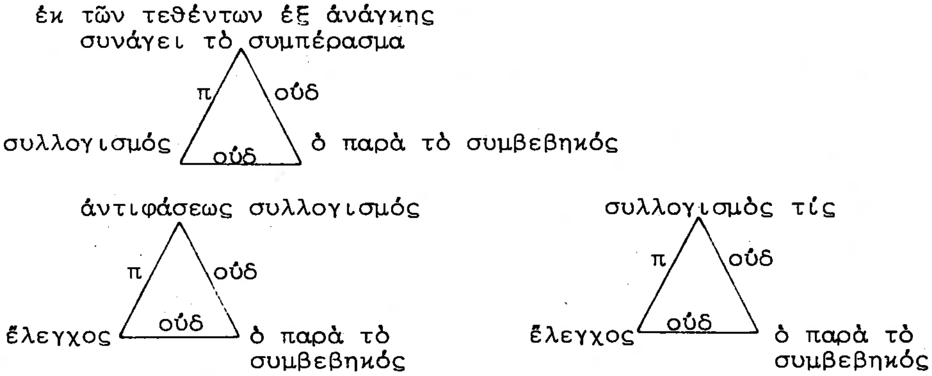

6 168A38 M ο ὐ γ ά ρ ε ἰ τ ο ύ τ ω ν ὄ ν τ ω ν · οὐ γὰρ ἐὰν ἐπὶ τοῦ συλλογισμοῦ τούτων ὄντων. ἤτοι τῶν προτάσεων τεθεισῶν, ἀνάγκη εἶναι καὶ συνάγεσθαι τὸ συμπέρασμα τόδε. διὰ τοῦτο εἰ καὶ τοῦτο ἤγουν ὁ κύκνος ἐστὶ λευκόν. τοῦτο ἡ ἐλάττων πρό-

τασις τοῦ παραλογισμοῦ; τὸ δὲ λευκὸν χρῶμα: τοῦτο ἡ μείζων ἦν καὶ παρέλειψεν, ἀνάγκη καὶ λευκὸν εἶναι. ἤγουν ἀνάγκη καὶ τὸν κύκνον λευκὸν εἶναι. ἤτοι χρῶμα; διὰ τὸν συλλογισμόν. τουτέστι διὰ τὴν τοιάνδε σύνθεσιν τῶν προτάσεων. ἡ συλλογὴ γὰρ τὴν σύνθεσιν δηλοῖ. σημείωσαι ὅτι ἐπὶ τοῦ συμπεράσματος τοῦ παραλογισμοῦ, τὸ λευκὸν ὁ ἀριστοτέλης, ἐπὶ τοῦ χρώματος ἔλαβεν. /ριγ/

6 168A40 I λ ε υ κ ὸ ν · ἤτοι χρῶμα διακριτικὸν ὄψεως

6 168A40 M ο ὐ δ ' ε ἰ τ ὸ τ ρ ί γ ω ν ο ν)

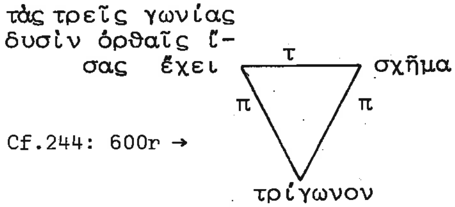

Cf.244: 600r →

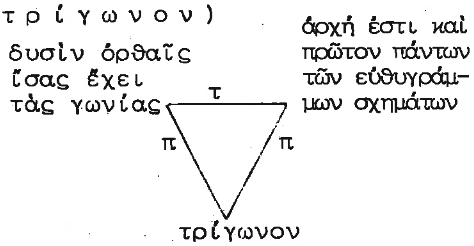

Fons utriusque figurae prima editio commentarii Michaelis Ephesii ("Ps.-Alex.-2") esse videtur. Vide codd. Vat. gr. 1770: 27r & Paris. gr. 2019: 216r.

6 168B6 I π α ρ ὰ τ ο ῦ τ ο · παρὰ τὸ ἀγνοεῖν ὡς ὁ ἔλεγχος συλλογισμός ἐστιν /ριϛ, II.288/

6 168B7 I ἀ ν ε π ι σ τ η μ ό ν ω ν · ἤτοι τῶν σοφιστῶν 408 r
/ριϛ, II.288/

6 168B9 I ο ἴ ο ν τ α ι · δοκοῦσι /ριϛ, II.288/

6 168B9-10 I δ ε δ ω κ έ ν α ι · ἡ γὰρ σιωπὴ συγκατάθεσιν δηλοῖ : /ριϛ, II.288/

6 168B11-12 M ο ἱ δ ὲ ... ἀ π ό φ α σ ι ς)

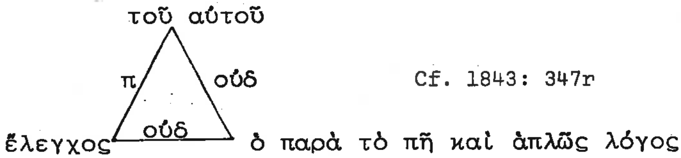

Cf. 1843: 347r

6 168B12-13 I τ ὸ π ῆ ι ο ὐ λ ε υ κ ό ν · οὐκ ἀπόφασις /ριζ/

6 168B17 I ο ἱ π ρ ό τ ε ρ ο ν · ἤγουν οἱ παρὰ τὴν λέξιν /ριη/

6 168B18 I ἐ λ έ γ χ ο υ δ ι ο ρ ι σ μ ό ν · ἀνάγεσθαι /ριη/

6 168B18 I ο ὕ τ ω ς · ἤτοι παρὰ τὴν λέξιν /ριη/

6 168B19 I φ α ν τ α σ ί α · ἡ φαινομένη ἀντίφασις /ριη/

6 168B20 I δ ι α ι ρ ο υ μ έ ν ο ι ς ο ὕ τ ω ς · ἤτοι τοῖς λαμβάνουσι τὰ παρὰ τὴν λέξιν σοφίσματα /ριθ/

6 168B23-26 M δεῖ γὰρ ... ἀρχῆι)

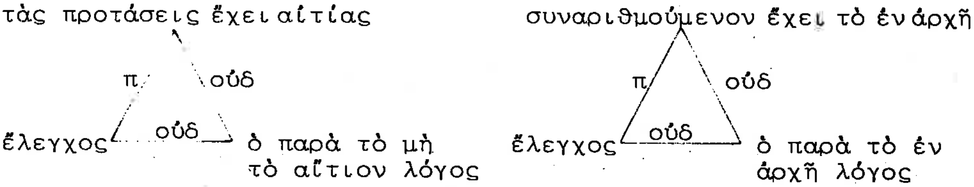

Eaedem figurae 1843: 347r, sed ibi signa quantitatis in secunda figura recte posita sunt, ut efficiatur omnem petitionem principii connumeratum habere id quod sit in principio, nullum vero elenchum hoc habere connumeratum.

6 168B27 M οἱ δὲ παρὰ τὸ ἑπόμενον μέρος) 408v

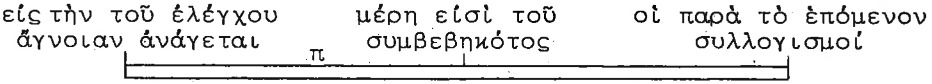

6 168B29 I ἐφ' ἑνὸς μόνου· ἤγουν οὐ χρᾶται πρῶτον τῆ ἀντιστροφῆ. εἶθ' οὕτως συλλογίζεται: /ρκγ/

6 168B30-31 M ταὐτὸ ... κύκνον)

6 168B31 M τὸ δὲ ... ἐν πλείοσι)

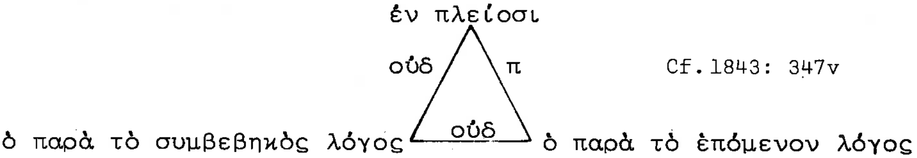

Cf. 1843: 347v

6 168B31 M τὸ δὲ ... ἐν πλείοσι·
ἤτοι πρῶτον χρᾶται τῆ ἀντιστροφῆ. εἶτα λαμβάνει ἔξωθεν ὅρον καὶ ποιεῖται τὸν παραλογισμόν· λέγει γὰρ εἰ τὸ μέλι ξανθόν. καὶ τὸ ξανθὸν, μέλι. ἡ δὲ χολὴ, ξανθή. τοῦτο ἐστὶν ὁ, ἔξωθεν ὅρος· ἡ χολὴ ἄρα ξανθή· λέγει δὲ τὸ ἀντιστρέφειν θεωρεῖσθαι ἐν πλείοσι κατηγορουμένοις ὅροις καὶ ὑποκειμένοις, καθὸ ἐν τῆ ἀντιστροφῆ ὁ κατηγορούμενος, γίνεται ὑποκείμενος· καὶ οὗτος, κατηγορούμενος :- /ρκδ, II.288-289/

6 168B31 I τὰ γὰρ ἑνὶ ταυτῶι· αἰτία τοῦ, τὰ μὴ ἀντιστρέφοντα ὡς ἀντιστρέφοντα τὸν σοφιστὴν λαμβάνειν. ἐν τοῖς παρὰ τὸ ἑπόμενον παραλογισμοῖς : /ρκδ, II.289/

6 169A1 M τὰ τὸ αὐτὸ μέγεθος)

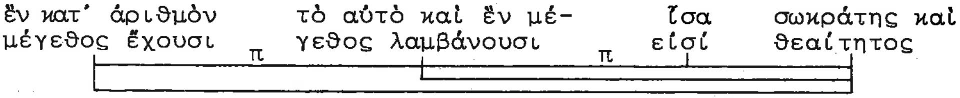

6 169A2 I ἓν μέγεθος λαμβάνειν· τοῦτο γὰρ διττὸν ἐστὶν ἢ κατ' ἀριθμὸν ἢ κατὰ ποσόν :-

6 169A5 M ἐπισκεπτέον δὲ τοῦτο καὶ ἄλλως· ἤτοι θεωρητέον μήποτε τὸ παρὰ τὸ ἑπόμενον εἰς τὴν, τοῦ ἐλέγχου ἄγνοιαν ἀνάγεται; ἢ διὰ τὸ, ἄλλον καὶ ἄλλον μέσον λαβεῖν. ἢ καθ' ἕτερον παρατήρημα τῶν. ἐν τῷ ὅρῳ τοῦ ἐλέγχου ἀπηριθμημένων :- /ρκη/

6 169A7 I διαρθροῦν· ἤγουν ἀκριβῶς γινώσκειν /ρκθ/ 409 r

6 169A7 I τῆς προτάσεως· τῆς κυρίως /ρκθ/

6 169A7 I λόγον· ὁρισμόν /ρκθ/

6 169A10-11 M εἰ οὖν μία πρότασις) ἐκ προτάσεων ἓν καθ' ἑνὸς ἀξιουσῶν

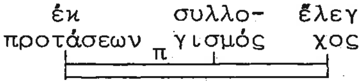

Cf. 1843: 348v

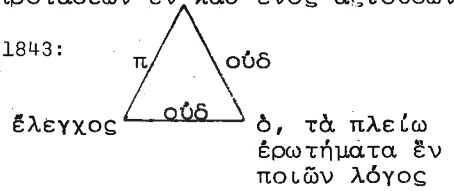

6 169A15 I οὗτος· ὁ τὰς δύο ἐρωτήσεις ἓν ποιῶν /ρλα/

6 169A20 I ὅτι φαινομένη ἀντίφασις· ἤτοι διότι ὁ ἐρωτῶν φαινομένην ἀντίφασιν συνάγει : /ρλδ/

6 169A20 I τοῦ ἐλέγχου· τοῦ φαινομένου /ρλδ/

7 169A27 I ἐπὶ τῶν πλείστων· διαφέρει /ρλζ/ 409 v

7 169A28-29 M οὐ γὰρ ἄλλο δοκεῖ σημαίνειν) τισὶ οὐδὲν ὁμώνυμον δοκεῖ εἶναι. οὐδὲ τοῖς τόνοις διαφέρειν. ἢ κἂν δοκῆ ἐπ' ὀλίγων πάνυ :-

7 169A28 I ἀνιέμενος· ἤγουν ὀξυνόμενος /ρλη/

7 169A28-29 I ἐπιτεινόμενος· ἤτοι βαρυνόμενος. ἢ προπαροξυνόμενος. /ρλη/

7 169A29 I οὐκ ἐπὶ πολλῶν· ὡς τὸ, ταχύτης καὶ ταχυτὴς. καὶ βραδύτης. καὶ βραδυτὴς

7 169A33 I ἐπίσταται συνεπινεύειν· ἤγουν δύναται ἡ ὁμοιότης τῆς λέξεως πείθειν τὸν ἐρωτώμενον, συνεπινεύειν καὶ ὁμολογεῖν : /ρμ, Φιλοσοφία 5-6 (1975-76) 384/

7 169A34 I ὡς ἕν· ἤτοι ταυτὸν τῷ ὑποκειμένῳ /ρμ, Φιλοσοφία 5-6 (1975-76) 384/

7 169A35 I τῆι οὐσίαι· τῆ ἀτόμῳ Cf. CAG II.3: 68.4

7 169A37 I θετέος· ἤτοι συντακτέος /ρμ, Φιλοσοφία 5-6 (1975-76) 384/

7 169A38 M π ρ ῶ τ ο ν μ ὲ ν ...)

παρὰ τὴν λέξιν γίνεται π μετ᾽ ἄλλων σκοπουμένοις γίνεται — τὰ παρὰ τὸ σχῆμα σοφίσματα
διὰ τὴν λέξιν γίνεται π διὰ λόγων γίνεται — ἡ παρὰ τὸ σχῆμα ἀπάτη

ἡ μετὰ ἄλλου σκέψις ἀγὼν. ἡ δὲ καθ᾽ αὑτὸν τῆς ἀληθείας.

7 169A39 I ο ὐ χ ἧ τ τ ο ν · ἤτοι μᾶλλον /ρμα/

7 169B1-2 M ἡ ἀ π ά τ η ἐ κ τ ῆ ς ὁ μ ο ι ό τ η τ ο ς)

διὰ τὴν λέξιν γίνεται π δι᾽ὁμοιότητος γίνεται — ἡ παρὰ τὸ σχῆμα ἀπάτη

7 169B4 I κ α ὶ τ ὸ ἕ τ ε ρ ο ν · ὡς τὸ σωκράτης καὶ τὸ ἄνθρωπος 410 r

7 169B4 I κ α ὶ ἓ ν κ α ὶ π ο λ λ ὰ · ὡς τὸ λευκὸν καὶ ὁ κύκνος. ταῦτα γὰρ τῶ μὲν ὑποκειμένω ἕν εἰσιν. ἐν γὰρ τῶ σώματι τοῦ κύκνου καὶ ἄμφω. τῶ δὲ λόγω, πολλά :- /ρμγ/

7 169B5 I κ α ὶ τ ῶ ι · ποῖα /ρμδ, II.289/

7 169B5 I π ρ ά γ μ α τ ι · ἤτοι τῶ ὑποκειμένω /ρμδ, II.289/

7 169B6 M ὁ μ ο ί ω ς δ ὲ · ὡς γὰρ ἐπὶ τῶν παρὰ τὸ συμβεβηκὸς ἀπατώμεθα, διὰ τὸ οἴεσθαι τὸν κατηγορούμενον ταυτὸν τῶ ὑποκειμένω, οὕτως γίνεται καὶ ἐπὶ τῶν παρὰ τὸ ἑπόμενον. ταυτὰ γὰρ οἰόμεθα εἶναι καὶ ἀντιστρέφοντα τὸ ξανθὸν καὶ τὸ μέλι:-/ρμε/

7 169B7 I ἐ π ὶ π ο λ λ ῶ ν · ἀντὶ τοῦ πάντων /ρμϛ/

8 169B18 M ἐ π ε ὶ δ᾽ ἔ χ ο μ ε ν)

παρὰ δεκατρεῖς τρόπους γίνονται π φαινόμενοι συλλογισμοί π οἱ σοφιστικοὶ συλλογισμοὶ καὶ ἔλεγχοι
π
/(ρν)/

8 169B21 M ο ὐ μ ό ν ο ν · οὐ τὸν, ἐπιπολαίως. ἀλλὰ καὶ τὸν ἀμφιδοξοῦντα καὶ δόκησιν ἔχοντα ἀληθείας :-

8 169B22 I μ ὴ ὄ ν τ α · ἤτοι μὴ τηροῦντα τὸ εἶδος τοῦ σχήματος /ρν/

8 169B22 I τ ὸ ν ὄ ν τ α · ἤτοι τὸν ὑγιῶς συλλογιζόμενον 410 v
/ρν/

8 169B22-23 I φ α ι ν ό μ ε ν ο ν δ ὲ ο ἰ κ ε ῖ ο ν τ ο ῦ π ρ ά γ μ α τ ο ς · δοκοῦντα δὲ ἐκ τῶν οἰκείων ἀρχῶν τοῦ προκειμένου πράγματος συλλογίζεσθαι :- /ρν/

8 169B23 I ο ἱ μ ὴ κ α τ ὰ τ ὸ π ρ ᾶ γ μ α ἐ λ έ γ χ ο ν τ ε ς · διὰ τὸ λαμβάνειν μεταξὺ τῶν ἀληθῶν προτάσεων καὶ ψευδεῖς καὶ ἀλλοτρίας πάντη τῆσδε τῆς ἐπιστήμης /ρν/

8 169B25 M ἔ σ τ ι δ᾽ ἡ π ε ι ρ α σ τ ι κ ὴ μ έ ρ ο ς)

ψευδῆ συμπεραίνει διὰ ἀνεπιστημοσύνην τοῦ ἀποκρινομένου | π | μέρος ἐστὶ τῆς διαλεκτικῆς | ἡ πειραστική

8 169B25 I δ᾽ · γάρ

8 169B28 I π ο ι ο ῦ σ ι δ ῆ λ ο ν · τὸν προσδιαλεγόμενον /ρνβ/

8 169B28 I ε ἰ ἀ γ ν ο ε ῖ · ὡς οἱ πειραστικοί /ρνβ/

8 169B28 M ο ὐ π ο ι ο ῦ σ ι ... ἀ γ ν ο ε ῖ)

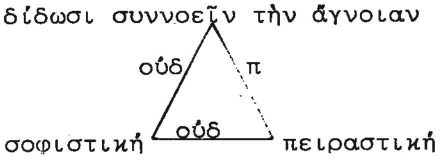

8 169B28-29 M τ ὸ ν ε ἰ δ ό τ α · καὶ γὰρ ἐμποδίζουσιν ἐν τούτοις ἤγουν ἐν τῷ ἐρωτᾶν ὁμώνυμα καὶ ἀμφίβολα, τὸν εἰδότα καὶ ἐπιστήμονα ἀκροατήν. κρῖναι τὸν ἐρωτώμενον ἀγνοοῦντα. ἐρωτᾷ γὰρ ὁ σοφιστὴς ἆρ᾽ ἔστι σιγῶντα λέγειν, ὁ δ᾽ ἀποκρίνεται οὔ. ὥστε ὁ ἀκροατὴς τῆς ἐρωτήσεως καὶ ἀποκρίσεως διὰ τὸ πολύσημον τοῦ σιγῶντα, ἀγνοεῖ ἐπὶ ποίου μὲν σημαινομένου ἀνένευσεν ὁ ἀποκρινόμενος καὶ ἐπὶ ποίου σημαινομένου συνῆξεν ὁ ἐρωτῶν τὴν ἀντίφασιν. καὶ διὰ τοῦτο οὐ δύναται κρῖναι τὸν προσδιαλεγόμενον ἀγνοοῦντα καὶ ἀνεπιστήμονα :- /ρνβ/

8 169B30 M ὅ τ ι δ᾽ ἔ χ ο μ ε ν ·

παρὰ δεκατρεῖς καὶ τοῖς ἀποκρινομένοις δόξει | παρὰ δεκατρεῖς φαίνεται τοῖς ἀκροαταῖς συλλελογίσθαι | οἱ ψευδεῖς λόγοι

Cf. 1843: 350r

8 169B30 I ὅ τ ι δ᾽ ἔ χ ο μ ε ν α ὐ τ ο ὺ ς · τοὺς ιγ´ τρόπους δι᾽ οὓς καὶ οἱ φαινόμενοι συλλογισμοὶ καὶ ἔλεγχοι γίνονται καὶ οἱ σοφιστικοὶ καὶ ἐριστικοί :- /ρνγ/

8 169B30 I τ ῆ ι α ὐ τ ῆ ι μ ε θ ό δ ω ι · ἤτοι διά τε τοῦ συλλογισμοῦ καὶ διὰ τῆς ἐπαγωγῆς /ρνγ/

8 169B33 I δ ι ὰ τ ο ύ τ ω ν · διὰ τῶν φαινομένων ἐλέγχων

8 169B33-34 M ὁ γ ὰ ρ μ ὴ ἐ ρ ω τ η θ ε ὶ ς · ὁ γὰρ μὴ ἐν ἀγῶσι ἀκριβῶς τὴν ἀλήθειαν ἐξετάζων. ἀλλ᾽ οἷον εἰπεῖν κατασυλλογιζόμενος; καὶ ἐν ἀγῶσι τοῦτο πείσεται :-

8 169B34 I ο ἴ ε τ α ι · καλόν

8 169B34 I δ ε δ ω κ έ ν α ι · συγχωρῆσαι /ρνε/

8 169B35 I τ ι ν ω ν · παραλογισμῶν /ρνϛ/

8 169B35 I π ρ ο σ ε ρ ω τ ᾶ ν τ ὸ ἐ ν δ ε ὲ ς · ἤτοι πρὸς τὸν ἐρωτῶντα διενίστασθαι καὶ δεικνύειν. τί ἐνέλειψεν : /ρνϛ/

8 169B36 M ο ἷ ο ν ἐ ν τ ο ῖ ς π α ρ ὰ τ ὴ ν λ έ ξ ι ν · εἰ γὰρ μὴ ἑλληνικὴ ἡ λέξις. ἢ σόλοικος ὁ λόγος, καὶ τοῖς ἰδιώταις τὸ ἁμάρτημα ἐμφανίζουσι :-

8 169B37 M ε ἰ ο ὖ ν ο ἱ π α ρ α λ ο γ ι σ μ ο ὶ τ ῆ ς ἀ ν τ ι φ ά σ ε ω ς)

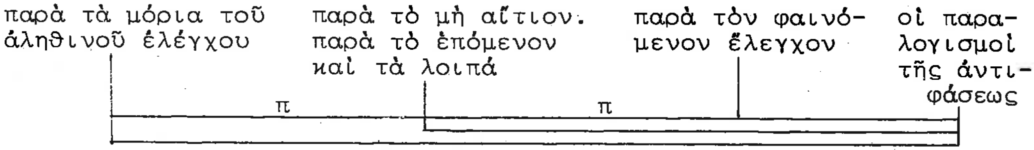

8 169B38 I δ ῆ λ ο ν ὅ τ ι π α ρ ὰ τ ο σ α ῦ τ α · ἀντιστρεψει γάρ [ἀντιστρέφει: vel ἀντιστρέφει cod. Urb. 35]

8 169B40 M ὁ δ ὲ φ α ι ν ό μ ε ν ο ς π α ρ ὰ τ ὰ μ ό ρ ι α) 411r

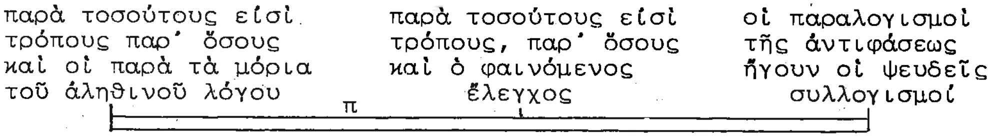

Cf. 1843: 350v

8 170A2 I δ ι ὰ τ ὸ ν λ ό γ ο ν · ἤτοι τὴν ὑπόθεσιν /ρνζ/

8 170A2 I ε ἰ ς τ ὸ ἀ δ ύ ν α τ ο ν : παραλογισμός

8 170A6 I τ ο ῦ λ ό γ ο υ · τοῦ ἀμφιβόλου /ρξα/

8 170A6 I τ ο ῦ κ α θ ό λ ο υ · συναγαγεῖν /(ρξβ)/

8 170A7-8 I π α ρ ά τ ε τ ὸ ἐ π ί τ ι · νόει ἔξωθεν τὸ συναγάγη.

8 170A8-9 I ἐ ν α ρ ι θ μ ο υ μ έ ν ο υ · ἤτοι μὴ ὀφείλοντος λαμβάνεσθαι /ρξζ/

8 170A12 M ἔ σ τ ι δ' ὁ σ ο φ ι σ τ ι κ ὸ ς ἔ λ ε γ χ ο ς)

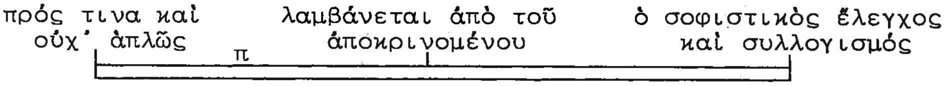

9 170A20 M π α ρ ὰ π ό σ α δ' ἐ λ έ γ χ ο ν τ α ι) 411v

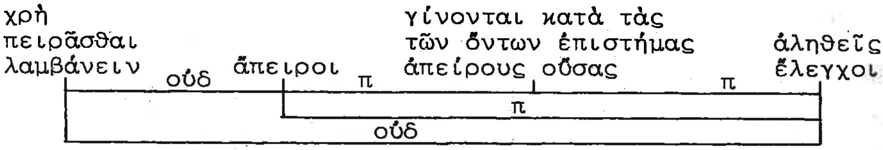

9 170B2 M ἢ εἷς ἢ δύο συλλογισμοί) 412 r

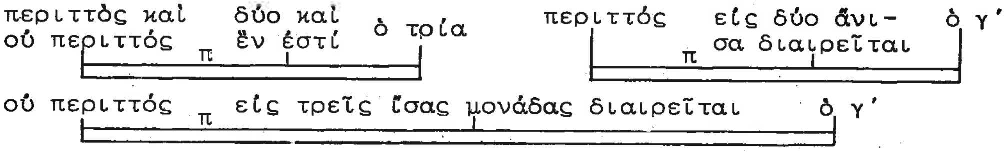

9 170B8 I τοῖς τυχοῦσιν· οὗτοι γὰρ ἄγνοιαν ἔχοντες, οἴονται τὸν φαινόμενον ἔλεγχον γενέσθαι διὰ πολλὰ τὰ αἴτια :- /ρπ/

9 170B8 M τοῦ διαλεκτικοῦ)

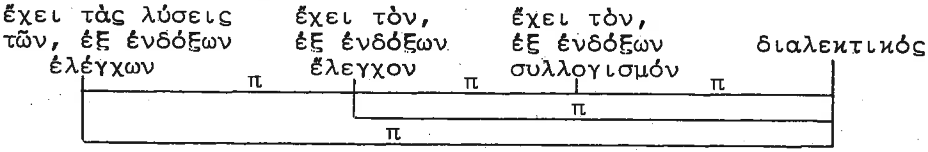

10 170B12 I τῶν λόγων· ἤτοι παραλογισμῶν /ρπβ/

10 170B13 I πρός[1]· ἤτοι παρὰ /ρπβ/

10 170B13 I πρός[2]· ἤτοι παρὰ /ρπβ/

10 170B15 I πρός[2]· παρὰ /ρπβ/ 412 v

10 170B16 I πρὸς τὴν διάνοιαν· ἀντὶ τοῦ παρὰ τὴν διάνοιαν /ρπβ/

10 170B17 I χρῆται· ὁ ἐρωτῶν /ρπβ/

10 170B17 I ἐφ' ᾧ· σημαινομένῳ /ρπβ/

οἰόμενος ἐρωτᾶσθαι ἐφ' ὃ in ἐφ' ᾧ οἰόμενος ἐρωτᾶσθαι mutavit scholiasta. Cf. Leonis ρπβ: ἐφ' ᾧ σημαινομένῳ οἰόμενος ἐρωτᾶσθαι

10 170B17-18 M ὅταν μὴ χρῆται ... ἔδωκεν)

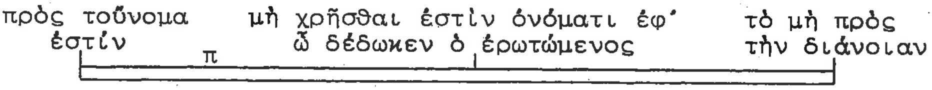

10 170B18 I ἔδωκεν· τὴν ἀπόκρισιν /ρπβ/

10 170B18 M πρὸς τοὔνομα· τὸ γὰρ πολύσημον τοῦ ὀνόματος γέγονεν αἴτιον τοῦ, τὸν ἐρωτῶντα παρὰ τὴν διάνοιαν τοῦ ἐρωτωμένου συλλογίσασθαι τὴν ἀντίφασιν. τὸ δὲ κατὰ τὴν διάνοιαν τοῦ ἐρωτωμένου ἐστίν; ὅταν ὁ ἐρωτῶν χρᾶται τῷ ὀνόματι. ἐπ' ἐκείνου τοῦ πράγματος ὃ διανοούμενος ὁ ἐρωτηθεὶς κατέφησεν :- /ρπβ-ρπγ/

10 170B19 I πρός· κατὰ /ρπγ/

10 170B21 I οἷον ἴσως· ἤγουν ὡς ἐγὼ δοξάζω /ρπδ/

10 170B22 I ὁ ἀποκρινόμενος· ὁ παρμενίδης /(ρπδ)/

10 170B23 I ὁ λόγος· ὁ συλλογισμὸς /ρπδ/

10 170B26 M π ρ ῶ τ ο ν μ ὲ ν) ὅτι ψευδῶς λέγουσιν ἐκεῖνοι πάντας τοὺς παραλογισμοὺς εἰς τὸ πρὸς τοὔνομα καὶ εἰς τό, πρὸς τὴν διάνοιαν ἀνάγεσθαι, δῆλον ἐντεῦθεν :- /ρπϛ/

10 170B27 I λ ό γ ο υ ς · ἤτοι παραλογισμούς /ρπϛ/

10 170B28 I π ε ρ ὶ ὅ ν τ ι ν ' ο ὖ ν · ἢ τὸν ἐρωτῶντα ἢ τὸν ἐρωτώμενον. θάτερος γὰρ τούτων ἐστὶν αἴτιος τῆς ἀπάτης καὶ οὐχ' ὁ λόγος :- /ρπζ/

10 170B28 I ἔ σ τ ι ν · ὁ παραλογισμός /ρπζ/

10 170B29 I π ρ ὸ ς · παρὰ /ρπζ/

10 170B30 I ἔ χ ε ι ν π ῶ ς π ρ ὸ ς · ἤγουν ἀγνοεῖν ὅτι τόδε πολύσημον ἐστί /ρπζ/

10 170B31 I ἐ ν δ έ χ ε τ α ι · τοὺς addidit scholiasta /ρπη/

10 170B39 I π ρ ὸ ς τ ο ύ τ ο υ ς ἔ χ ε ι ν π ω ς · ἤγουν 413r
ἀποκριθῆναι κακῶς /(ρϙ)/

10 170B40 I τ ὸ ν λ ό γ ο ν · τὸν ἐρωτηθέντα /(ρϙ)/

10 171A5 I τ ῶ ι σ υ λ λ ο γ ι σ μ ῶ ι · ἤτοι τῷ συμπεράσματι /ρϙβ/

10 171A6 I τ ῆ ι ἀ ν τ ι φ ά σ ε ι · τῇ ἐρωτήσει τῇ, κατὰ ἀντίφασιν προτεινομένῃ /ρϙβ/

10 171A8 M σ ι γ ῶ ν τ α λ έ γ ε ι ν)

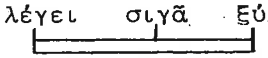

10 171A9 M ἃ μ ὴ ἔ χ ο ι τ ι ς δ ο ί η ἄ ν)

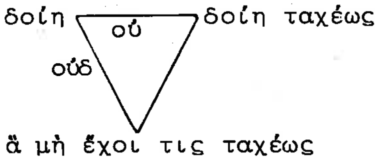

10 171A10-11 M ἐ ν τ ῶ ι σ υ λ λ ο γ ι σ μ ῶ ι)

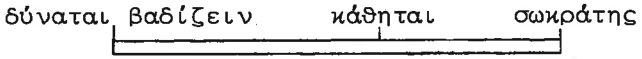

In codice Urb. 35 haec figura ante duas superiores locata est, ita ut fort. ad 171a5 τῶι συλλογισμῶι trahenda sit. Hoc loco posuimus coll. CAG II.3: 82.26-29.

10 171A10 I ὁ μ ή ρ ο υ π ο ί η σ ι ς σ χ ῆ μ α · ἡ γὰρ ποί- 413v
ησις κύκλος, ὡς περὶ τὰς αὐτὰς ἱστορίας εἱλουμένη /ρϙγ/

10 171A10 M ὁ μ ή ρ ο υ π ο ί η σ ι ς σ χ ῆ μ α)

10 171A13 I λ ό γ ο ι · παραλογισμοί. /ρϙγ/

10 171A13 I π ρ ὸ ς · κατά /ρϙγ/

10 171A13 I τ ὴ ν δ ι ά ν ο ι α ν · τοῦ ἐρωτωμένου /ρϙγ/

10 171A13 I ἢ ο ὔ · λύσις. Scholiasta ante ἢ semicolo (;) interpunxit. /ρϙγ/

10 171A16 I ἢ ο ὔ · τοῦτο ὡς ἀπόκρισις Scholiasta ante ἢ semicolo (;) interpunxit. /(ρϙδ)/

10 171A18 I π ρ ὸ ς τ ὴ ν δ ι ά ν ο ι α ν · τοῦτο κατὰ ἀπόφασιν

10 171A18 M ἢ π ῶ ς δ ε ῖ ἐ ρ ω τ ᾶ ν · τοῦτο πρὸς τοὺς λέγοντας ὡς εἰ μετὰ διαιρέσεως προφέρομεν τὴν ἐρώτησιν, οὐδὲν τὸ κωλύον τὰ σοφίσματα πρὸς τοὔνομα ἢ πρὸς τὴν διάνοιαν ἀνάγεσθαι :- /ρϙε/

10 171A21 I μ η δ α μ ῶ ς · σιγῶντα λέγειν /ρϙε/

10 171A21 I ὁ δ ὲ δ ι α λ ε χ θ ε ί η · ἤγουν συνάξει ὡς ἔστι σιγῶντα λέγειν /ρϙε/

10 171A22 I ὁ λ ό γ ο ς · ὡς παραλογισμός /ρϙε/

10 171A22 I δ ο κ ε ῖ τ ῶ ν π α ρ ὰ τ ὸ ὄ ν ο μ α · ὥστε πάλιν ἐλέγχεται ταυτὸν εἶναι τὸ πρὸς τοὔνομα καὶ πρὸς τὴν διάνοιαν :- /ρϙε/

10 171A23 I γ έ ν ο ς · ἕτερον τοῦ πρὸς τοὔνομα /ρϙε/

10 171A23-24 I ἀ λ λ ' ο ἱ μ ὲ ν · οἱ παρὰ τὴν λέξιν /ρϙϛ/

10 171A24 I ο ἱ ἔ λ ε γ χ ο ι · οἱ παρὰ τὴν λέξιν /ρϙϛ/

10 171A25 I ο ἱ φ α ι ν ό μ ε ν ο ι ἔ λ ε γ χ ο ι · ἤγουν οἱ, ἐκτὸς τῆς λέξεως /ρϙϛ/

10 171A28 M ε ἰ δ έ τ ι ς ἀ ξ ι ο ῖ δ ι α ι ρ ε ῖ ν) εἰ δέ τις λέγοι ὅτι διαιρῶν πρὸς τοὔνομα ἀποκρίνομαι οἷον ἐπὶ τοῦ, σιγῶντα λέγειν, ἄτοπον· ποία γὰρ ἐν τοῖς μὴ ὁμωνύνοις διαίρεσις:-

10 171A31 I ἀ δ ύ ν α τ ο ν δ ὲ δ ι α ι ρ ε ῖ ν · ἤτοι κατὰ διαίρεσιν ἐρωτᾶν ὃ μὴ γινώσκει εἶναι πολύσημον /ρϙζ/ 414 r

10 171A32 I ὡ ς ἔ χ ε ι · ἤτοι πολλαχῶς λέγεται /ρϙζ/

10 171A34 M ἐ π ε ὶ κ α ὶ ἐ ν τ ο ῖ ς μ ὴ δ ι π λ ο ῖ ς) τοῦτο ἀπ' ἐκείνων ἐπάγεται πρὸς τὸν ἀριστοτέλην. λέγοντα μὴ δυνατὸν εἶναι τὰ μὴ ὁμώνυμα, κατὰ διαίρεσιν ἐρωτᾶν. καὶ φασὶ πῶς λέγεις ἀριστότελες ὡς δεῖ τὸ ἐρωτώμενον εἶναι ὁμώνυμον ἵνα κατὰ διαίρεσιν προβαίη ἡ ἐρώτησις. δυνατὸν γάρ ἐστι καὶ ἐν τοῖς μὴ ὁμωνύμοις τοῦτο ποιεῖν :- /ρϙη/

10 171A38 - B2 M ἕ τ ε ρ ο ν ... ἐ ρ ω τ ᾶ ν)

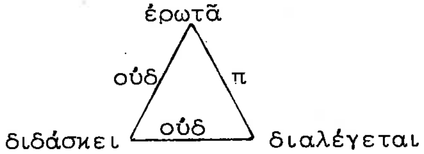

11 171B7 M ὁ δ ὲ τ ο ῦ τ ο φ α ι ν ο μ έ ν ω ς π ο ι ῶ ν ...) δύο κακύνουσι τὴν ἀλήθειαν. ὕλη προτάσεων. καὶ τέχνη πλοκῆς. ἀλλ' ἡ μὲν ἁμαρτία τῆς ὕλης, ποιεῖ τὸν πειραστικόν. ἡ δὲ τῆς τέχνης, τὸν ἐριστικὸν λόγον :-

11 171B8 I ἐ ρ ι σ τ ι κ ὸ ς κ α ὶ σ ο φ ι σ τ ι κ ό ς · ἐνταῦθα ὡς ταυτὰ λαμβάνει /σδ/

11 171B8-9 I φ α ι ν ό μ ε ν ο ς σ υ λ λ ο γ ι σ τ ι κ ό ς · ἤγουν ὁ παρὰ τὸ εἶδος τοῦ σχήματος /σδ/

11 171B9 I π ε ι ρ α σ τ ι κ ή · ἤγουν ἐξεταστική /σδ/

11 171B10 I τ ο ῦ · ἀπό

11 171B11 I κ α τ ὰ τ ὴ ν ἑ κ ά σ τ ω ν μ έ θ ο δ ο ν · 414v
ἤγουν ἐκ τῶν ἀρχῶν τῆς μεθόδου καὶ τῆς ἐπιστήμης ἐξ ἧς καὶ τὸ πρόβλημα ἐλήφθη /σε/

11 171B12 I ε ἶ ν α ι κ α τ ὰ τ ὴ ν τ έ χ ν η ν · ἤγουν ἐκ τῶν ἀρχῶν τῆς τέχνης καὶ ἐπιστήμης /σε/

11 171B13-14 I ο ἱ π α ρ α λ ο γ ι σ μ ο ὶ · οἱ ἐν τοῖς ψευδογραφήμασι /σε/

11 171B14 M ο ὐ δ ὲ γ ' ε ἴ τ ί ἐ σ τ ι) οὐδὲ εἴ τι ἐστὶ ψευδογράφημα περὶ ἀληθές. ἤγουν ἐκ τῶν οἰκείων ἀρχῶν ἑκάστης ἐπιστήμης καὶ ἀληθῶν; τοῦτο καὶ ἐριστικόν ἐστιν. ἐλλειπτικὸς δὲ ὁ λόγος. καὶ διὰ τοῦτο δεῖ λαμβάνειν ἔξωθεν τὸ, τοῦτο ἐριστικόν ἐστιν. ὁ βρύσων, οὐκ ἐκ τῶν ἀρχῶν τῆς γεωμετρίας ἐπειρᾶτο τετραγωνίζειν τὸν κύκλον. ἀλλ' ἔκ τινων κοινοτέρων καὶ ψευδῶν. ἐλάμβανε γὰρ ὡς τὰ, τῶν αὐτῶν μείζονα καὶ ἐλάττονα, ἴσα ἀλλήλοις εἰσίν. ὅπερ κοινόν ἐστιν ὡς ἐφαρμόζον καὶ ἐπ' ἀριθμῶν. καὶ τόπων. καὶ χρόνων. καὶ μεγεθῶν. ψευδὲς δὲ ὅτι τὰ η' καὶ θ' τῶν μὲν δέκα, εἰσὶν ἐλάττονα. τῶν δὲ ζ' μείζονα. ἀλλ' ὅμως ἴσα οὐκ εἰσί. κατέγραφε γοῦν κύκλον καὶ ἐντὸς τοῦ κύκλου, τετράγωνον. καὶ ἐκτὸς ἕτερον. μέσον δὲ τοῦ ἐκτὸς τετραγώνου καὶ τοῦ κύκλου, ἕτερον τετράγωνον. καὶ συνελογίζετο οὕτως·

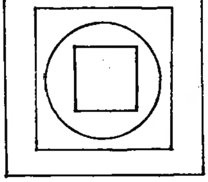

ἴσα ἀλλήλοις εἰσίν.	εἰσὶ μὲν μείζονα τοῦ τετραγώνου. τοῦ ἐντὸς τοῦ κύκλου. ἐλάττονα δὲ τοῦ ἐκτὸς τετραγώνου	τὸ μέσον τετράγωνον καὶ ὁ κύκλος

π

/σε/

11 171B14-15 I π ε ρ ὶ ἀ λ η θ έ ς · περὶ ἀληθὲς ἀπόδειξις

11 171B16 I ἀ λ λ ' ὡ ς ὁ β ρ ύ σ ω ν ἐ τ ε τ ρ α γ ώ ν ι ζ ε · τῆς φυσικῆς τοῦ πράγματος μὴ ἁπτόμενος ἀληθείας. διὸ καὶ σοφιστικός ἐστι :-

11 171B17 I ἀ λ λ ' ὅ τ ι ο ὐ κ α τ ὰ τ ὸ π ρ ᾶ γ μ α · ἀλλὰ διότι οὐκ ἐκ τῶν ἀρχῶν τῆς γεωμετρίας καὶ οἰκείων τοῦ προκειμένου προβλήματος /(σζ)/

11 171B18-19 I φ α ι ν ό μ ε ν ο ς σ υ λ λ ο γ ι σ μ ό ς · ἤγουν ὁ μὴ τηρῶν τὸ εἶδος τοῦ σχήματος /ση/

11 171B19 I κ α ὶ ὁ κ α τ ὰ τ ὸ π ρ ᾶ γ μ α · καὶ ὁ δοκῶν φυσικῶς λέγειν μὴ ὄντως φυσικῶς λέγων καὶ οὗτος ἐριστικός ἐστιν

11 171B19 I φ α ι ν ό μ ε ν ο ς σ υ λ λ ο γ ι σ μ ό ς · ἤτοι δοκῶν συνάγεσθαι ἐκ τῶν ἀρχῶν τοῦ πράγματος /σθ/

11 171B24 I π ά ν τ ω ν ἅ π τ ο ν τ α ι · τῶν μὴ νομίμων ἐν ἄθλοις

11 171B25 I ο ἱ μ ὲ ν ο ὖ ν τ ῆ ς ν ί κ η ς · ἐνταῦθα λέγει κατὰ τί διαφέρει ὁ ἐριστικὸς τοῦ σοφιστικοῦ /σι/

11 171B25 (ca.) M

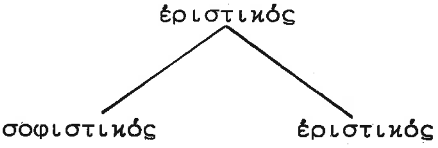

11 171B30 I λ ό γ ω ν τ ῶ ν α ὐ τ ῶ ν · ἤγουν ἐκ φαινομένων 415r
ἐνδόξων γίνονται /σια/

11 171B31 I ο ὐ τ ῶ ν α ὐ τ ῶ ν · σκοπῶν /σια/

11 171B34-35 M ὁ δ ' ἐ ρ ι σ τ ι κ ό ς) νῦν λέγει πῶς ἔχει ὁ ἐριστικὸς πρὸς τὸν διαλεκτικόν. ἡ γὰρ ἐριστικὴ ὑποκρίνεται τὴν διαλεκτικήν. καὶ ἔοικε ταύτῃ, καθ' ὃ περὶ παντὸς τοῦ προτεθέντος συλλογίζονται καὶ ἐκ τῶν αὐτῶν ἀρχῶν ἤγουν ἐξ ἐνδόξων προσέθηκε δὲ τὸ πῶς οὕτως, δηλῶν ὅτι καὶ διαφέρουσιν. οὐ γὰρ ἀπαραλλάκτως ἀμφότεροι τὰ ἔνδοξα λαμβάνουσιν. ἀλλ' ὁ μὲν διαλεκτικός, τὰ κυρίως. ὁ δὲ ἐριστικός, τὰ φαινόμενα :- /σιβ/

11 171B36 I ἐ κ γ ὰ ρ τ ῶ ν α ὐ τ ῶ ν · ἐξ ἐνδόξων /σιβ/

11 171B38 I ὁ μ ὲ ν ο ὐ κ ἐ ρ ι σ τ ι κ ό ς · ὁ ψευδογράφος /σιγ/

11 172A2 I περὶ μὲν τ' ἄλλα· ἤτοι τὰς κοινὰς ἀρχὰς πάσης ἐπιστήμης περὶ ἃς καὶ ἡ διαλεκτική /σιγ/

11 172A5-6 M τὸν δὲ πρὸς πολλούς)

ὁμοίως λευκά εἰσι — π — χιόνος μὲν μελάντερα τιτάνων δὲ λευκότερα — τὸ ψιμμύθιον καὶ τὸ ᾠόν

ὁμοίως εἰσὶ θερμά — π — πυρὸς μὲν ψυχρότερα ἐλαίου δὲ θερμότερα — ὁ γλίχων καὶ τὸ σκόροδον

/(σιδ), cf. CAG II.3: 92/

11 172A5-6 M τὸν δὲ πρὸς πολλούς) καὶ γὰρ ὁ τοῦ βρύσωνος συλλογισμὸς δι' οὗ ἐτετραγώνιζε τὸν κύκλον ἁρμόσει καὶ ἄλλοις πολλοῖς; παρὸ ὁ τοῦ ἀντιφῶντος : /σιδ/

11 172A6 I ὅσοι μὴ ἴσασι τὸ δυνατόν· ὅσοι γὰρ ἄπειροι κρίνειν συλλογισμούς, παραλογίζονται

11 172A7 I ἁρμόσει γάρ· τό, πανταχῇ ἀπάγεσθαι

11 172A9 I κοινὸς γάρ· ἡ πλάνη κοινή 415 v

11 172A9 M εἰ μὲν οὖν· τὴν αἰτίαν λέγει δι' ἣν ἡ ἐριστικὴ καὶ ἐν τοῖς μαθήμασιν εὑρίσκεται. ἔστι δὲ αὕτη. ὁ ἐριστικὸς καὶ διαλεκτικὸς εἰ καὶ ὁμοιότητα ἔχουσι διὰ τό, περὶ παντὸς συλλογίζεσθαι προτεθέντος, ἀλλ' οὖν διαφέρουσι, καθὸ οὐκ ἐκ τῶν αὐτῶν ἀρχῶν συλλογίζονται. ὁ μέν, γὰρ ἐκ τῶν κυρίως ἐνδόξων ὅθεν οὐδὲ δύναται εὑρίσκεσθαι ἐν τοῖς μαθήμασιν ὁ δὲ ἐριστικός, ἐκ φαινομένων ἐνδόξων καὶ κοινῶν. καὶ διὰ τοῦτο δύναται καὶ ἐν τοῖς μαθήμασιν εὑρίσκεσθαι :- /σιϛ/

11 172A11 I περὶ ἐκείνων· τῶν μαθημάτων

11 172A11-12 M νῦν δ' οὐκ ... γένος τι)

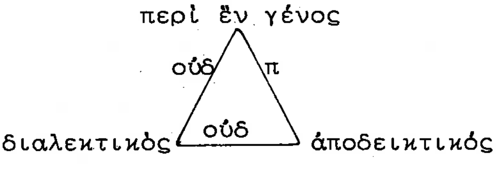

11 172A11-12 M νῦν δ' οὐκ ... γένος τι) εἰπὼν ὡς ὁ διαλεκτικὸς περὶ παντὸς συλλογίζεται καὶ ὁ ἐριστικὸς νῦν λέγει καὶ τὴν αἰτίαν :- /σιζ/

11 172A12 I περὶ γένος τι· ὑποκείμενον /σιζ/

11 172A12 I ὡρισμένον οὐδὲ δεικτικὸς οὐδενός· τὰ γὰρ ὑποκείμενα πάσης ἐπιστήμης καὶ τὰς ἀρχάς. ἰδιοποιεῖται. /σιζ/

11 172A13 I ὁ καθόλου· ὁ πρῶτος φιλόσοφος /σιζ/

11 172A14 I τ ι ν ι γ έ ν ε ι · οἷον τῷ ὄντι ὥς τινες ἔλεγον /(σιζ)/

11 172A16 I τ ι ν α φ ύ σ ι ν · ἤγουν ἕν τι /σιθ/

11 172A17-20 M ἡ δ ὲ δ ι α λ ε κ τ ι κ ὴ ... ἠ ρ ώ τ α)

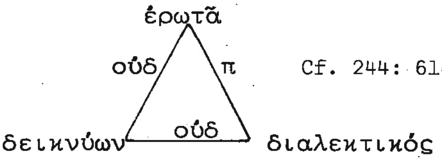

Cf. 244: 614r

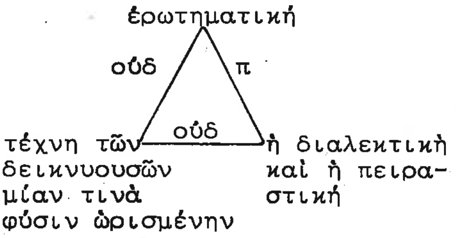

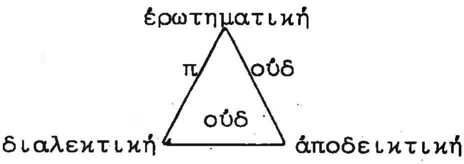

11 172A21 M ἡ δ᾽ α ὐ τ ὴ κ α ὶ π ε ι ρ α σ τ ι κ ή · ἤγουν καὶ ἡ πειραστικὴ δὲ καὶ ἡ ἐριστική, ἡ αὐτή ἐστι τῇ διαλεκτικῇ. οὐ γὰρ περὶ ἓν ὑποκείμενον καταγίνεται. καὶ αὕτη. ὥσπερ καὶ τὴν διαλεκτικὴν ἐδείξαμεν. ἀλλ᾽ ἡ ἐριστικὴ τοιαύτη ἐστίν, ἣν οὐ μόνον ἔχει ὁ σοφιστής. ἀλλὰ καὶ ὁ μὴ εἰδώς. ἤγουν ὁ ἰδιώτης. ἔστι γὰρ καὶ τὸν ἰδιώτην τὸν μὴ εἰδότα τὸ πρᾶγμα ἤτοι τὴν ἀντίφασιν καὶ τὴν, αὐτῆς δύναμιν: πειράσαι τὸν μὴ εἰδότα. ὡς γὰρ ὁρῶμεν τινὰς μὴ νόμους μαθόντας, δικάζοντας. καὶ συνηγοροῦντας; οὕτως καὶ ὁ ἰδιώτης μὴ εἰδὼς τὴν ἀντίφασιν, ἐρωτᾶ ταύτην πρὸς ἕτερον ἰδιώτην. οἷον ἆρά γε ὕβρισάς με, ἢ οὔ. καὶ ἆρά γε ἐμοίχευσας, ἢ οὔ. καὶ εἰ μὲν ἐμοίχευσας, δεῖ σὲ τόδε παθεῖν. εἰ δ᾽ οὔ, ἀτιμώρητον ἐαθῆναι. ὁρᾷς ὅπως καὶ ὁ ἰδιώτης ἀτέχνως συλλογίζεται καὶ ἐρωτᾶ τὴν ἀντίφασιν. καὶ ταῦτα μὴ ταύτην εἰδώς :- /σκβ-σκγ/

11 172A25 I ο ὐ κ ἐ ξ ὧ ν ο ἶ δ ε ν · ἤγουν ἐπιστήμων μόνος /σκγ/

11 172A25 I ἑ π ο μ έ ν ω ν · ἤτοι τῶν κοινῶν καὶ γνωρίμων τοῖς πᾶσι /σκγ/

11 172A30 M τ ρ ό π ο ν τ ι ν ὰ χ ρ ῶ ν τ α ι · τοῦτο προσέ- 416 r
θηκε, διότι ὁ μέν, διαλεκτικός, γινώσκει τὸ ἐρωτώμενον ὡς ἀντίφασις ἐστί. καὶ ἀνάγκη θάτερον μόριον αὐτῆς ἀληθεύειν. οἱ δὲ ἰδιῶται, ἀτέχνως ἐρωτῶσιν αὐτήν. μὴ εἰδότες ὅλως τὴν δύναμιν τῆς ἀντιφάσεως :- /σκδ/

11 172A31 I π ά ν τ ε ς γ ὰ ρ μ έ χ ρ ι τ ι ν ό ς · ἤγουν

ἀπὸ τῶν κοινῶν /σκε/

11 172A33 I οὐδὲν ἧττον ἴσασιν· τῶν ἐπιστημόνων /σκε/

11 172A34 M ἀτέχνως γάρ) εἰς δύο διαιρεῖται ὁ πειραστικὸς εἴς, τε τόν, τεχνηέντως καὶ χάριν πείρας διαλεγόμενον, καὶ εἰς τόν, ἀτέχνως ἀπὸ κατατετριμμένων δοξῶν:-

11 172A36 M ἐπεὶ δ᾽ ἔστι πολλά)

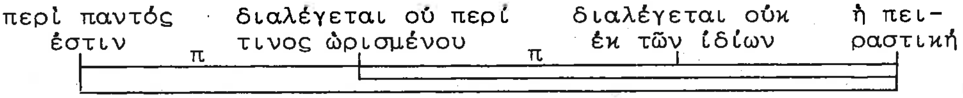

11 172A36 M ἐπεὶ δ᾽ ἔστι πολλὰ μὲν ταῦτα) εἰπὼν τὸν ἐριστικὸν περὶ τὰ κοινὰ καταγίνεσθαι, δείκνυσιν αὐτὸν νῦν διὰ τούτων περὶ παντὸς ἐπιχειρεῖν. καὶ ἐν τοῖς μαθήμασιν εὑρίσκεσθαι. καὶ φησὶν ἐπειδὴ τὰ κοινὰ ταῦτα πολλά εἰσί. καὶ εὑρίσκονται ἐν πάσαις τέχναις καὶ ἐπιστήμαις. κοινὸν δὲ λέγω; ὡς τό, ἐπὶ παντὸς ἡ κατάφασις ἢ ἡ ἀπόφασις. οὐ [οὐ] τοιαῦτα δὲ εἰσὶ τὰ κοινά, ὡς μιᾶς τινὸς φύσεως εἶναι καὶ ἐπιστήμης καὶ ὑφ᾽ ἓν γένος ἀνάγεσθαι. ἤγουν ὑπὸ ποσόν. ἢ ποιόν. καὶ διὰ τοῦτο οὐδὲ ὡρισμένα. εἰσὶ ἀλλ᾽ οἷον ἀποφάσεις. ἤγουν ἀόριστοι. ἡ γὰρ ἀπόφασις, ἡ οὐκ ἄνθρωπος τόδε ἐστὶν ἢ οὐ λευκόν, ἀοριστίαν εἰσάγει. ἐπεὶ γοῦν τὰ μέν, εἰσι κοινὰ καὶ ἀόριστα. τὰ δέ, ἴδια τινὸς ἐπιστήμης, δυνατὸν ἐστὶν ἐκ τούτων τῶν κοινῶν, περὶ πάντων ἤγουν περὶ παντὸς τοῦ προκειμένου πεῖραν λαμβάνειν. ἤγουν τέχνην τινὰ ἀπὸ τῶν κοινῶν ἐπιχειροῦσαν. καθὸ καὶ ἐρωτᾷ καὶ διαλέγεται. καὶ μὴ τοιαύτην εἶναι τέχνην τὴν ἐριστικήν, οἷαι εἰσὶ αἱ δεικνύουσαι. ἤγουν αἱ ἐπιστημονικαί. γεωμετρία δηλονότι, καὶ ἀστρονομία. καὶ ὅσαι τοιαῦται:- /σκζ/

11 172A36 I πολλὰ μὲν ταῦτα· τὰ κοινὰ ἃ λέγει ὁ ἐριστικός. ἤγουν αἱ ἀρχαί. /σκη/

11 172A37 I ὥστε φύσιν τινά· ὥστε μὴ προσαρμόζειν μιᾶ φύσει ἤγουν ἐπιστήμη μὴ δὲ γένει ἤγουν ὑποκειμένω ἐνί. οἷον ἀριθμοῖς ἢ μεγέθεσιν : /σκη/

11 172A39 I ἐκ τούτων· τῶν κοινῶν /σκζ/

11 172B2-3 M ὁ ψευδογράφος)

ἐξ ὡρισμένου παραλογιστικός ἐστιν

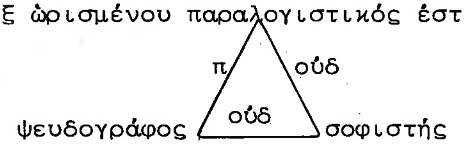

Cf. 1843: 358r

11 172B3 I παραλογιστικὸς ἐξ ὡρισμένου· ὡς ὁ ψευδογάφος

11 172B3 I τινος γένους· μιᾶς ἐπιστήμης /σκθ/

11 172B5 I τρόποι μὲν οὖν εἰσιν οὗτοι· οἱ ιγ' /σκθ/

11 172B6 I τούτων· τῶν σοφισμάτων /σκθ/ 416 v

11 172B7-8 M ἡ γὰρ περὶ τὰς προτάσεις μέθοδος) ἡ γὰρ παραδιδοῦσα αὐτῷ τίνες εἰσὶ αἱ, κυρίως ἔνδοξοι προτάσεις, ἔχει ἤγουν δύναται γνῶναι καὶ πᾶσαν τὴν θεωρίαν τὴν περὶ τὰ σοφίσματα. ὁ γὰρ διαλεκτικὸς ἔχων τάς, κυρίως ἐνδόξους, τόν, μὴ τοιαύτας ἀλλὰ φαινομένας λαμβάνοντα, ὀνομάζει σοφιστήν :- /σκθ/

12 172B12 I πυνθάνεσθαί πως· κρυπτικῶς

Cf. CAG II.3: 100.4

12 172B13-14 M διὰ τῆς ἐρωτήσεως συμβαίνει)

καλὸν π τῇ φύσει χρειῶδες τὸ ἐσθίειν ἐπ' ἐκκλησίας ἰσχάδας

/σλα/. Supra hanc figuram altera similis, sed numquam perfecta, erasa extat.

ἀγαθόν οὐδ ἐλαττωτικὸν κατὰ φύσιν τὸ ἀδικεῖσθαι

οὐ

Cf. 1843: 360r

12 172B14 I ἔστι τούτων· ἤγουν τοῦ ψεῦδος δεικνύειν τὸν προσδιαλεγόμενον λέγοντα. ἢ ἄδοξον. /σλα^{bis}/

12 172B16 I ἐρωτᾶν πολλά· ἤτοι πολλὰς προτάσεις /σλα^{bis}/

12 172B16 M τό τε ἐρωτᾶν πολλά) οἷον εἰ πρόκειται πρόβλημα ὡς ὁ χρόνος οὐκ ἔστιν, ἐρωτᾷ ὁ σοφιστής. ἆρ' ἐστί κίνησις, ναί. καὶ εἰ ἔστι κίνησις, λοιπὸν καὶ ἐξ ἀθηνῶν εἰς θήβας κινηθήσεταί τίς. τί δὲ ὁ κινούμενος οὐ διάστημά τι κινεῖται, ναί. καὶ λοιπὸν ὁ κινούμενος εἰς θήβας, κινηθήσεται πρῶτον, τὸ ἥμισυ τοῦ διαστήματος, ναί. καὶ τοῦ ἡμίσεος τὸ ἥμισυ. καὶ τούτου τὸ ἥμισυ, ναί. ἀλλὰ μὴν ἄπειρα ἡμίση ἐν τῷ διαστήματι εὑρίσκεται. τὰ δὲ ἄπειρα ἀδιεξίτητα. οὐκ ἔστιν ἄρα ἐξ ἀθηνῶν εἰς θήβας ἐλθεῖν. ὥστε οὐδὲ κίνησις ἔσται. καὶ εἰ τοῦτο, οὐδὲ χρόνος. ὁ γὰρ χρόνος, μέτρον κινήσεως :- /σλα^{bis}/

12 172B17 M τὰ δοκοῦντα λέγειν)

εὐδαίμων π πλούσιος ὁ ἀρχέλαος ὁ περδίκου

/σλβ/

εὐδαίμων τοὺς γονεῖς καὶ τοὺς ἀδελφοὺς ἀπέκτεινεν ὁ ἀρχέλαος
οὐδ
οὐ /σλβ/

12 172B17 I τὰ δοκοῦντα λέγειν· τοῖς πολλοῖς. οἷον πότερον ὁ πλούσιος εὐδαίμων. /(σλβ)/

12 172B19 I τούτων τι· τῶν ἐρωτωμένων /σλγ/

12 172B19 I ἄγειν· μετάγειν δεῖ /σλγ/

12 172B19 I ἐπιχειρήματος εὐπορεῖ· ἤτοι πρὸς τὰ ἐπιχορηγοῦντα αὐτῷ ἀφορμὰς ἐπιχειρημάτων. οἷον κατέφησεν ὁ ἐρωτώμενος ὡς ὁ πλούσιος εὐδαίμων ὁ δὲ ἐρωτῶν μετήνεγκε τὸν λόγον, εἰς τὸν ἀρχέλαον ἐξ οὗ οὐκ ὀλίγα εὗρεν ἐπιχειρήματα συνάγοντα, τὸν πλούσιον μὴ εὐδαίμονα εἶναι. ὅθεν καὶ ἔδειξε ψευδόμενον τὸν προσδιαλεγόμενον, ἐὰν δὲ ἀποφήσει καὶ μὴ δώσει εἶναι τὸν πλούσιον εὐδαίμονα, δείξει αὐτὸν ὁ ἐρωτῶν ἄδοξα λέγοντα, μετενεγκὼν τὸν λόγον εἰς τὴν δόξαν τῶν πολλῶν. οἱ γὰρ πολλοὶ δοξάζουσι τὸν πλούσιον, εὐδαίμονα εἶναι :- /σλγ/

12 172B20 I νῦν ἧττον κακουργεῖν· ὅταν τεθῆ τὸ πρόβλημα ὡρισμένον /σλδ/

12 172B20 I διὰ τούτων· διὰ τῶν πολλῶν ἐρωτήσεων καὶ τῶν λοιπῶν

12 172B20-21 I ἀπαιτοῦνται· οἱ ἐρωτῶντες /(σλδ)/

12 172B22 I τὸ μηδεμίαν εὐθὺς ἐρωτᾶν· ἤτοι κατὰ διαλεκτικὴν ἐρώτησιν προτείνειν

12 172B23-24 M χώραν γὰρ ἐπιχειρήματος· ἤτοι τὸ σκέπτεσθαι τὸν ἐρωτῶντα καὶ λέγειν. ἐρωτᾶν χάριν μαθήσεως ἀφορμὰς ἐπιχειρημάτων πολλῶν παρέχει. πρὸς τὸ δεῖξαι τὸν προσδιαλεγόμενον ψευδόμενον ἢ ἄδοξόν τι λέγοντα:- /σλϛ/

12 172B27 I τοῦτο ποιεῖν· τὸ ἐξίστασθαι τῶν προ- 417r
σεχῶς συνακτικῶν τοῦ συμπεράσματος προτάσεων. καὶ μετάγειν τὸν λόγον ἐφ' ἃ σχοίημεν εὐπορίαν ἐπιχειρημάτων. καὶ καλῶς μὲν ἐξίσταται τοῦ προκειμένου, ὅταν ἡ ἐρωτηθεῖσα πρότασις ἀναγκαία οὖσα καὶ συντελοῦσα εἰς ἀπόδειξιν τοῦ προκειμένου, οὐ συγχωρηθῆ παρὰ τοῦ ἀποκρινομένου. τότε γὰρ ἀναγκαζόμεθα ἐξίστασθαι μὲν τοῦ λέγειν πρὸς τὸ προκείμενον πρόβλημα, σπουδάζειν δὲ πρὸς σύστασιν καὶ κατασκευὴν τῆς προτάσεως. οἷον εἰ πρόκειται πρόβλημα ὅτι ἡ ἡδονὴ οὐκ ἀγαθόν, σπεύδει ὁ ἐρωτῶν. δεῖξαι τὸ ἀντικείμενον ἤγουν τό, ἀγαθὸν εἶναι. εἰ γοῦν ἐρωτήσει ἆρά γε ἡ ἡδονὴ οἰκεῖον. ὁ δὲ ἀποκρινόμενος εἴπη οὔ; ἀναγκάζεται ὁ ἐρωτῶν ἐκστῆ-

ναι τοῦ προκειμένου προβλήματος. καὶ τοῦ λέγειν τὰ πρὸς κατασκευὴν τοῦ, τὴν ἡδονὴν εἶναι ἀγαθόν. καὶ ἐρωτᾷ, τὰ πρὸς σύστασιν τῆς ἐρωτηθείσης προτάσεως οἷον ἆρά γε ἡ ἡδονὴ κατὰ φύσιν, ναί. τὸ δὲ κατὰ φύσιν οἰκεῖον, ναί. ἡ ἡδονὴ ἄρα οἰκεῖον. τὸ δὲ οἰκεῖον ἀγαθόν, ναί. ἡ ἡδονὴ ἄρα ἀγαθόν. οὐ καλῶς δὲ τοῦτο ποιεῖ ὅτε μέλλων δεῖξαι ὡς ἡ ψυχὴ λογικὴ καὶ ἄλογος, ἐρεῖ. ἆρ' οὐχὶ[1] ψυχὴ γινώσκει τὸν ἥλιον καὶ σφαιροειδῆ τὸν οὐρανὸν εἶναι. τί δέ ὁ οὐρανὸς οὐ πέμπτον ἐστὶ σῶμα, τί δέ. ὁ ἥλιος οὐ κύκλῳ κινεῖται, ἆρ' οὐκ ἔστιν ὀρεκτὸν οὗ ἡ ψυχὴ ὀρέγεται, ναί. τὸ δὲ ὀρεκτὸν οὐ[2] κινεῖ, καὶ ποταπὴν κίνησιν κινεῖ. ταῦτα πάντα ἀσυντελῆ πρὸς τὸ δεῖξαι τὴν ψυχὴν καὶ λογικὴν καὶ ἄλογον. ἦν γὰρ τοῦτο καὶ ἄλλως δεῖξαι. ἆρ' ἡ ψυχὴ λογίζεται, ναί. τί δέ οὐχὶ τὰ τῶν ἀλόγων ἔχει πάθη οἷον τὸ θυμοῦσθαι καὶ τὸ ὀρέγεσθαι, ναί. ἡ ψυχὴ ἄρα καὶ λογικὴ καὶ ἄλογος :- /σλζ/

[1]intellege οὐχ ἡ, quod habet cod. Vat. gr. 244. [2]supra lineam.

12 172B27-28 I ἐ λ έ χ θ η π ρ ό τ ε ρ ο ν· ἤγουν ἐν τοῖς τοπικοῖς /σλζ/

12 172B29-30 I ἐ κ τ ί ν ο ς γ έ ν ο υ ς· ποίας δόξης πλατωνικῆς ἢ ἑτέρας τινος /(σλη), cf. Vat. Reg. gr. 116: 359r/

12 172B31 I ἔ σ τ ι γ ὰ ρ ἑ κ ά σ τ ο ι ς τ ι τ ο ι ο ῦ τ ο ν· ἤγουν ἰδία τίς δόξα /(σλη), cf. Vat.Reg.gr. 116:359r/

12 172B32 I ε ἰ λ η φ έ ν α ι θ έ σ ε ι ς· δόξας /(σλη), cf. Vat.Reg.gr. 116: 359v θέσεις καὶ δόξας /

12 172B33 I λ ύ σ ι ς δ ὲ· παρὰ τοῦ ἀποκρινομένου

12 172B33-34 I ὅ τ ι ο ὐ δ ι ὰ τ ὸ ν λ ό γ ο ν· ἀλλὰ παρὰ τὴν τῶν πολλῶν δόξαν /Cf. Vat.Reg.gr. 116: 359v ἀλλὰ διὰ τὴν τῶν πολλῶν δόξαν/

12 172B34-35 M τ ο ῦ τ ο κ α ὶ β ο ύ λ ε τ α ι· τὸ λέγειν ὡς διὰ τὸν λόγον συμβαίνει //////// Quidnam in rasura fuerit incertum est; fortasse τὸ ἄδοξον. Verisimile est hoc scholium cum sequenti coniungendum esse.

12 172B34-35 I τ ο ῦ τ ο κ α ὶ β ο ύ λ ε τ α ι· τὸ εἰς ἄδοξον ἄγειν τὸν ἐρωτώμενον.

12 172B35 I ὁ ἀ γ ω ν ι ζ ό μ ε ν ο ς· ὁ ἐρωτῶν. ἢ ὁ ἐρωτώμενος.

12 172B36 I τ ῶ ν β ο υ λ ή σ ε ω ν· τῶν ἀποκεκρυμμένων δοξῶν /(σμ-σμα)/

12 173A2 I τ ὰ ς β ο υ λ ή σ ε ι ς· ἤτοι τὰς κεκρυμμένας

δόξας /σμ/

12 173A7 I π λ ε ῖ σ τ ο ς · ἰσχυρός /σμβ/ 417 v

12 173A9 I ο ἱ ἀ ρ χ α ῖ ο ι · σοφισταί Cf. CAG II.3: 103.10

12 173A22 I β λ ά π τ ε ι ν · ἤγουν ἀδικεῖν /σμδ/

13 173A34 I τ ὸ ὄ ν ο μ α · τὸ ὁριστὸν /σμζ/ 418 r

13 173A34 I ἢ τ ὸ ν λ ό γ ο ν · τὸν ὁρισμόν /σμζ/

13 173B2 I τ ὰ γ έ ν η ἄ λ λ ὰ κ α ὶ · ὡς ἡ ἐπιστήμη ὡς γὰρ ὑπ' αὐτὴν, οὐ πρός τι λέγεται ὡς ἡ γραμματικὴ καὶ ἡ ἰατρικὴ :

13 173B5-6 I ἡ ο ὐ σ ί α · τῶν ὑποκειμένων /σμθ/ 418 v

13 173B6 I ὧ ν ε ἰ σ ι ν ἕ ξ ε ι ς · ὑποκειμένων τὰ κατηγορούμενα /σμθ/

13 173B12 I π ο ι ε ῖ ν · ἔλεγχον ἄγοντες τὸν ἐρωτώμενον εἰς τὸ ἀδολεσχεῖν /σνα/

13 173B12-13 I δ ι ὰ τ ὸ μ ὴ π ρ ο σ π υ ν θ ά ν ε σ θ α ι · τοὺς ἐρωτῶντας /σνα/

13 173B14 I π ό τ ε ρ ο ν τ ὸ α ὐ τ ὸ ἢ ἕ τ ε ρ ο ν · τῷ ἐνεργείᾳ /σνα/

13 173B15-16 I δ ι ὰ τ ὸ τ ὸ ὄ ν ο μ α · τὸ διπλάσιον /σνα/

13 173B16 I τ ο ῦ τ ο ε ἶ ν α ι · δοκεῖν

13 173B16 I τ α υ τ ὸ κ α ὶ · τῷ, διπλασίῳ ἡμίσεος /σνα/

13 173B16 I σ η μ α ί ν ε ι ν · τὸ ἥμισυ, καὶ ἄμφω. τό, τε διπλάσιον καὶ τὸ διπλάσιον ἡμίσεος : /σνα/

14 173B21 I κ α τ' ἐ κ ε ῖ ν ο ν · τὸν πρωταγόραν /(σνβ)/

14 173B22 I φ α ί ν ε τ α ι · τοῖς πολλοῖς

14 173B22 I σ ο λ ο ι κ ί ζ ε ι · κατὰ πρωταγόραν /(σνβ)/ 419 r

14 173B22 I κ ἂ ν τ έ χ ν η τ ι ς · ἤτοι καὶ τέχνη περὶ τούτου, ἡ σοφιστική ἐστι.

Cf. Vat.Reg.gr. 116: 362r δῆλον οὖν ὅτι τὸ καταναγκάζειν τὸν προσδιαλεγόμενον σολοικίζειν δύναται ποιεῖν τέχνη τις καὶ μέθοδος· ἔστι δὲ τοῦτο ποιοῦσα ἡ σοφιστικὴ τέχνη.

14 174A7 I ἐ π ὶ τ ῶ ν π ρ α γ μ ά τ ω ν · ὁ παραλογισμός /σξ/ 419 v

14 174A12 I ε ἶ δ η μ ὲ ν ο ὖ ν τ α ῦ τ α · τὰ παρὰ τὴν λέξιν καὶ τὰ ἐκτὸς τῆς λέξεως. /σξβ/

14 174A12 I μ έ ρ η · ὁμωνυμία ἀμφιβολία

Potest etiam ὁμώνυμον ἀμφίβολον legi. Cf. CAG II.3: 109.8-9 & Commentarium III ad loc. (Vat.Reg.gr. 116:363r, Hierosolym. St. Sepulchri 150: 197v)

14 174A13 I τ ῶ ν ε ἰ δ ῶ ν · τοῦ παρὰ τὴν λέξιν καὶ τοῦ

ἐκτὸς ταύτης /σξβ/

14 174A13 I τ ρ ό π ο ι · οἱ ιγ' ἢ τὰ ε' ὧν στοχάζονται οἱ σοφισταί. /σξβ/

14 174A14 I π ω ς · τεχνηέντως

14 174A14 M τ ὰ π ε ρ ὶ τ ὴ ν ἐ ρ ώ τ η σ ι ν) οἷον τὸ προτείνειν τὰ μὴ χρήσιμα πρὸς τὴν θέσιν. καὶ τό, μὴ συνεχῆ τὴν τάξιν λαμβάνειν. καὶ τό, τὸ συμπέρασμα μὴ λέγειν. καὶ τὸ προσυλλογίζεσθαι :-

14 174A15 I τ α ῦ τ α · τὰ συμβαλλόμενα τῷ ἐρωτῶντι εἰς τὸ ἀπατῆσαι τὸν ἐρωτώμενον :- /σξγ/

15 174A19 I ἓ ν δ ὲ τ ά χ ο ς · ἤτοι τὸ ἐπισπεύδειν καὶ ταχέως τὰς ἐρωτήσεις ποιεῖν /σξϛ/

15 174A19 M ἓ ν ... ὑ σ τ ε ρ ί ζ ο ν τ ε ς · ὡς οἱ μονολήμματοι ῥητορικοί. ὑστερίζοντες γὰρ οἱ λέγοντες τὴν παραλελειμμένην πρότασιν, ἧττον προορῶσιν οἱ ἀποκρινόμενοι :-

15 174A20 I ἔ τ ι δ' ὀ ρ γ ὴ κ α ὶ φ ι λ ο ν ε ι κ ί α · 420 r
τοῦτο δὲ γίνεται ἐκ τοῦ ἀποκαλεῖν τοὺς προσδιαλεγομένους χωρικούς. /σξζ/

15 174A22-23 I ἀ δ ι κ ε ῖ ν ... ἀ ν α ι σ χ υ ν τ ε ῖ ν · ἐν τῷ συκοφαντεῖν τὸν ἐρωτώμενον βαρβαρίζοντα. /σξζ/

15 174A23-25 M ἐ ά ν τ ε ... ο ὐ χ ο ὕ τ ω ς)

ἀγαθόν π ἀγαπητὸν τοῖς ζώοις πᾶσι ἡδονή

ἀγαθόν π ἀνεμπόδιστος ζωή ἡδονή

ἀγαθόν π ἐφετὸν πᾶσι ἡδονή Cf. 1843: 362v

ἀγαθόν π αἱρετὸν κατὰ φύσιν ἡδονή Cf. 1843: 362v

ἀγαθόν οὐδ ἀτελές ἡδονή Cf. 1843: 362v
οὐ

ἀγαθόν οὐδ γένεσις εἰς φύσιν αἰσθητήν ἡδονή
οὐ

ἀγαθόν οὐδ ἐμποδιστικὸν τοῦ φρονεῖν ἡδονή
οὐ

15 174A24 I τ ι ς ἔ χ η ι λ ό γ ο υ ς · νόει ἔξωθεν τὸ συμβάλλεται τῷ ἐρωτῶντι εἰς τὸ ἀπατῆσαι τὸν ἐρωτώμενον :

15 174A27 M χρήσιμα)

χρήσιμα καὶ πρὸς τοὺς ἀγωνιστικοὺς λόγους — π — χάριν ἀπάτης λαμβάνεται — π — χάριν τοῦ λαθεῖν λαμβάνεται — π — τὰ πρὸς κρύψι(ν) λαμβανόμεν(α)

π

π

15 174A31 M ἐξ ἀποφάσεως· οἷον ἆρά γε οὐ δοκεῖ σοι ὡς οὐκ ἔστιν ἡ ἡδονὴ κατὰ φύσιν; καὶ ἐπεὶ ἀνανεύει, δῆλον ὅτι κἀνταῦθα ἀνανεύσας, εἴπη ὅτι οὔ. καὶ ῥητέον. εἰ μὴ ἀληθὲς τὸ οὐ κατὰ φύσιν, ἀληθὲς ἄρα τὸ κατὰ φύσιν :- /σοα/

15 174A33-34 M ἐπὶ τῶν μερῶν) εἰ τὰ μέρη τοῦ ἀνθρώπου οἷον χεῖρες δόσεως καὶ λήψεως ὄργανον, καὶ τὸ καθόλου. ἀλλὰ μὴν τὰ αἰσθητήρια λαμβάνοντα, οὐ διδόασι :-

τὰ[2] ex τὸ correctum, ut videtur. αἰσθητήρια compendio scriptum: αἰσθητ( )

15 174A37 M τὴν τῆς ἐπαγωγῆς μνείαν) τὴν ἐπαγωγὴν ἀκούοντες, δοκοῦσιν ἐρωτήσεως μνεῖαν ἐν τῇ ἐπαγωγῇ γενέσθαι. τοῦτο γὰρ λέγει μνεῖαν τὸ δόξαι συμμνημονευθῆναι τῇ ἐπαγωγῇ, τὴν ἐρώτησιν :-

15 174A38 M τῆι ὁμοιότητι) πολλάκις δι' ὁμοιότη- 420v
τα δεῖ ἐπάγειν τὸ καθόλου. οἷον ἂν δ' γραμμαὶ ἀνάλογον ἔχωσι, καὶ ἐναλλὰξ ἀνάλογον ἕξουσι; ὡσαύτως καὶ ἐὰν δ' ἐπίπεδα. ἢ δ' στερεά. ἢ ἐὰν δ' λευκά, ἀποφαντικῶς ἔπαγε τὸ καθόλου δι' ὁμοιότητα λέγων πάντα ἄρα τὰ τοιαῦτα ἐὰν ἀνάλογον ἔχωσι, καὶ ἐναλλὰξ ἀνάλογον ἕξουσι. διὰ γὰρ τὴν ὁμοιότητα τοῦ, τὰ τοιαῦτα, λανθάνει πολλάκις ὁ τοιαύτην ποιούμενος τὴν ἐπιφορὰν τοῦ καθόλου :- /σοδ/

15 174B3 I καὶ τὸ πολλάκις· ἀπὸ κοινοῦ τό, εἰ δέοι λαβεῖν Cf. CAG II.3: 113.13-14.

15 174B3-4 M τὸ πολλάκις ... ὀλίγα) ὁ ἐρωτῶν εἰ βούλεται λαβεῖν τό, πολλάκις τοῖς πταίουσι συγχωρεῖν, λέγει· πολλὰ πρότερον τινὰ πταίσαντα πολλὰ συγχωρητέον, ἢ ὀλίγα. πλέον γὰρ δώσει ὁ ἀποκρινόμενος τῷ, πολλὰ πταίσαντι πολλὰ συγχωρεῖσθαι, ἢ τὸ ἐναντίον τό, ὀλίγα :-

15 174B6 I τῶν ἐναντίων· τοῦ πάντα ἀπειθεῖν καὶ τοῦ ὀλίγα συγχωρεῖν

15 174B9-11 M τὸ μηδὲν ... καὶ τό)

οὐδέν — οὐκ ὄν — τὸ παρὰ τὸ ὄν

οὐκ ἄρα τὸ ὂν πολλὰ ἀλλ' ἕν

15 174B10 I π ο ι ε ῖ ν τ ὸ τ ε λ ε υ τ α ῖ ο ν · τοῦτο οὕτως εἶπε, διὰ τὸ, κυρίως συμπέρασμα εἶναι. τὸ, συλλογιστικῶς ἐπαγόμενον: /σοη/

15 174B12 I τ ὸ φ α ι ν ό μ ε ν ο ν · ἤτοι τὸ δοκοῦν τῷ ἐρωτωμένῳ /σπ/

15 174B13 I π ρ ο κ ε ι μ έ ν ο υ τ ο ῦ · ἤγουν ἐμπεριειλημμένου τῷ φαινομένῳ /σπ/

15 174B19 M ἔ τ ι κ α θ ά π ε ρ κ α ὶ ἐ ν τ ο ῖ ς ῥ η- 421r
τ ο ρ ι κ ο ῖ ς) ὥσπερ οἱ ῥήτορες ἐν τοῖς δικαστηρίοις συνηγοροῦντες, σπεύδουσι δεικνύειν τὸν ἀντιδικοῦντα αὐτοῖς, τἀναντία λέγοντα. ἢ ἑαυτῷ. ἢ τοῖς νόμοις. ἢ τοῖς ἔθεσι τῆς πόλεως. οὕτως καὶ τὸν σοφιστὴν δεῖ σπουδάζειν δεικνύειν τὸν προσδιαλεγόμενον, ἢ τἀναντία λέγοντα τοῦ, παρ' αὐτοῦ προτεθέντος προβλήματος, ἢ τἀναντία οἷς ὁμολογεῖ καλῶς λέγειν[1]. τῷ ἀριστοτέλει τυχόν. ἢ καὶ οὕτως. λέγει τὸν ζήνωνα καλῶς λέγειν ὅτι κίνησις οὐκ ἔστιν, δεῖ δεικνύειν ὡς ἐξ ὧν λέγουσι, συμβαίνει κίνησιν εἶναι :-
[1]α add. et erasit scholiasta. /σπβ, II.290-291/

15 174B22 M ἔ τ ι π ρ ὸ ς ... · ἔτι φησὶν ὀφείλομεν ποιεῖν τοῦτο τὸ δεικνύειν ὡς ἐξ ὧν λέγει ὁ προσδιαλεγόμενος τὸ ἐναντίον συνάγει ὧν αὐτὸς μέλλει δεῖξαι. εἴτε διαλεγόμεθα πρὸς τοὺς δοκοῦντας τοιούτους· ἤτοι πρὸς τοὺς ἀγαθοὺς περὶ ἕκαστον τουτέστιν εἴτε μετὰ ἀρίστων ἰατρῶν διαλεγόμεθα ἢ γεωμετρῶν, εἴτε πρὸς τοὺς ὁμοίους. ἤγουν ὁμοτέχνους ἢ ἰσήλικας καὶ ἁπλῶς πρὸς πάντας ὀφείλομεν τοῦτο ποιεῖν. ἢ τοὺς πλείονας :-
/σπγ, II.291-292/

15 174B24 I ὅ τ α ν ἐ λ έ γ χ ω ν τ α ι π ο ι ο ῦ σ ι δ ι τ τ ὸ ν · ἤγουν διαιροῦσι τὸ ὁμώνυμον ἐφ' ᾧ ἠλέγχθησαν /σπδ, II.292/

15 174B25 M χ ρ η σ τ έ ο ν) νῦν λέγει ὅτι οὐκ ἀεὶ τοῦτο ποιητέον ἀλλ' ὅτ' ἂν βεβαιώσεως ἔχῃ καὶ ὁ ἀποκρινόμενος λόγους, τότε δεῖ σε λέγειν ὅτι οὕτως νοεῖται τὸ παρὰ σοῦ εἰρημένον :

15 174B27 I ὁ κ λ ε ο φ ῶ ν · σοφιστὴς οὗτος /σπε, II.293/

15 174B27 I ἐ ν τ ῶ ι μ α ν δ ρ ο β ο ύ λ ω ι · διάλογος πλατωνικὸς οὕτω καλούμενος μανδρόβουλος διὰ τὸ παρεισάγειν αὐτὸν δι' ὅλου τοῦ διαλόγου διαλεγόμενον :- /σπε, II.293/

15 174B27 M ἐ ν τ ῶ ι μ α ν δ ρ ο β ο ύ λ ω ι · ὁ μανδράβουλος ηὔξατο τῷ διὶ αὐξηθῆναι τὰ ἑαυτοῦ ποίμνια καὶ αὐτὸν πλούσιον γενέσθαι: δοῦναι δὲ αὐτῷ τὸ, τῶν ποιμνίων κρεῖττον δέδωκεν οὖν αὐτῷ ὁ ζεύς, χρυσοῦν ἀρνόν. ὃν ὁ μανδράβουλος, οὐ

δέδωκε τῷ διί. λέγων τὸ κρεῖττον εἰπεῖν, πρὸς τὸ λιπωδέστερον:-

15 174B28 I ἀ φ ι σ τ α μ έ ν ο υ ς · θέλοντας ἀφίστασθαι

15 174B28 I τ ο ῦ λ ό γ ο υ · τοῦτο πρὸς τὸν ἐρωτῶντα

15 174B29 M ἐ π ι τ έ μ ν ε ι ν · ἐκ τοῦ λέγειν ἵνα τί καταργεῖς τὸν καιρὸν. ἐρωτῶν εὐέλεγκτα καὶ οὐδαμινὰ ἐπιχειρήματα καὶ μὴ συντελοῦντα πρὸς τὸ προκείμενον· εἰ δὲ προαίσθηται οὗτος ὡς κακουργῶν ἀφίστασαι τοῦ λόγου καὶ ἐπιτέμνεις τὰ πολλὰ ἐπιχειρήματα, δεῖ σε προαγορεύειν καὶ λέγειν ὡς οὐ διὰ κακουργίαν τοῦτο ποιῶ ἀλλ' ἵνα μὴ μακρηγορῶμεν /σπϛ, II.294/

15 174B30 I π ρ ο ε ν ί σ τ α σ θ α ι κ α ὶ π ρ ο α γ ο ρ ε ύ ε ι ν · καὶ τί δεῖ πλειόνων ἵν' εἴπῃς. οἶδα ποῦ σου βλέπει ὁ λόγος ἀλλ' οὐ καλῶς.

15 174B33 M π ρ ὸ ς δ ὲ τ ο ὺ ς ἀ π α ι τ ο ῦ ν τ α ς · 421v
ἐπεὶ πολλάκις οἱ ἀποκρινόμενοι ἀπαιτοῦσι τὸν ἐρωτῶντα ἀποδεῖξαι ἣν ἠρώτησε πρότασιν, παραγγέλλει ὡς εἰ ἀπαιτηθῇς ἀποδεῖξαι ἣν ἠρώτησας πρότασιν, δεῖ σε περὶ τὰ καθέκαστα ἐνδιατρίβειν, παρὸ τὸ καθόλου συνάξαι καὶ συμπερᾶναι. τὸ γὰρ καθόλου ἀεὶ ἔχει ἔνστασιν. καὶ ἐπὶ τῶν μερικῶν δεῖ συνάξαι τὴν ἀντίφασιν, παρὸ ἐπὶ τῶν καθόλου. οἷον εἰ ἐρωτήσεις ἆρά γε τοῦ ὑγιεινοῦ καὶ τοῦ νοσώδους ἡ αὐτὴ ἐπιστήμη. ὅδε δὲ εἴπῃ οὔ· πρὸς δέ, καὶ ἀπαιτήσει σε δεῖξαι τοῦτο, μὴ εἴπῃς ὡς ἐπεὶ τοῦ περιττοῦ καὶ τοῦ ἀρτίου. καὶ τοῦ ἡρμοσμένου καὶ ἀναρμόστου. καὶ τοῦ συμμέτρου καὶ ἀσυμμέτρου ἡ αὐτὴ ἐπιστήμη, λοιπὸν ἄρα καὶ πάντων τῶν ἐναντίων, ἡ αὐτὴ ἐπιστήμη. ἐνσταίη γὰρ ἐκεῖνος πρὸς τὸ καθόλου. ὡς ἐπεὶ τοῦ γνωστοῦ καὶ ἀγνώστου. καὶ τοῦ ὄντος καὶ μὴ ὄντος. καὶ τοῦ πεπερασμένου καὶ ἀπείρου οὐκ ἔστιν ἡ αὐτὴ ἐπιστήμη, λοιπὸν οὐ πάντων τῶν ἐναντίων ἡ αὐτὴ ἐπιστήμη. καὶ εἰ τοῦτο, οὐδὲ τοῦ ὑγιεινοῦ καὶ νοσώδους ἡ αὐτὴ ἐπιστήμη ἐστίν. εἰ δὲ τὴν ἀντίφασιν συνάξεις ἐπὶ τῶν μερικῶν, οὐκ ἄν, δυνηθῇ ἔνστασιν κομίσαι πρὸς ταύτην. οἷον εἰ τοῦ ὑγιεινοῦ καὶ νοσώδους οὐκ ἔστιν ἡ αὐτὴ ἐπιστήμη, λοιπὸν οὐδὲ τοῦ περιττοῦ, καὶ τοῦ ἀρτίου. ἀλλὰ μὴν τοῦ περιττοῦ καὶ τοῦ ἀρτίου ἡ αὐτή ἐστιν ἐπιστήμη. καὶ τοῦ ὑγιεινοῦ ἄρα καὶ τοῦ νοσώδους, ἡ αὐτή. ἀλλὰ μὴν κατὰ σέ, καὶ οὐχ ἡ αὐτὴ ἐπιστήμη ἐστὶ τούτων :- /σπη, II.295/

15 174B35 M ε ὐ φ υ λ α κ τ ό τ ε ρ ο ν) ἀσφαλέστερον συνάγειν τὴν ἀντίφασιν. καὶ δεικνύειν τὸν ἀποκρινόμενον ὡς ὃ κατέφησε, τοῦτο ἠναγκάσθη ἀποφῆσαι καὶ ὃ ἀπέφησε, καταφῆσαι:- /σπθ/

15 174B35-36 I τ ὸ κ α θ ό λ ο υ σ υ μ β α ῖ ν ο ν · ἤγουν ἀεὶ /σπθ/

15 174B38 M ο ὐ δ ε ῖ) οὐ δεῖ δὲ τὸ συμπέρασμα ἐρώτημα ποιεῖν. ὡς καὶ ἐν τῷ η' τῶν τοπικῶν εἴρηται. εἰ γὰρ ἀνανεύσει ὁ προσδιαλεγόμενος, παρεμποδισθήσεται ἀπαρτισθῆναι ὁ συλλογισμός. ἔνια δὲ οὐδὲ ἐρωτητέον, ἤγουν τινὰς τῶν προτάσεων, οὐ δεῖ ἐρωτᾶν ἀλλ' ὡς ὁμολογουμένας λαμβάνειν. οἷον τὰς μείζονας. ὅτι πᾶς καλλωπιστὴς μοιχός ἐστι:- /ἔνια — ἐστι: σϙ/

16 175A3 I κ α ὶ τ ί · ἤτοι ποίαν πρότασιν. ἔστι δὲ αὕτη ἡ μείζων : /σϙα, I.307/

16 175A16 I δ υ σ χ ε ρ α ί ν ε ι ν ο ὐ δ ι ὰ τ ἀ λ η θ έ ς) 422 r
ἤγουν οὐ διότι ὁ λόγος αὐτῶν φαῦλος ἐστίν. ἀλλὰ δι' ἀνεπιστημοσύνην καὶ ἀγροικίαν, ἢ τό, οὐ διὰ τὸ ἀληθές, οὕτως νοητέον. ἤγουν οὐ διὰ τὸ ἐπίστασθαι τὸ ἀληθές· ἀλλὰ διὰ τό, ἀπείρους εἶναι καὶ ἀνεπιστήμονας :- /σϙγ, I.310/

16 175A19 I π λ ε ο ν ε ξ ί α ς · ἤτοι παρατηρήσεις /σϙε, II.296/

16 175A22 I ὃ γ ὰ ρ ἴ σ μ ε ν · ὡς τό, οὐδεὶς τύπτεται τοῖς ὀφθαλμοῖς /σϙϛ/

16 175A22 M ὃ γ ὰ ρ ἴ σ μ ε ν)

τούτῳ οὗτος ἐτύπτετο ὃ εἶδες τοῦτον τυπτόμενον τῷ ὀφθαλμῷ

16 175A27 I τ ο ῖ ς δ ι α γ ρ ά μ μ α σ ι ν · τοῖς μαθηματι- 422 v
κοῖς θεωρήμασι

16 175A28 I σ υ ν θ ε ῖ ν α ι · διὰ συλλογισμῶν συναγαγεῖν

16 175A29 I π α ρ ' ὃ · ἤτοι παρὰ τό, τὸ ἄπειρον. ἐν πεπερασμένῳ χρόνῳ λαμβάνειν δυνατὸν διελθεῖν

16 175A29 M π α ρ ' ὃ)

πεπερασμένον π ἐν πεπερασμένῳ χρόνῳ δυνατὸν διελθεῖν τὸ ἄπειρον

16 175A30 I σ υ ν ε ῖ ρ α ι · τὸν προσδιαλεγόμενον

16 175A30 I δ ι α λ ῦ σ α ι τ ὸ ν λ ό γ ο ν · ἤτοι τὴν ἀκριβῆ λύσιν ἐπενεγκεῖν

17 175A34 I ο ὐ χ ὡ ς · ὡς μή

17 175A35-36 I π ρ ὸ ς τ ὸ μ ὴ δ ο κ ε ῖ ν δ ι ο ρ θ ω τ έ ο ν · ἐκείνους μὲν ἐλέγχειν ἡμᾶς δὲ ἐλέγχεσθαι

17 175A36 M δ ι ο ρ θ ω τ έ ο ν) εἰ δοκεῖ ἐλέγχειν καὶ οὐκ ἐλέγχει, τότε διορθωτέον. τὸν καλῶς ἐλέγχοντα οὔ :-

17 175A36 M ε ἰ γ ά ρ ἐ σ τ ι ν) εἰ γὰρ κυρίως ἔλεγχος γένοιτο; δέοι ἄν, οὐδέν. ἤγουν οὐκ ἐνδέχεται τοῦτον τόν, κυρίως ἔλεγχον διαιρεῖσθαι παρὰ τοῦ προσδιαλεγομένου, εἰς ὁμώνυμα καὶ

ἀμφίβολα. οὐδὲ γὰρ ποιεῖ ταῦτα συλλογισμόν :-

17 175A37 I ἔ κ τ ι ν ω ν · προτάσεων

17 175A37 I ο ὐ δ ὲ ν ἂ ν δ έ ο ι δ ι α ι ρ ε ῖ σ θ α ι · ὀκνεῖν τὸν ἐρωτώμενον διαστέλλας τὰ ὁμώνυμα /τ/

διαστέλλας lapsu calami pro διαστέλλειν scriptum esse videtur. Cod. Vat. gr. 244 διαιρεῖν habet.

17 175A38 I ο ὐ γ ὰ ρ π ο ι ε ῖ σ υ λ λ ο γ ι σ μ ὸ ν · τὰ ὁμώνυμα /(τ)/

17 175A40 I ο ὔ κ ο υ ν τ ὸ ἐ λ ε γ χ θ ῆ ν α ι · κατὰ τοῦτο γὰρ ὠφέλιμον ἐστὶ καὶ μάθησιν ἐμποιοῦν.

17 175A40 M ο ὔ κ ο υ ν τ ὸ ἐ λ ε γ χ θ ῆ ν α ι) οὔκουν δεῖ εὐλαβεῖσθαι καὶ φοβεῖσθαι τὸ, φαινομένως ἐλεγχθῆναι ἀλλὰ τὸ δοκεῖν τοῖς ἀκροαταῖς ὡς ἠλέγχθης. τὰ γὰρ ἀμφίβολα καὶ αἱ ἄλλαι παρακρούσεις. ἤγουν καὶ τὰ λοιπὰ αἴτια τῶν παραλογισμῶν: ἐμποδίζουσι γενέσθαι ἔλεγχον ἀληθῆ :- /τα/

17 175B6 I ἄ δ η λ ο ν γ ὰ ρ ε ἰ ἀ λ η θ ῆ λ έ γ ε ι · εἰ ἀληθῶς φησὶν ὁ ἐρωτώμενος μὴ ἐφ' οὗ σημαινομένου ἔδωκεν αὐτὸς, ἐπὶ τούτω καὶ τὸν ἐρωτῶντα συνάξαι /τβ/ 423 r

17 175B7 I ἀ μ φ ί β ο λ ο ν · ὁ ἐρωτῶν /(τγ)/

17 175B8 I ν ῦ ν μ ὲ ν ἧ τ τ ο ν · ἤτοι μετὰ τὴν τοῦ ἀριστοτέλους τεχνολογίαν

17 175B8-9 I π ρ ό τ ε ρ ο ν δ ὲ μ ᾶ λ λ ο ν · ἤτοι πρὸ τοῦ ἀριστοτέλους

17 175B17 I ἐ π ὶ γ ὰ ρ τ ῶ ν ὁ ρ α τ ῶ ν · αἰσθητῶν. τῶν διὰ τῆς ὁράσεως ἡμῖν γνωριζομένων /(τϛ), cf. III.246/

17 175B18 I ὡ ς γ ὰ ρ δ ι ο ρ θ ο ῦ ν τ α ι · ἤγουν ὡς ἐπιχειροῦσι λύειν τὸ ῥηθὲν σόφισμα /τζ/

17 175B23 M ἀ λ λ ' ἴ σ ω ς ο ὐ τ α υ τ ὸ σ η μ α ί ν ε ι · τοῦτο λύσις ἐνστάσεως. ἴσως γὰρ τις ἐνέστη πρὸς τὸν ἀριστοτέλην. πῶς ὦ ἀριστότελες εἰπὼν εἴ τις ὑπολήψεται τὸν. παρὰ τὴν ὁμωνυμίαν ἔλεγχον, κυρίως ἔλεγχον εἶναι, συμβήσεται πάντα ἐλεγχθῆναι; τέθεικας παράδειγμα τοῦ παρὰ τὸ συμβεβηκὸς ἐλέγχου. ταύτην οὖν τὴν ἔνστασιν λύων, ἐπιφέρει. ἀλλὰ τὸ, κορίσκος ὄνομα, οὐ τὸ αὐτὸ καὶ ἓν σημαίνει ἀλλὰ πολλά. τόν, τε ὁρώμενον κορίσκον, καὶ τὸν ἐγκεκαλυμμένον. ὥσπερ οὐδὲ ἐκεῖ ἤγουν ἐπὶ τῶν ὁμωνύμων, τὸ ὄνομα τὸ, κύων σημαίνει ἓν ἀλλὰ πολλὰ. εἶπε δὲ τὸ, ἴσως, διότι ἐπὶ τῶν ὁμωνύμων μὲν, τὸ ὄνομα τὸ κύων σημαίνει πράγματα ἕτερα καὶ τῷ ὑποκειμένῳ καὶ τῷ λόγῳ. τὸ δὲ κορίσκος, 423 v

σημαίνει μὲν πολλὰ καὶ διάφορα τῷ λόγῳ. τῷ δὲ ὑποκειμένῳ, ἕν εἰσιν. ὁ γὰρ ὁρώμενος κορίσκος καὶ ὁ κεκαλυμμένος, εἷς μέν ἐστι τῷ ὑποκειμένῳ τῷ δὲ λόγῳ πολλοὶ ὥσπερ καὶ ὁ σωκράτης καὶ ὁ λευκὸς σωκράτης. ἐπεὶ γοῦν καὶ τὸ κορίσκος πολλὰ σημαίνει ὥσπερ καὶ ἐπὶ τῶν ὁμωνύμων τὸ ὄνομα καὶ ἐγγίζει τοῖς ὁμωνύμοις, τί διαφέρει ἤγουν οὐδὲν διαφέρει εἴγε ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν παράδειγμα τοῦ κατὰ τὴν ὁμωνυμίαν ἐλέγχου, εἴπομεν παράδειγμα τοῦ, παρὰ τὸ συμβεβηκὸς ἐλέγχου :- /τη, II.296-297/

17 175B24 I ο ὐ δ ὲ γ ὰ ρ ἐ κ ε ῖ · ἐπὶ τῶν ὁμωνύμων /τη, II.296/

17 175B24 I ὥ σ τ ε τ ί δ ι α φ έ ρ ε ι · οὐδέν /τη, II.297/

17 175B24-25 M ε ἰ δ ὲ ... λ έ γ ε ι ν · εἰ δὲ τῷ μέν, ἤγουν ταῖς προτάσεσι, τὸ, ἁπλῶς λέγειν κορίσκον ἀποδώσει τίς, οἷον ἆρα ὁ κορίσκος μουσικός ἐστι, ναί. τῷ δέ, ἤτοι τῷ συμπεράσματι, προσθήσει τὸ τινὰ ἢ τό, τόνδε λέγων τόνδε τὸν κορίσκον τὸν κεκαλυμμένον λέγω μὴ μουσικὸν εἶναι; ἄτοπον. οὐδὲν γὰρ μᾶλλον θατέρῳ ἤγουν ὃ οὐ κεῖται ἐν ταῖς προτάσεσιν, οὐδὲ ἐν τῷ συμπεράσματι δεῖ κεῖσθαι. οὐ κεῖται δὲ ἐν ταῖς προτάσεσι τὸ, οὗτος, οὐδὲ ἐν τῷ συμπεράσματι ὀφείλει κεῖσθαι τὸ, τόνδε. οὐδ' ὃ οὐ κεῖται ἐν τῷ συμπεράσματι ὀφείλει ταῖς προτάσεσι κεῖσθαι. ὁποτέρῳ γὰρ προστεθῇ τί εἴτε ἐν τῷ συμπεράσματι εἴτε ἐν ταῖς προτάσεσιν, οὐδὲν διαφέρει ἤγουν οὐ συμβάλλεται εἰς λύσιν τοῦ σοφίσματος. παρὰ γὰρ τὴν συλλογιστικὴν μέθοδόν ἐστι, τὸ, ἐπιχειρεῖν λύειν τὸ σόφισμα ἐν τῷ προσλαμβάνειν ἐν τῷ συμπεράσματι, ὃ οὐ κεῖται ἐν ταῖς προτάσεσι :- /τθ-τι, II.297-298/

17 175B31 I δ ο ῦ ν α ι τ ὴ ν ἐ ρ ώ τ η σ ι ν · ἀπόκρισιν /τια/

17 175B36 I γ ε ν έ σ θ α ι τ ὸ ν λ ό γ ο ν · ἐναντίον

17 175B39 I π ο ι ο ῖ · ἀντὶ τοῦ, ἐποίει

Cf. cod. Vat.gr. 244:626r, ubi in contextu ποιεῖ τις, supra lineam vero ἐποίει τις. Scholiasta codicis Urbinatis ποιοῖ in ποιῇ vel ποιεῖ correxit.

17 175B40 I ο ὐ δ ' ἂ ν ὁ π α ρ ὰ τ ὴ ν ὁ μ ω ν υ μ ί α ν · ἀπὸ γὰρ τοῦ, τὰ πλείω ἐρωτήματα ἓν ποιεῖν, συμβαίνει γίνεσθαι καὶ τόν, παρὰ τὴν ὁμωνυμίαν καὶ τὴν ἀμφιβολίαν :- /τιγ/

17 176A2 I ἓ ν ὄ ν ο μ α · τὸ ἱμάτιον τυχόν /(τιδ)/ 424r

17 176A3-4 M ε ἰ ο ὖ ν μ ὴ ὀ ρ θ ὸ ν)

ὀρθῶς ἀξιοῖ μίαν λαμβάνειν ἀπόκρισιν — οὐδ — δύο ἐρωτήσεις ποιεῖ — π — ὁμώνυμον ἐρωτῶν ἢ ἀμφίβολον

οὐδ

Cf. 1843: 366v

17 176A4 I ἁπλῶς· κυρίως

17 176A5 I ἁπλῶς· ἀδιαιρέτως /(τκ)/

17 176A6 I οὐδὲν γὰρ τοῦτο διαφέρει· τὸ ἐρωτᾶν ὁμώνυμα Cf. CAG II.3: 129.14

17 176A12-13 I ἀναιρεῖται γὰρ τὸ διαλέγεσθαι· ὅτι ἓν καθ' ἑνός ἐστι κατηγορούμενον:

17 176A16 I ὁ εἰπών· ἤγουν ὁ δοὺς ἐπὶ τῶν ὁμωνύμων μίαν ἀπόκρισιν /τιζ, II.298/

17 176A16 I ἀλλ' εἴρηκεν· ὡς εἰ καὶ καθ' ἑαυτὸν τίς προαιρούμενος εἶπε σωκράτης κάθηται: /τιζ, II.298/

17 176A17 I ἀξιοῦνται πῶς· ἤγουν νομίζονται ἀποκριθῆναι /τιη/

17 176A17 I διὰ τὸ λανθάνειν· τοὺς ἀκροατάς /τιη/

17 176A17-18 I τὸ συμβαῖνον· ἐν τοῖς ὁμωνύμοις μὴ εἶναι μίαν ἀπόκρισιν /τιη/

17 176A23 I ἀποκριτέον δὲ ἐπὶ μὲν τῶν δο- 424v
κούντων· ὡς ἐπὶ τοῦ, πᾶν τὸ ὑπερέχον μεῖζον τοῦ ὑπερεχομένου /τκγ/

17 176A24-25 I παρεξέλεγχος· ἤτοι σοφιστικὸς ἔλεγχος /σ̄, i.e. scholium extra ordinem numeralem in cod. Vat. gr. 244:626v/

17 176A25 I τι παράδοξον· οἷον ἆρά γε κίνησις οὐκ ἔστιν. ἢ ἆρά γε τὰ ἐναντία ταυτά /τκγ/

17 176A28 I οἴονται δὲ πάντως· κακῶς δεικνύειν

17 176A31 (ca.) M τότε δεῖ λέγειν ὅτι δεικνύεις τό, μὴ δι' αὐτοῦ δεικνύμενον:-

17 176A31 I ἐκ τῆς θέσεως· προτάσεως /τκϛ/

17 176A33-34 I ἀλλὰ παραβολῆι· ἤτοι λόγῳ ἐκ παραβολῆς καὶ ὁμοιότητος ληφθέντι. οἷον ἐστὶ τὸ πᾶν ἄρα ὃ ἄν, ἢ τοιοῦτον:- /τκη/

17 176A37 I εἰρημένον διορισμόν· ἤγουν ὁμωνυ- 425r
μίαν σύνθεσιν καὶ τὰ λοιπά /τκθ/

17 176B3 M ὁ ἄνθρωπός ἐστι τῶν ζώιων)
κτῆμα τῶν ζώων ἐστί π τῶν ζώων ἐστί ὁ ἄνθρωπος
Cf. 1843:367v

17 176B4 I ἄνθρωπον τῶν ζώιων· ὅτι εἶδος τοῦ ζώου καὶ μέρος: /τλα/

17 176B8 M ὅταν δὲ) ἐμοὶ τοῦτο οὕτως ὑπείληπται· ὅταν ἐρωτηθῇ τίς πρότασις ἢ προτάσει ἐξ ἀνάγκης ἕπεται καὶ ἡ ἑτέρα

ὡς τὸ, πότερον ὁ οὐρανὸς, γέγονε. τούτου γὰρ δοθέντος, ἐξ ἀνάγκης ἕπεται καὶ τὸ, ἀρχὴν ἔχειν οὐ μὴν τὸ ἀνάπαλιν; δεῖ φησὶ μὴ συγχωρεῖν τὸν προσδιαλεγόμενον τὴν πρότασιν ἣ ἐξ ἀνάγκης ἕπεται καὶ ἡ λοιπή. ἀλλ' ἐκείνην ἧς δοθείσης οὐκ ἐξ ἀνάγκης ἕψεται καὶ ἡ ἄλλη. χαλεπώτερον γὰρ συλλογίσασθαι ἐκ πλειόνων τουτέστι δυσχερέστερον ἐστὶ τὸ, λαβόντα τινὰ μίαν πρότασιν, μὴ εὐθὺς ἔχειν ἐξ ἐκείνης, καὶ τὴν ἑτέραν ὡς ἑπομένην αὐτῇ, ἀλλὰ δεῖσθαι καὶ ἑτέρας προτάσεως εἰς τὸ ἀπαρτίσαι συλλογισμὸν, κἀξ ἐκείνου τὸ δέ τι συμπεράνασθαι:

17 176B9-10 I ἐρωτώμενον πότερον· ἤγουν σχηματισθείσης τῆς ἐρωτήσεως διαλεκτικῶς κατὰ τὸ πότερον /τλβ/

17 176B11 I συλλογίσασθαι ἐκ πλειόνων· τὸν ἐρωτῶντα

17 176B11 I ἐὰν δ' ἐπιχειρῆι· ὡς ἡ ψυχὴ οὐκ ἔστιν ἁρμονία: /(τλγ)/

17 176B11-12 I τῶι μὲν ἔστιν· ἤτοι τῇ ἁρμονίᾳ /τλγ, cf. textum Aristotelicum in cod. Vat.gr. 244:627v, ubi τῇ ἁρμονίᾳ supra ἐστὶν legitur/

17 176B12 I ἐναντίον· ἡ ἀναρμοστία /τλγ/

17 176B12 I τῶι δ' οὐκ· τῇ ψυχῇ /τλγ, cf. cod. Vat.gr. 244:627v ubi eadem glossa supra τῷ δ'οὐκ posita extat/

17 176B12 I ἂν ὁ λόγος ἀληθὴς ἦι· ὁ λέγων τῇ ψυχῇ μηδὲν εἶναι ἐναντίον /τλγ/

17 176B18 I ὡς αἱ γνῶμαι· τῶν πολλῶν ἢ τῶν σοφῶν 425v /(τλδ)/

17 176B19 I τὰς ὅλας ἀποφάσεις· ἤτοι τὰς καθόλου /τλδ/

17 176B20 I ἔτι οὐ τὸ ἀληθές· νόει ἀπὸ κοινοῦ τὸ οὐ ψεύδεσθαι ἄν, φαῖεν τὸν μὴ συγχωροῦντα τὰ ἀμφίδοξα:-

17 176B20-21 M οὐ τὸ ἀληθὲς ἀμφιδοξεῖται)

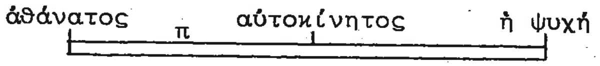

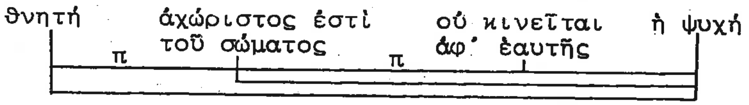

17 176B21 I τὰ ὀνόματα· καὶ τὸ ναί καὶ τὸ οὔ

17 176B24 I ἡ γὰρ μεταφορά· ἡ ἀμφιπάθησις

18 176B29 M ὀ ρ θ ὴ λ ύ σ ι ς)

ἢ διὰ τὸ ψεῦδος τῶν προτάσεων   ἐμφάνισις ψευδοῦς   ὀρθὴ
ἢ διὰ τὴν ἁμαρτίαν τοῦ τρόπου π συλλογισμοῦ   λύσις

Cf. 1843:368r

18 176B30 I ἐ ρ ώ τ η σ ι ν · ἤτοι πρότασιν /τλζ, II.299/

18 176B36 I δ ι ε λ ό ν τ α λ ύ ε ι ν · ἤγουν ἀναλύοντα τὸν 426 r
συλλογισμὸν εἰς τὰς προτάσεις /τλζ, II.300/

18 177A5 I ἢ ὧ δ ε ἢ ὧ δ ε · ἤτοι κατὰ τὰς προτάσεις μόνον; ἢ καὶ κατὰ ταύτας καὶ κατὰ τὸ συμπέρασμα /τλθ, II.301/

19 177A10 I ο ἱ μ ὲ ν ἔ χ ο υ σ ι · οἱ παρὰ τὴν ὁμωνυμίαν /τμβ, II.302/

19 177A10 I τ ῶ ν ἐ ρ ω τ η μ ά τ ω ν τ ι · οὐ μὴν τὸ συμπέρασμα

19 177A11 I ο ἱ δ ὲ · οἱ παρὰ τὴν ἀμφιβολίαν /τμβ, II.302/

19 177A11 I τ ὸ σ υ μ π έ ρ α σ μ α · καὶ μίαν τῶν προτάσεων

19 177A12 I τ ὸ · καὶ

19 177A13 M μ ὴ σ υ ν ε π ί σ τ α σ θ α ι)

συνεπίσταται ὃ λέγει π ἐπίσταται λέγειν ἰαμβεῖα   ὁ σοφός

συνεπίσταται ὃ λέγει οὐδ ἐπίσταται λέγειν ἰαμβεῖα   ὁ ἰδ«ι»ώτ«ης»
οὐδ

19 177A14 I ὁ τ ὲ ... ὁ τ ὲ δ ' ο ὐ κ ἔ σ τ ι ν · καὶ ἔν τινι 426 v
τῶν προτάσεων καὶ ἐν τῷ συμπεράσματι

19 177A14 I ο ὐ κ ἔ σ τ ι ν ἀ λ λ ὰ · ἐν ἀμφοτέραις ἀλλ' ἐν μιᾷ τῶν προτάσεων ὡς ἐπὶ τῶν ὁμωνύμων:-

19 177A15 I τ ὸ μ ὲ ν ὄ ν · ἤγουν ἀληθές /τμδ/

19 177A16 I ἐ ν τ ῶ ι τ έ λ ε ι · οἷον τῷ, τὸν τυφλὸν ὁρᾶν /(τμε)/

19 177A17 I τ ὴ ν ἀ ν τ ί φ α σ ι ν · ἤγουν τὸ ἔστι τυφλὸν ὁρᾶν καὶ μὴ ὁρᾶν /(τμε)/

19 177A19 I ἀ ν ά γ κ η π ρ ο α π ο φ ῆ σ α ι · ὅταν ἐπὶ μέρους ἀληθεύῃ καὶ ψεύδεται   ἀληθεύῃ: ἀληθεύει a.c., ut videtur.

19 177A19-20 M ο ὐ γ ὰ ρ π ρ ὸ ς τ ο ῦ τ ο) οὐ γὰρ πρὸς τοῦτο, βούλεται σοφίζεσθαι ἀλλὰ διὰ τῆς προτάσεως τὸ συμπέρασμα:-

19 177A29 I κ α ὶ ὅ τ ι τ ο ὺ ς ᾠ δ ί · ἤτοι τοὺς παῖδας τοὺς ἀποστοματίζοντας τὰ ἰαμβεῖα /τμη/

19 177A30 I ἁ π λ ῶ ς · ἄνευ τοῦ διαιρῆσαι τὸ ὁμώνυμον /τμη/

20 177A36 I τ ο ι ο ῦ τ ο ι λ ό γ ο ι · οὓς μέλλει νῦν ἐρεῖν /(τνα)/ 427 r

20 177A36-37 M ἆ ρ ' ὧ ι ε ἶ δ ε ς)

τούτῳ αὐτὸν τυπτόμενον εἶδες   ῥάβδῳ[1] ἐτύπτετο   οὗτος[2]

ῥάβδῳ ἄρα εἶδες τοῦτον τυπτόμενον

ἔστι δὲ παρὰ τὴν σύνθεσιν καὶ τοῦτο τὸ σόφισμα οὕτως γὰρ ἔδει συμπερᾶναι εἶδες ἄρα αὐτὸν τυπτόμενον ἐν ῥάβδῳ. γέγονε δὲ παρὰ τὴν σύνθεσιν, ἐκ τοῦ διελεῖν τὸ, εἶδες ἀπὸ τοῦ, αὐτὸν τυπτόμενον καὶ προσθεῖ«ναι» τῇ ῥάβδῳ:- /τνβ/

Schema paralogismi in rasura scriptum est. Ex figura erasa supra ῥάβδῳ (1) ὧ discernere licet, supra οὗτος (2) adhuc τοῦτον legitur.

20 177A38 I ἔ χ ε ι μ ὲ ν ο ὖ ν τ ι κ ἀ κ τ ῶ ν ἀ μ φ ι β ό λ ω ν · τὸ γὰρ τούτῳ ἐτύπτετο οὗτος, διττῶς νοεῖται /τνγ/

20 177A38 M οὐ παρὰ ἀμφιβολίαν ἀλλ' ἡ σύνθεσις παρὰ τὴν προσῳδίαν ἐγένετο. οὐ παρὰ: lectio incertissima; in rasura, ut videtur.

20 177B1-2 I ο ὐ γ ά ρ ἐ σ τ ι δ ι τ τ ὸ ν · εἰ γὰρ τὸ τυπτόμενον διαιρήσεις μὲν, τοῦ ὀφθαλμοῦ συνθήσεις δὲ τῷ εἶδες. καὶ ἐρεῖς τῷ ὀφθαλμῷ εἶδες τοῦτον τυπτόμενον, οὐ διττὸν ἐμφαίνεις. /τνδ/ Hoc scholium in rasura scriptum esse videtur.

20 177B2 M ο ὐ γ ά ρ ὁ α ὐ τ ὸ ς λ ό γ ο ς · οὐ γὰρ ὅμοιος ὁ λόγος ἀμφιβολίας λέγω καὶ προσῳδίας

20 177B6 I κ ἀ κ ε ῖ δ ' ἤ δ η · καὶ ἐν τοῖς γεγραμμένοις δὲ ὅταν τὸ ὄνομα ἔχῃ τὸ διττόν :- /τνη/ καὶ: vel ὡς

20 177B6 I π α ρ ά σ η μ α · ἤτοι στοιχεῖα καὶ τόνους /τνζ/

20 177B6 I δ ὲ · γὰρ /τνη/

20 177B8 I ο ὐ π ά ν τ ε ς ο ἱ ἔ λ ε γ χ ο ι π α ρ ὰ τ ὸ δ ι τ τ ό ν · ὁ γὰρ παρὰ τὴν σύνθεσιν, οὐκ ἔχει τὸ διττόν. /τξ/

20 177B10 I δ ι α ι ρ ε τ έ ο ν · τόδε ἀπὸ τοῦδε. καὶ προστεθέον τῷδε, ἐν τοῖς παρὰ σύνθεσιν /τξα/

20 177B12 I ἆ ρ ' ο ἶ δ α ς · συμπέρασμα τοῦτο ἐστίν: /(τξγ)/ ἆρ' ex ἄρ' effecit scholiasta.

20 177B13 I ἐ ν π ε ι ρ α ι ε ῖ · ἀθηναίων λιμὴν οὗτος ὁ πειραιεύς 427 v

20 177B17 I τ ο ῦ δ ὲ κ α κ ο ῦ · ἤτοι τῶν δηλητηριωδῶν βοτανῶν

20 177B17 I σ π ο υ δ α ῖ ο ν τ ὸ μ ά θ η μ α · ὅτι καὶ ἡ ἐπιστήμη σπουδαία

20 177B17 M σ π ο υ δ α ῖ ο ν τ ὸ μ ά θ η μ α)

σπουδαῖον μάθημα π ὧν σπουδαία ἡ ἐπιστήμη π[1] τὸ τοῦ κακοῦ

1: fort. erasum

20 177B18 I ἀ λ λ ὰ μ ὴ ν κ α ὶ κ α κ ὸ ν · ἀλλὰ μὴν καὶ κακόν ἐστι τὸ κακόν. καὶ μάθημα ἐστιν, ὥστε κακὸν μάθημα τὸ κακόν. τοῦτο δὲ παρὰ τὴν σύνθεσιν ἐγένετο οὐ γὰρ εἰ ἰδία ἀληθὲς εἰπεῖν περὶ τοῦ κακοῦ ὅτι ἔστι κακόν ἔστι δὲ καὶ μάθημα, ἀνάγκη καὶ ἡνωμένως ἀληθεύειν:-

20 177B25 I ἢ ο ὔ · λύσις /τξζ/

20 177B26 I τ ο ῦ π ο ι ε ῖ ν · ἐσύστερον /(τξζ)/

20 177B32 I π α ρ ὰ τ α υ τ ὸ ν · ἤγουν διὰ τὴν αὐτὴν αἰ- 428 r
τίαν /τξη/

20 177B32 I λ ό γ ω ν · παραλογισμῶν /τξη/

20 177B33 M α ὕ τ η δ᾽ ο ὐ χ ἁ ρ μ ό σ ε ι)

πρὸς τὸν ἐρωτῶντα ἐστιν οὐ πρὸς τὴν ἀλήθειαν καὶ τὸ πρᾶγμα π οὐχ᾽ ἁρμόζει πᾶσι τοῖς διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν παραλογισμοῖς ἡ λύσις. ἢ «ἀπό» τινων π«ρο»φερομ«ένη» εἰς τὸ μὴ κιθαρ«ί»ζοντα κιθαρίζ«ειν»

20 177B34 I π ρ ὸ ς τ ὸ ν λ ό γ ο ν · ἤτοι τὴν ἀλήθειαν καὶ τὸ πρᾶγμα /τξη/

21 177B37 M ἆ ρ ά γ ᾽ ἐ σ τ ὶ ...)

ἀπόφασις οἰκία

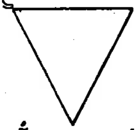

τό, οὗ καταλύεις

22 178A6 I ὑ π ά ρ χ ε ι ν τ ι τ ο ύ τ ω ν · ἤγουν οὔτε ποσὸν οὔτε ποιὸν οὔτε ἄλλό τι τῶν θ᾽ κατηγοριῶν /τοβ/

22 178A7 I ὅ σ α τ ί ἐ σ τ ι σ η μ α ί ν ε ι · ἤτοι τὰ οὐσίαν σημαίνοντα /τοβ/

22 178A7 M ὃ δ᾽ ἔ δ ε ι ξ ε ν)

συμβεβηκός τῶν πρός τι πατήρ σωκράτης

22 178A8 I δ ὲ · παρέλκον /τογ/

22 178A9 I ἐ ν τ ῶ ι δ ε τ ῶ ι λ ό γ ω ι · παραλογισμῶ /τοδ/

22 178A9 M ἐ ν τ ῶ ι δ ε τ ῶ ι λ ό γ ω ι) τοῦτο παράδειγμα ἐστὶν, οὐχὶ τῶν παραλογισμῶν τῶν δεικνυόντων τὴν οὐσίαν πρός τι. ἀλλὰ τῶν δεικνυόντων τὸ πάσχειν, ποιεῖν. ἤγουν τὸ πάθος,

ἐνέργειαν:- /τοδ/

22 178A11-12 I τ ι τ ῶ ν π ά σ χ ε ι ν · ἤτοι τῶν ὑπὸ τὸ πάσχειν ἀναγομένων /τοε/ 428v

22 178A14 I ὁ μ ο ί ω ς · λύσις τούτων τῶν σοφισμάτων, ὅτι κατὰ τὴν προφορὰν οὐ κατὰ τὸ πρᾶγμα εἶπον εἶναι ταυτά:- /(τοε)/ ταυτά: vel ταῦτα cod.

22 178A15 M τ ὸ γ ' ὁ ρ ᾶ ν α ἰ σ θ ά ν ε σ θ α ι)

παθητικόν αἰσθάνεσθαι τὸ ὁρᾶν cf. 1843:370v

ἐνεργητικόν π ταὐτὸν τῷ λέγειν τὸ ὁρᾶν cf. 1843:370v

22 178A21 I π ε π ο ι η κ έ ν α ι ἔ δ ω κ ε ν · κατὰ τὴν ἐκφώνησιν οὐ κατὰ τὸ πρᾶγμα: /(τοζ)/
ἔδωκεν in ἔδωκε mutavit scholiasta, ut videtur.

22 178A24 I τ ὸ α ὐ τ ὸ δ ὲ σ υ μ β α ί ν ε ι · ἐν τοῖς παρὰ τὸ σχῆμα παραλογισμοῖς. Cf. CAG II.3: 150.24-25.

22 178A29 I λ ό γ ο ι · οἱ μέλλοντες ῥηθῆναι /τπ/

22 178A29 I τ ο ύ τ ο ι ς · τοῖς παρὰ τὸ σχῆμα τῆς λέξεως /τπ/

22 178A30 M ε ἴ ὅ τ ι ς ἔ χ ω ν) 429r

ἀποβέβληκε δέκα ἀστραγάλους π οὐκ ἔχει δέκα ἀστραγάλους ὁ ἔχων δέκα ἀστραγάλους καὶ ἀποβαλὼν ἕνα cf. 1843:371r

22 178A35-36 I ἀ π ο β έ β λ η κ ε τ ο σ α ῦ τ α · ἤγουν δέκα /τπα/

22 178A36 I ἀ λ λ ' ἢ τ ο σ α ῦ τ α · τρία τυχὸν ἢ β' /τπα/

22 178A36 I ἢ τ ο ύ τ ω ν τ ι · ἤγουν ἕν /(τπα)/

22 178A37 M ο ὐ γ ὰ ρ ἔ χ ε ι ἕ ν α μ ό ν ο ν)

δέδωκεν ὃ οὐκ εἶχε π οὐκ ἔχων ἕνα μόνον ἀστράγαλον, ἔδωκεν ἕνα μόνον ὅδε cf. 1843: 371r

22 178A39-B1 I ἀ λ λ ' ὡ ς ἔ χ ε ι π ρ ό ς τ ι · ἀλλὰ τὸ μόνον, δηλοῖ σχέσιν ἄσχετον. οἷον ὅτι καθαυτό ἐστι καὶ οὐ μετὰ ἄλλου. /τπβ/

22 178B2-3 M ε ἰ δ ο ί η ἄ ν τ ί ς τ ι τ α χ έ ω ς)

δέδωκεν ὃ οὐκ εἶχε π οὐκ ἔχων ταχέως τι, δέδωκε ταχέως ὅδε Cf. 1843:371r

22 178B8 M ἄρ' ἧι μὴ ἔχει χειρὶ)

τύπτει ἧ οὐκ ἔχει χειρί — π — οὐκ ἔχων μίαν μόνον χεῖρα, τύπτει τῇ μιᾷ: — ὅδε — Cf. 1843:371v

22 178B8 I ὅμοιοι· ἤτοι παρὰ τὸ σχῆμα τῆς λέξεως /τπε/

22 178B8 I οἱ τοιοίδε· οἱ ῥηθησόμενοι /τπε/

22 178B9 M ᾧι μὴ ἔχει ὀφθαλμῶι) 429 v

ὁρᾷ ᾧ οὐκ' ἔχει ὀφθαλμῷ — π — οὐκ ἔχων ἕνα μόνον ὀφθαλμὸν, ὁρᾷ τῷ ἑνί — ὅδε — Cf. 1843:371v

22 178B12 M ἐδίδου γὰρ μίαν μόνον)

ἔχει ὃ οὐκ' ἔλαβεν — π — οὐκ ἔχων μίαν μόνον ψῆφον, ἔλαβε μίαν — ὅδε — Cf. 1843:371v

22 178B13 I καὶ οὗτος γ' ἔχει· ἤγουν ἐκ τῆς λήψεως /τπζ/

22 178B14 I οἱ δὲ εὐθὺς· οἱ λύοντες ἐκ περιουσίας

22 178B18 I εἰ γὰρ ἦν αὕτη λύσις· ἡ λέγουσα ὅτι τύπτει ἧ ἔχει χειρί. ἔχων γὰρ δύο ἔχει καὶ μίαν

22 178B18 I τὸ ἀντικείμενον· τὸ, οὐ τύπτει ἧ ἔχει χειρί

22 178B18-19 M οὐχ οἷόν τε λύειν· ἀλλὰ μὴν ὅτι οὐ τύπτει ὁ δεῖνα ἧ ἔχει χειρί, λυθείη πῶς ληφθέν. εἰ γὰρ τὸ, ἧ ἔχει ἀντὶ τοῦ ὡς ἔχει ληφθῇ, οὐκ ἔστιν ἄτοπον. τὸ γὰρ[1], τὸν δεῖνα ἔχοντα δύο χεῖρας τυχὸν. τύπτοντα δὲ τῇ μιᾷ, μὴ τύπτειν ἧ ἔχει χειρὶ. τουτέστι μὴ τύπτειν τῇ χειρὶ, ὡς ἔχει; ἀληθές. οὐδὲ γὰρ ὡς ἔχει χειρῶν οὕτως καὶ τύπτει. ἔχων γὰρ δύο χεῖρας, οὐ τύπτει καὶ ταῖς δυσίν:- 1: supra lineam.

22 178B20 I ἂν ἁπλῶς δῶι λέγεσθαι· πρὸς τὴν λέξιν καὶ οὐ πρὸς τὸ πρᾶγμα.

22 178B21 I ἐὰν δὲ μὴ συμπεραίνηται· πρὸς τὴν λέξιν ἀλλὰ πρὸς τὸ πρᾶγμα :

22 178B22 I πάντων διδομένων· χύδην καὶ ἀδιαστόλως

22 178B29 M ἄρ' ὃ μανθάνει) 430 r

μανθάνει τὸ βραδὺ, εἶναι καὶ ταχύ — π — μανθάνει τὸ βραδὺ, ταχύ — ὅδε

22 178B31 M ἆ ρ ʼ ὃ β α δ ί ζ ε ι)

πατεῖ ὅλην τὴν ἡμέραν π βαδίζει τὴν ἡμέραν ὅλην ὅδε

22 178B33 M τ ὸ τ ὴ ν κ ύ λ ι κ α π ί ν ε ι ν)

πέπωκε κύλικα π πίνει κύλικα ὅδε

22 178B34 M ἆ ρ ʼ ὃ τ ι ς ο ἶ δ ε ν)

οὐκ οἶδεν ὃ οἶδεν π τὰ δύο ἤγουν καὶ ὃ οἶδεν ἐκ μαθήσεως καὶ ὃ ἐξ εὑρέσεως οὔτε εὗρεν οὔτε ἔμαθε π τὸ μέν, ὧν οἶδεν, εὗρε, τὸ δέ, ἔμαθε ὁ πλάτων

/(τϙζ)/

22 178B38 I τ ό δ ε τ ι · ἤτοι μερικὴ οὐσία /τϙη, II.303/

22 178B38 I τ ο ι ό ν δ ε τ ι · ἤτοι πλῆθος πεποιωμένον /τϙη, II.303/

22 178B39 I π ρ ό ς τ ι π ῶ ς · ὡς εἶδος /τϙθ/

22 178B39 M ὁ μ ο ί ω ς δ ὲ κ α ὶ ἐ π ὶ τ ο ῦ κ ο ρ ί σ κ ο ς · τοῦτο, πρὸς κατασκευήν, τοῦ μὴ εἶναι τρίτον ἄνθρωπον εἴληπται. καὶ φησὶν ὥσπερ ὁ μουσικὸς κορίσκος ἕτερος[1] ὢν τοῦ κορίσκου κατὰ λόγον. κατὰ γὰρ τὸ ὑποκείμενον, ταυτά εἰσι. τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ πότερον ταυτὸν ἢ ἕτερον οὐκ ἔστι καθʼ αὐτὸν ἤγουν αὐθυπόστατον οὐδʼ ὕπαρξιν ἔχει ἰδίαν, οὕτως οὐδὲ τὸ ὁ ἄνθρωπος περιπατεῖ ἕτερος[2] ὢν σωκράτους καὶ πλάτωνος καὶ τῶν κατὰ μέρος, αὐθυπόστατον ἐστὶ καὶ ἰδίαν ὕπαρξιν ἔ«χει»
/υ, Φιλοσοφία 5-6 (1975-76) 385/ 1 & 2: vel ἕτερον

22 179A2-3 I α ὐ τ ὸ ἐ κ θ έ σ θ α ι · ἤτοι λαβεῖν αὐτὸν καθʼ αὐτὸν τὸν μουσικὸν κορίσκον ὡς ἕτερον ὄντα τοῦ κορίσκου κατὰ τὸ ὑποκείμενον:- /υα, Φιλοσοφία 5-6 (1975-76) 385/

22 179A3 I τ ὸ ἐ κ τ ί θ ε σ θ α ι · ἤγουν ἀπαριθμεῖσθαι τοὺς μερικοὺς ἀνθρώπους καὶ ἕτερον ἐκείνων λέγειν αὐτόν, τὸν τρίτον ἄνθρωπον εἰσάγει· ἀλλὰ τὸ συγχωρεῖν εἶναι τὸν ἄνθρωπον, ὅπερ τὸ δέ τι ἤγουν μερικήν τινὰ οὐσίαν:- /υβ, Φιλοσοφία 5-6 (1975-76) 385/

22 179A5 I ο ὐ δ ʼ ε ἰ · γὰρ /υδ, Φιλοσοφία 5-6 (1975-76) 386/

22 179A6 M ο ὐ δ ὲ ν δ ι ο ί σ ε ι · ἤγουν οὐδὲν ἔλαττον, ὁ 430 v
καθόλου ἄνθρωπος, ἕτερον[1] ἔσται τῶν καθέκαστα οὐ μέντοι γε δὲ καὶ αὐτὸς καθʼ αὐτόν, ἤγουν αὐθυπόστατος ἐστίν. ἀλλʼ ἐν αὐτοῖς

τοῖς μερικοῖς θεωρεῖται:- /υδ, Φιλοσοφία 5-6 (1975-76) 386/

1: vel ἕτερος

22 179A7 I ἕ ν τ ι · ἤγουν ἕτερον[1] μὲν τῶν μερικῶν ἀνθρώπων. πλὴν ἐν αὐτοῖς ὑφίσταται καὶ θεωρεῖται. /υδ, Φιλοσοφία 5-6 (1975-76) 386/ 1: vel ἕτερος

23 179A11 I λ ό γ ο ι ς · ἤτοι παραλογισμοῖς /υε/

23 179A17 M ο ἷ ο ν ε ἰ ἔ μ ψ υ χ ο ν)

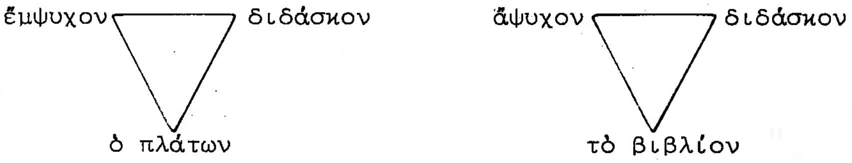

διδάσκον: vel διδάσκει   διδάσκον: vel διδάσκει

23 179A17 I ἔ μ ψ υ χ ο ν · τὸ διδάσκον /υη/

23 179A17 I λ έ γ ε ι ν · ἤτοι συνάγειν τὸν ἐρωτῶντα /υη/

24 179A27 M ἀ δ ι ό ρ ι σ τ ό ν ἐ σ τ ι τ ὸ π ό τ ε) ἐνδέ- 431 r
χεται δὲ εὐπόρως ἔχειν, λέγειν ἐπὶ τινος τὸ ὑπάρχον τῷ συμβεβηκότι ὑπάρχει καὶ τῷ πράγματι. καὶ ἐπὶ τίνος οὔ. οἷον ἐπὶ μὲν τοῦ ἵππου λευκοῦ ὄντος, τὸ. δισύλλαβον κ«αὶ» τῷ λευκῷ συμβέβηκ«ε ὃ» ἵππω, συμβέ«βηκε» καὶ τῷ ἵππω, ἐπὶ «δὲ» τοῦ ἀνθρώπου λευκοῦ ὄντος, οὐ τὸ ὑ«πάρχον» τῷ λευκῷ δισύλλαβον ὑπά«ρχει» καὶ ᾧ συμβέβηκε τὸ λευκὸν ἤ«τοι» τῷ ἀνθρώπω:-

24 179A27 I ἀ δ ι ό ρ ι σ τ ό ν ἐ σ τ ι · ἤγουν οὐκ ἀκριβῶς ἐγνωσμένον /υια/

24 179A27 I π ό τ ε · τὸ ὑπάρχον τῷ συμβεβηκότι δεῖ ὑπάρχειν καὶ τῷ πράγματι /υια/

24 179A33-34 M ἆ ρ ' ο ἶ δ α ς ... ἐ γ κ ε κ α λ υ μ μ έ ν ο ν)

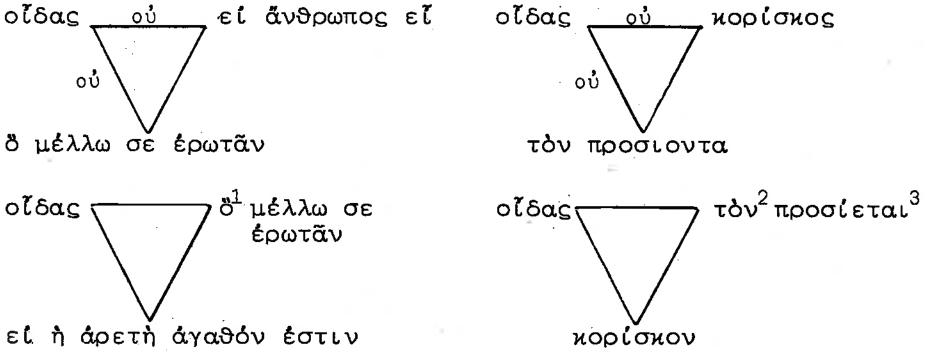

1: secundario additum, ut videtur. 2: secundario additum; τ^ν cod., ὅτι melius conveniret. 3: an errore scribae pro προσιέναι positum ? Cf. Leonis υιβ.

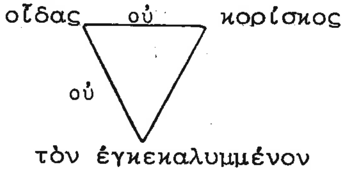

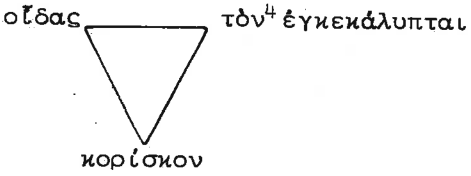

4: τ\`\` cod., secundario additum; an errore pro ὅτι ?

24 179A34 M ἆρ' ὁ ἀνδριὰς)

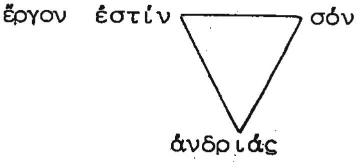

24 179A34-35 M ἦ σὸς ὁ κύων πατήρ)

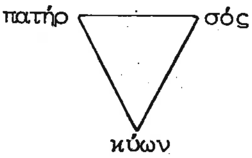

24 179A35 M ἆρα τὰ ὀλιγάκις ὀλίγα ὀλίγα)

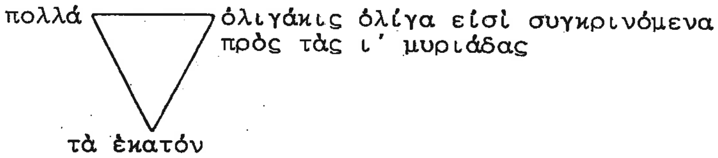

24 179A38 I ἀδιαφόροις· οἷον τῷ μέροπι καὶ ἀνθρώπῳ

24 179A39 M τῶι δ' ἀγαθῶι)

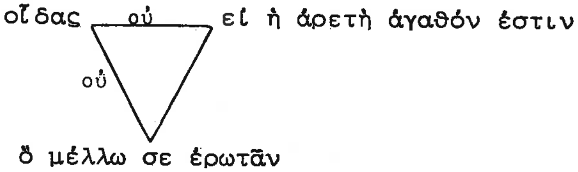

24 179B14 M εἰ ὅδε ἐστὶ πατήρ) 431v

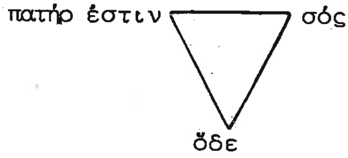

24 179B20 M τ ὸ ν ζ ή ν ω ν ο ς λ ό γ ο ν)

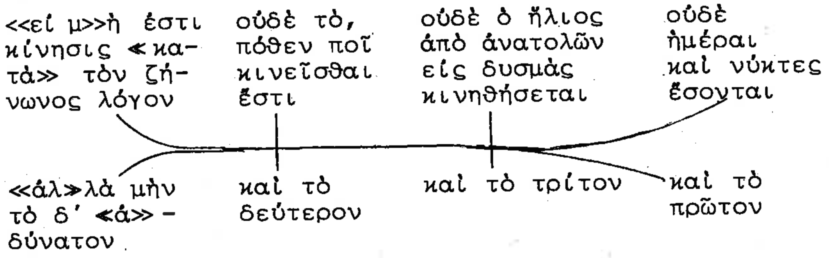

/υιζ/

24 179B21 I σ υ ν ά γ ε ι ν · ἀπάγειν τὸν λόγον /(υιζ)/

24 179B21 I ὡ ς ἀ δ ύ ν α τ ο ν · ἐκ τοῦ λόγου τοῦ ζήνωνος /υιζ/

24 179B22 I ἁ μ α ρ τ ά ν ε ι · ἤτοι κακίζεται ὡς μὴ λύσας τὸ τοῦ ζήνωνος σόφισμα /υιζ/

24 179B26 I τ ο ῦ τ ' · τὸ λέγειν εἰδέναι τὸ αὐτὸ καὶ μή. 432 r
κατ' ἄλλο μέντοι καὶ ἄλλο. ἢ τὸ λύειν τὸν ψευδῆ λόγον ἐκ τοῦ δεικνῦναι ἀδύνατόν τι ἑπόμενον ἐκ τοῦ ψευδοῦς λόγου καὶ τῆς ψευδοῦς ὑποθέσεως /υκ, cf. cod. Vat. Reg. gr. 116: 384r/

24 179B27 I ἐ π ί γ ε τ ο ύ τ ω ν · ἤτοι τοῦ προσιόντος κορίσκου. ἢ τοῦ λόγου τοῦ ζήνωνος. /(υκ)/

24 179B35 M ὥ σ π ε ρ ο ὓ ς ε ἴ π ο μ ε ν) ὥσπερ οὓς εἴπομεν ἁμαρτάνειν ἐν τῷ ἀπάγειν τὸν λόγον εἰς ἀδύνατον ἤγουν τὴν τυχοῦσαν λύσιν ἐπάγοντας καὶ μὴ παρ' ἣν τὸ ψεῦδος ἐστίν:- /υκ/

24 179B35 I σ υ μ π ε ρ α ι ν ο μ έ ν ο υ · ὅτι τὰ ἑκατὸν πολλὰ καὶ ὀλίγα ἐστίν. /υκ/

24 179B36 I τ ο ῦ τ ο · τό, ὅτι οὐ συνεπεράνω πρὸς ὃ ἡμεῖς ἐδώκαμεν:-

24 179B38 I τ ο ὺ ς σ υ λ λ ο γ ι σ μ ο ύ ς · τοὺς παρὰ τὸ συμβεβηκός /υκα/

24 179B39 M σ ό ς ἐ σ τ ι π α τ ὴ ρ ... δ ο ῦ λ ο ς)

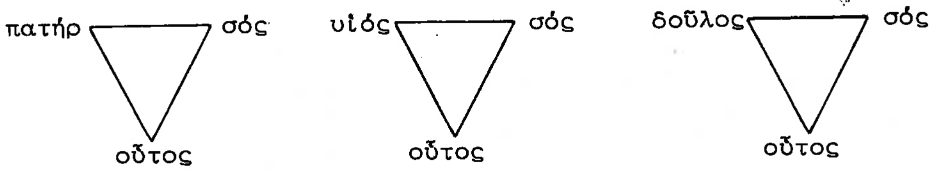

Eidem trianguli 1843: 374r.

24 180A2-3 M τόνδ' εἶναι τοῦδε τέκνον)

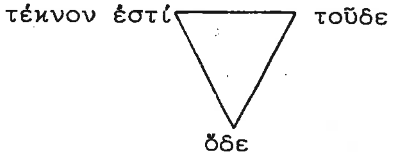

24 180A4 I σύνθεσίς ἐστιν· ἡ ἀγωγὴ τοῦ σοφίσμα- 432v
τος /υκβ/

24 180A8 M τὸ εἶναι τῶν κακῶν τι ἀγαθόν)

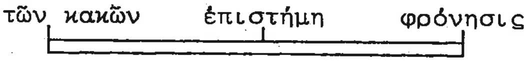

Cf. 1843: 374v

24 180A8 I τι ἀγαθόν· λέγουσι δύο σημαίνειν ἢ ὅτι ἡ φρόνησις κακόν ἐστιν. ἢ ὅτι ἐπιστήμη τῶν κακῶν ἐστιν. /υκγ/

24 180A12 I τι· ὡς ἡ φρόνησις /υκε/

24 180A12 I ὡς τινός· ἤγουν ὡς πρός τι καὶ κατὰ γενικήν /υκε/

24 180A13 I τῶν κακῶν¹· ὡς ἐπιστήμη /υκε/

24 180A13 I τῶν κακῶν²· ἀπὸ /υκε/

24 180A14 I ἐνδέχεται ἴσως ἀγαθόν· τοῦτο, διὰ τὸ κυρίως ἀγαθὸν εἶναι /(υκϛ)/

24 180A15 I τῶν κακῶν διττῶς· ὡς ἡ ἀνδρεία καὶ ἀγαθόν, καὶ κακόν. τῇ ἀνδρείᾳ τὸ συμβεβηκὸς δὲ κακόν:- /(υκϛ)/

24 180A15 I τοῦ λόγου ταύτου· τοῦ ἡ φρόνησις τῶν κακῶν /υκϛ/

24 180A19 I σημαινόμενον· σημαντικὸν ὄν /υκθ/

24 180A19 I ἀφελόντες· ἐσμέν

24 180A20 I καὶ γὰρ τὸ ἥμισυ· εἰ τοῦτο ἦν
/Cf. Commentarium III, II.232[87]/

25 180A32-33 M ἆρ' ἐνδέχεται τὸ μὴ ὂν εἶ- 433r
ναι)

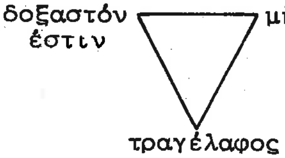

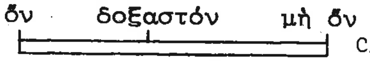

Cf. 1843:375v

25 180A34 M τὸ ὂν οὐκ ἔσται)

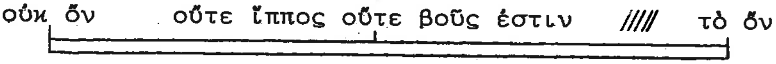

///// : rasura, in qua fortasse τὸ ὂν erat.

25 180A36 M τὸν αὐτὸν ... ἀπειθεῖν)

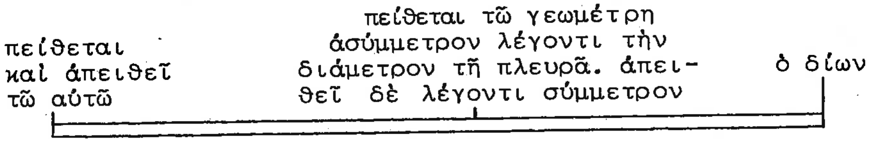

/υλβ/

25 180A37 I εἶναι ταυτόν· ἁπλῶς ἢ πῇ /υλγ/

25 180B2-3 M ψεύδεσθαι ... ἀληθεύειν)

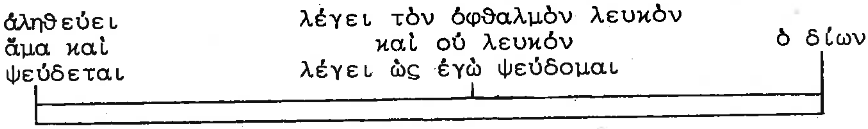

/υλε/

25 180B3 I εὐθεώρητον· εὐχερές /υλ5/

25 180B4 I ποτέρως· ἢ τὸ λευκὸν ἢ τὸ οὐ λευκόν /υλ5/

25 180B4 I ἀποδοίη· ἐπὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ /(υλ5)/

25 180B14 I ἢ οὐκ ἐνταῦθ' ἀγαθόν· ἤγουν ἐν ἀθήναις. εἰ καὶ ἐν τριβαλλοῖς ἀγαθὸν δοκεῖ τὸ θύειν τοὺς πατέρας /υμα/ 433 v

25 180B18 M εἰ κακόν ἐστιν ὁ κλέπτης)

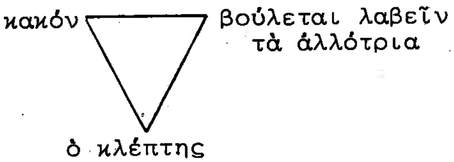

25 180B26 I κρίνειν· καταδικάζειν 434 r

/Cf. Commentarium III in cod. Hierosolymitano, St. Sep., 150: 210r: κρίνειν ἤτοι κατακρίνειν καὶ καταδικάζειν. Cf. etiam cod. Vat.gr. 1024:301v in mg: καταδικάζειν (quod Rossius, Waitzium secutus, dicit c^2 (= cod. 1024, m^2) εἰκάζειν habere, a vero abhorret)./

25 180B31 M καὶ τὸ ἔχειν ...)

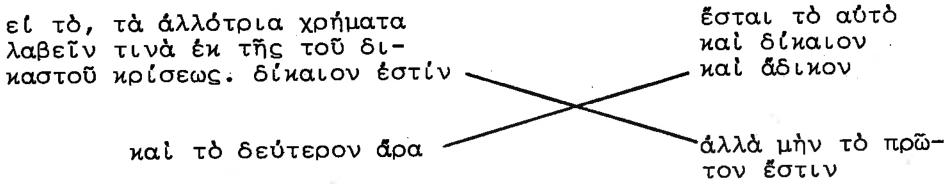

25 180B37 I λέγειν· τὰς δηλητηριώδεις βοτάνας /υνα/

26 181A3 I ἔσται τὸ αὐτό· κατηγορούμενον 434 v

26 181A5 I προσέρηται· τὴν ἀντίφασιν

26 181A8-11 M ἄρ᾽ ... ἀγνοεῖ)

τὸν αὐτὸν οἶδε καὶ ἀγνοεῖ — οἶδε τὸν κορίσκον ὅτι κορίσκος ἐστίν: ἀγνοεῖ δὲ ὅτι μουσικός ἐστι — ὁ δίων

/υνδ/

26 181A12 I ἐκ τριπήχους· κατὰ τὸ πλάτος

/Cf. Comm. III in cod. Hierosolym. St. Sep. 150:210v: ἡ σανὶς αὕτη τρίπηχυς οὖσα κατὰ πλάτος καὶ δεξαμένη πρόσθεσιν κατὰ τὸ μῆκος τετράπηχυς γέγονε/

27 181A16 M οὐδ᾽ ἂν ἔνδοξον ἦι) οἷον εἰ σὺ ἐρωτώμενος ἆρά γε τὸ βιβλίον ζῶον, ἐρεῖς οὔ. ἀληθῶς ἀπεκρίθης. εἰ δὲ ὁ ἐρωτῶν ἐρωτᾶ ἔνδοξον πρότασιν συντελοῦσαν αὐτῶ πρὸς τὸ δεῖξαι τὸ ἐναντίον τῆς σῆς ἀληθοῦς ἀποκρίσεως. οὐδὲν γὰρ κωλύει διά τινων ἐνδόξων δεῖξαι τὸ μὴ ζῶον ζῶον, οὐ δοτέον καὶ ἀποκριτέον πρὸς τὴν ἐρώτησιν. οἷον εἰ ἐρωτᾶ ἆρα τὸ βιβλίον διδάσκει· τὸ δε διδάσκον ἄνθρωπος ἐστίν. ὁ δὲ ἄνθρωπος ζῶον. τὸ βιβλίον ἆρα ζῶον; οὐ δεῖ σε διδόναι καὶ συγχωρεῖν τὰ τοιαῦτα. λέγοντα καὶ ἀποκριθέντα τὸ ἀληθές. ἤγουν τὸ οὔ; ἐν τῶ προβλήματι:- /υνθ/

27 181A17 M ἂν δὲ λάθηι· ὅτι τὸ ἐν ἀρχῆ ζητεῖς /(υξ)/

27 181A19 I εἶθ᾽ ὅτι ἐδόθη· οἷον ὅτι ἡ ἡδονὴ κατὰ φύσιν /(υξα)/

27 181A20 I οὐχ ὡς τούτωι χρησομένου· οὐχ ἵνα διὰ τούτου δείξῃς τὴν ἡδονὴν ἀγαθόν. ὡς ἐπὶ τῶν φαινομένων ἐλέγχων:- /(υξα)/

27 181A20 I ἀλλ᾽ ὡς πρὸς τοῦτο συλλογιου- 435r
μένου· ἀλλ᾽ ἵνα δείξῃς τὸ ἐναντίον τοῦ, ὅτι ἡ ἡδονὴ κατὰ φύσιν /(υξα)/

28 181A22 I διὰ τοῦ παρεπομένου· ἤτοι παρὰ τὸ ἑπόμενον /υξβ/

28 181A22 I συμβιβάζοντας· συμβαίνοντας /υξβ/

28 181A23 I τοῦ λόγου· συλλογισμοῦ /υξβ/

28 181A26 I τόδε· τὸ ζῶον /υξγ, II.304/

28 181A26 I τῶιδε· τῶ ἀνθρώπω /υξγ, II.304/

28 181A26-27 I τῶι ἀντικειμένωι· τῶ μὴ ἀνθρώπω /υξγ, II.304/

28 181A27 I τὸ ἀντικείμενον· τὸ μὴ ζῶον /υξγ, II.304/

29 181A31 I παρὰ τὸ προστιθέναι· ἤτοι παρὰ

τό, τὸ ἀναίτιον ὡς αἴτιον τιθέναι /υξς/

30 181B9 I ε ἰ τ ὸ μ έ ν ἔ σ τ ι ν ἀ γ α θ ὸ ν · ἡ ἀν- 435 v
δρεία /υξθ/

30 181B9 I τ ὸ δ ὲ κ α κ ό ν · ἡ δειλία /υξθ/

30 181B10 I ἀ λ η θ ὲ ς ε ἰ π ε ῖ ν · ὁμοῦ /υξθ/

30 181B11 I ο ὐ κ ἔ σ τ ι γ ὰ ρ ἑ κ ά τ ε ρ ο ν · οὔτε ἡ ἀνδρεία δειλία. οὔτε ἡ δειλία ἀνδρεία. /υο/

30 181B12 I ὥ σ τ ε τ α ὐ τ ό · ἡ ἀνδρεία /υοα/

30 181B12 M ὥ σ τ ε τ α ὐ τ ό · νῦν ὑπογράφει τὸ συμβαῖνον ἄτοπον ἐπὶ τοῖς ἐπὶ τούτων ἀπερισκέπτως ἀποκρινομένοις τὸ ναὶ ἢ τὸ οὔ· διὰ γοῦν τοῦ, ὥστε τὸ ἀγαθὸν καὶ κακόν. δυνάμει τοῦτο λέγει. εἰ ὁ ἐρωτηθεὶς πότερον ἡ ἀνδρεία καὶ ἡ δειλία ἀγαθόν ἐ-στιν «ἢ κ»ακόν. εἴπῃ ὅτι ἀγαθόν. ἔσται τὸ αὐτὸ ἤγουν ἡ δει-λία, ἀγαθὸν καὶ κακόν. κακὸν μὲν «ὅτι» καὶ κακόν ἐστι φύσει. ἀγαθὸν δὲ, καθὸ δέδωκεν αὐτὴν ἀγαθὸν εἶναι. εἰ δὲ ἀποφήσει, «καὶ ἐρ»εῖ ὡς οὐκ ἀγθαθόν, ἔσται τὸ αὐτὸ ἤγουν ἡ ἀνδρεία, καὶ ἀγαθὸν καὶ κακόν. κακὸν μὲν ἔσται «κα»θὸ εἶπεν αὐτὴν μὴ εἶναι ἀγαθόν. ἀγαθὸν δὲ ἔσται, τῇ ἑαυτῆς φύσει. ὥστε τὸ αὐτὸ καὶ «ἓν» ἤγουν ἡ ἀνδρεία, καὶ ἀγαθὸν καὶ κακόν ἐστι. καὶ οὔτε ἀ-γαθόν, οὔτε κακόν. οὐκ ἀγαθὸν «μέν ἐστ»ι, καθὸ δέ«δω»κεν αὐτὴν «μὴ» εἶναι ἀγαθόν.«οὐ κα»κὸν δὲ ἐστὶν «αὖθις» καθὸ «τῇ ἑα»υτῆς φύσει «κακόν» οὐκ ἔστιν:- /υοα/

30 181B15 M ἔ τ ι ε ἰ τ ὸ μ ὲ ν ἀ γ α θ ὸ ν) οἷον εἰ ἔ-ροιτό τις ἆρά γε ἡ ἀνδρεία καὶ ἡ δειλία ἀγαθόν ἐστιν. εἰ μὲν ὁ ἐρωτώμενος ἀποκριθῇ τὸ ναί, γίνεται ἡ δειλία δύο. ἀγαθὸν μέν, καθὸ ἔδωκεν ὁ ἐρωτώμενος ὡς ἀγαθόν ἐστι. κακὸν δὲ κατὰ τήν, ἑ-αυτῆς φύσιν. εἰ δὲ ἀποκριθῇ τὸ οὐκ᾽ ἀγαθόν. γίνεται πάλιν ἡ ἀνδρεία δύο:- /υογ/

30 181B15 I τ ὸ μ ὲ ν ἀ γ α θ ὸ ν · ἡ ἀνδρεία /υογ/

30 181B15-16 I κ α κ ὸ ν γ ί ν ε τ α ι · ἐκ τοῦ ἀποκριθῆναι τὸ ναὶ ἢ τὸ οὔ:- /υογ/

30 181B16 I τ ὸ δ ὲ κ α κ ὸ ν · ἡ δειλία /υογ/

30 181B16 I δ ύ ο · καὶ ἀγαθὸν καὶ κακόν /υογ/

30 181B16 I γ έ ν ο ι τ ᾽ ἄ ν · ἡ ἀνδρεία καὶ ἡ δειλία /υογ/

30 181B16-17 M δ υ ο ῖ ν τ ε κ α ὶ ἀ ν ί σ ω ν · καὶ διὰ τούτου, τὸ συμβαῖνον ἀποδείκνυσι τοῖς ἀποκρινομένοις ἁπλῶς τὸ ναὶ ἢ τὸ οὔ; ἐφ᾽ οἷς ἢ πολλὰ καθ᾽ ἑνὸς κατηγορεῖται, ἢ ἓν κατὰ πολλῶν. εἰ δύο γάρ φησιν. εἰσὶ τινὰ μεγέθη ἄνισα. οἷον δίπηχυ

καὶ τρίπηχυ. ὅτι μὲν τὸ δίπηχυ αὐτὸ ἑαυτῷ ἐστιν ἴσον. ὡσαύτως καὶ τὸ τρίπηχυ, δῆλον. εἰ οὖν ἔροιτό τις πότερον τὸ δίπηχυ ἢ τὸ τρίπηχυ ἴσα εἰσὶν ἢ οὔ, φήσομεν δὲ ἢ ναὶ ἢ οὔ; συμβήσεται καὶ ἴσα καὶ ἄνισα εἶναι αὐτὰ ἑαυτοῖς. εἰ γὰρ τὸ δίπηχυ ἴσον ἐστὶ τῷ τριπήχει; τὸ δίπηχυ ἔσται τρίπηχυ. ὥστε καὶ ἴσον καὶ ἄνισον ἔσται αὐτὸ ἑαυτῷ. καὶ μεῖζον καὶ ἔλαττον. ᾗ μὲν δίπηχυ, ἔσται ἴσον αὐτὸ ἑαυτῷ καὶ ἔλαττον τοῦ τριπήχεος. ᾗ δὲ ἴσον τῷ τριπήχει ἐστὶ τὸ δίπηχυ, ἔσται ἄνισον ἑαυτῷ καὶ μεῖζον:- /υοδ/

30 181B19-20 M καὶ γὰρ τὸ ἄμφω καὶ τὸ ἅ- 436r
παντα πλείω σημαίνει) εἰ γὰρ ἔροιτό τις ἆρά γε τὸ δίπηχυ καὶ τὸ τρίπηχυ ἴσα ἐστὶν ἢ ἄνισα. ἀμφότερα ταῦτα καὶ ἅπας ὁ λόγος. δύο σημαίνει. ἢ τό, ἴσα ἀλλήλοις εἶναι; ἢ ἑαυτοῖς ἴσα. ὡσαύτως καὶ ἄνισα:- /υοε/

31 181B28 I ὅτι ἐμφαίνεται· τὸ ἥμισυ ἐν τῷ διπλασίῳ /υοθ/

31 181B29 I ἐν τοῖς ἑνὸς δέουσι δέκα· ἤγουν ἐν τοῖς ἐννέα /υπ/

31 181B29 I δέκα· τῶν /υπ/

31 181B29 I καὶ τὸ ποιῆσαι· ἐμφαίνεται /υπ/

31 181B32 I οὐδὲν ἴσως· διὰ τὸ δυνάμει /(υπα)/

31 181B32 I οὐδ' ἐν τῷ ἡμίσει· μόνῳ σημαίνεται τὸ διπλάσιον ἐνεργείᾳ: /(υπβ); cf. Comm. III, II.239[70-71]/

31 181B33-34 I συνηιρημένον· ἡνωμένον /υπβ/

31 181B36 I δι' ὧν· ὑποκειμένων /υπδ, II.304/

31 181B36 I δηλοῦται· τὸ κατηγορούμενον: /υπδ, II.304/

31 181B36 I κατηγορουμένοις· τινων ὑποκειμένων

31 181B38 M ἐπὶ τοῦ σιμοῦ καὶ ῥαιβοῦ[1]) 436v

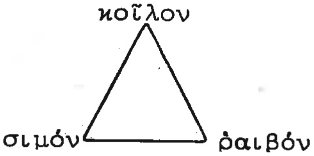

1: ῥαιβοῦ scripsit scholiasta : ῥοικοῦ codex Urb. 35 a.c. Cf. Leonis υπδ, II.305.

31 181B39-182A1 I ἀλλὰ τὸ μὲν τῆι ῥινὶ τὸ δὲ τῶι σκέλει σημαίνει · Haec hoc modo legenda esse indicat scholiasta (sed utrum textum interpretari an emendare velit, parum liquet): ἀλλὰ τὸ μὲν ἐν τῆι ῥινὶ κοίλανσιν τὸ δὲ ἐν τῶι σκέλει κοίλανσιν σημαίνει

32 182A10 M ἆρ᾽ ὃ λέγεις ἀληθῶς)

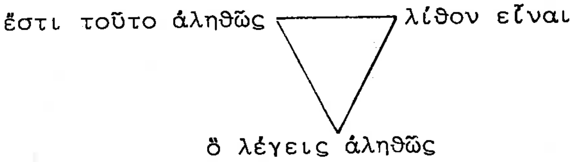

32 182A12 I ὅ· οὐδέτερον

32 182A12 I ὅν· ἀρρενικὸν

32 182A14-15 M ἆρ᾽ ἣν λέγεις ... οὗτος)

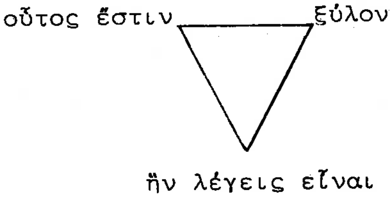

32 182A19 M ἆρ᾽ οὗτος ἔστιν αὕτη)

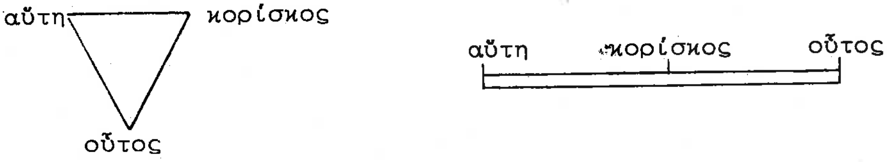

32 182A20 I ἔστιν ἄρα οὗτος· ἀντὶ τοῦ ὁ κορίσκος

32 182A27-29 M ἆρ᾽ ἀληθές ... ἀσπίδα) 437 r

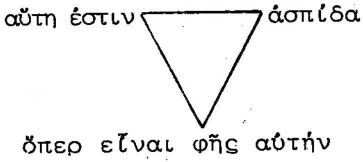

32 182A31 M εἰ ὃ φῄς ... κλέωνα)

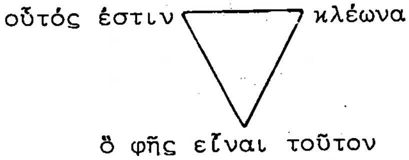

32 182A34 M ἆρ᾽ ἐπίστασαι)

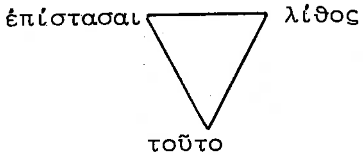

32 182A38 M ἄ ρ ʼ ο ὖ ἐ π ι σ τ ή μ η ν ἔ χ ε ι ς)

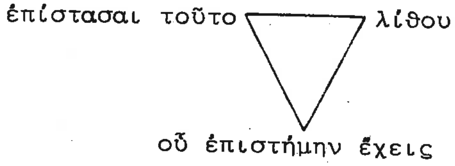

33 182B12 I μ ε τ α φ ε ρ ό μ ε ν ο ν · μετὰ τὴν συμπλοκὴν τῶν 437 v
προτάσεων ἐπαγόμενον ὕστερον συμπέρασμα

33 182B17 M ὅ π ο υ σ τ έ λ λ ε σ θ ε) 438 r

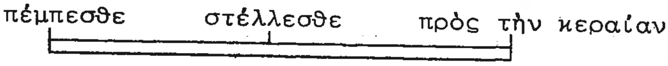

33 182B17-18 M π ο τ έ ρ α τ ῶ ν β ο ῶ ν)

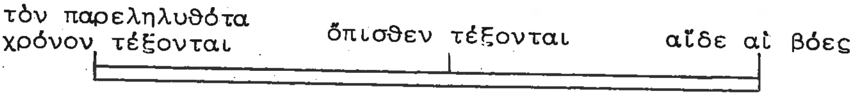

33 182B18 I ο ὐ δ ε τ έ ρ α · κατὰ τὸ ἔμπροσθεν μέρος τοῦ ζώου τέξεται ἀλλὰ κατὰ τὸ ὄπισθεν ὅθεν καὶ πεφύκασι τίκτειν /(φδ)/

33 182B19 M κ α θ α ρ ὸ ς ὁ β ο ρ έ α ς)

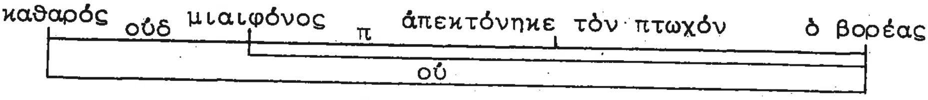

33 182B19 I ἀ π ε κ τ ό ν η κ ε γ ὰ ρ · φυσήσας σφοδρός /φδ/

33 182B20 I τ ὸ ν ὠ ν ο ύ μ ε ν ο ν · τὸν ἔμπορον /φδ/

33 182B20 M ἄ ρ ʼ ε ὔ α ρ χ ο ς)

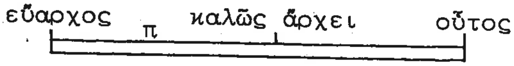

33 182B22-23 I σ η μ ε ῖ ο ν δ ὲ τ ο ύ τ ω ν · ἤγουν ὅτι τὰ παρὰ τὴν ὁμωνυμίαν λανθάνουσι καὶ τοὺς ἐπιστήμονας: /φϛ/

33 182B26 I ο ἱ δ ὲ · ὡς ὁ ἀριστοτέλης /φζ/

33 182B30 I ἐ ν τ ί ν ι γ έ ν ε ι · ἤγουν ὑπὸ ποῖον εἶδος τῶν σοφισμάτων ἀνάγεται /φη/ ἐν τίνι scripsit scholiasta : ἔν τινι codex Urb. 35 a.c.

33 182B32 I δ ρ ι μ ὺ ς λ ό γ ο ς · ὁ δεικνύων ὡς οὐκ ἔστι χρόνος διὰ τὸ μὴ δὲ τὰ μέρη αὐτοῦ εἶναι /φθ/

33 182B34 I σ υ λ λ ε λ ο γ ι σ μ έ ν ο ι ς · ἤτοι διαλεκτικοῖς 438 v
λόγοις /φι/ συλλελογισμένοις scholiasta : συλλεγομένοις Urb. 35 a.c.

33 182B34 I ὃ τ ι ἀ ν έ λ η ι τ ι ς · κἀντεῦθεν ἀναιρήσει καὶ τὸ συναχθὲν ψεῦδος /φι/

33 182B35 I π ῶ ς ε ἴ π η ι τ ι ς · ἤτοι λύση

λύση: vel λύη vel λύσιν vel λύσις.

33 182B35 I τ ὸ π ρ ο τ α θ έ ν · σόφισμα

33 182B36 M δ ρ ι μ ύ τ ε ρ ο ι λ ό γ ο ι)

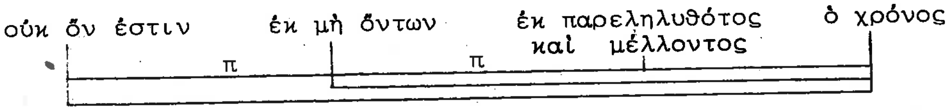

33 182B37 M λ ό γ ο ς δ ρ ι μ ύ τ α τ ο ς)

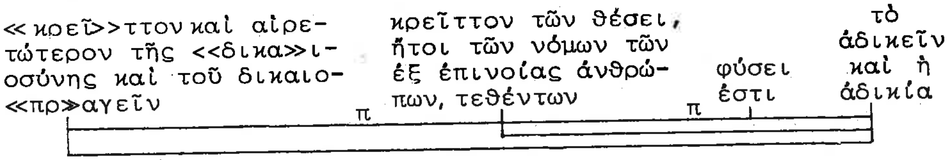

/(φιβ)/

33 182B38 I ὅ τ ι μ ά λ ι σ τ α ἔ ν δ ο ξ ο ν ἀ ν α ι ρ ῆ ι · τὸ τὴν δικαιοσύνην καὶ τὸ δικαιοπραγεῖν, αἱρετώτερα εἶναι τῆς ἀδικίας καὶ τοῦ ἀδικεῖν /(φιβ-φιγ)/ αἱρετώτερα: vel αἱρετώτερον

33 182B39 I ὁ λ ό γ ο ς · ὁ συλλογισμὸς ὁ συνάγων ἐξ ἀντιφάσεως μὴ εἶναι ἀγαθὸν τὸ δικαιοπραγεῖν /φιγ/

33 182B39 I ὁ μ ο ί ο υ ς · ἤτοι πιθανούς /φιγ/

33 183A1 I τ ο ὺ ς σ υ λ λ ο γ ι σ μ ο ὺ ς · τούς, ὅτι τὸ ἄδικον, κρεῖττον τοῦ δικαίου καὶ τὸ ἀδίκως τοῦ δικαίως /φιγ/

33 183A3 I ὁ ἐ ξ ἴ σ ο υ · ἤγουν ὅταν καὶ τὸ συμπέρασμα ἔνδοξον ἦ, καὶ αἱ προτάσεις ὅμοιαι τούτω /φιδ/

33 183A4 I δ ε ύ τ ε ρ ο ς · δριμὺς διαλεκτικὸς λόγος /φιε/

33 183A4 I ὁ ἐ ξ ἀ π ά ν τ ω ν ὁ μ ο ί ω ν · ὁ ἐξ ἐνδόξων προτάσεων συνάγων συμπέρασμα ἐνδοξότερον /(φιε)/

33 183A7-8 I ὁ π ρ ῶ τ ο ν ε ὐ θ ὺ ς ἄ δ η λ ο ς · ὡς ὁ τοῦ παρμενίδου λόγος ὁ συνάγων ὅτι τὸ ὂν ἕν. /φιζ/

33 183A9 I π α ρ ὰ ψ ε ῦ δ ο ς · ἤτοι παρὰ τὸ συναχθὲν ψευδὲς συμπέρασμα /φιη/

33 183A9 I ἢ δ ι α ί ρ ε σ ί ν · ἢ παρὰ τὴν ἀναίρεσιν τῆς προτάσεως /φιη/

33 183A10 I ἢ ἀ ν α ί ρ ε σ ί ν ἐ σ τ ι ν · τοῦτο ὡς ἐφερμηνευτικὸν τῆς διαιρέσεως /φιθ/

33 183A12 I ἀ λ λ ὰ π ό τ ε ρ ο ν α ὕ τ η · τοῦτο ἐπὶ τοῦ 439r
πρώτου ζητοῦμεν /φιθ/

33 183A16 I ὅ τ α ν μ ὲ ν γ ὰ ρ ... · ὡς ὁ τοῦ παρμενίδου λόγος δεικνύων ὅτι τὸ ὂν ἕν, ἐκ τοῦ εἶναι ἄπειρον. μὴ λαμβάνων

τὴν μείζονα πρότασιν τὴν ὅτι τὸ ἄπειρον ἕν. /(φκ)/

33 183A16 M ὅ τ α ν μ ὲ ν γ ὰ ρ ...)

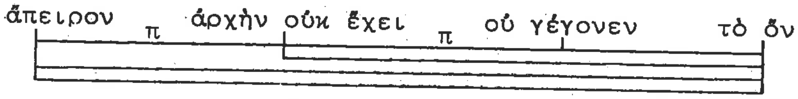

33 183A19 I τ ῶ ν ἔ ξ ω θ ε ν · προτάσεων τῶν κατασκευαστικῶν, τῶν συνακτικῶν τοῦ συμπεράσματος. /φκ/

33 183A20 I ἐ π ι ε ι κ ή ς · καλός /φκ/

33 183A21 I τ ὸ ν λ ό γ ο ν · ἤτοι τὸ πρᾶγμα /φκα/

33 183A24 I τ ὴ ν θ έ σ ι ν · ἤτοι τὸ πρόβλημα /φκα/

34 183A27 I ἐ κ π ό σ ω ν · ἤτοι δεκατριῶν τρόπων /φκβ/

34 183A27 I κ α ὶ π ο ί ω ν · τῶν μὲν, παρὰ τὴν λέξιν. τῶν δὲ ἐκτὸς τῆς λέξεως /φκβ/

34 183A29 I ἐ κ τ ί ν ω ν · ἤγουν ἐνδόξων προτάσεων /φκβ/

34 183A29-30 I ὁ σ υ λ λ ο γ ι σ μ ό ς · ὁ διαλεκτικός /φκβ/

34 183A31 M π ρ ὸ ς τ ί χ ρ ή σ ι μ ο ι) οἱ μὲν διαλεκτι- 439 v
κοὶ χρησιμεύουσι, πρὸς εὕρεσιν τῆς ἀληθείας οἱ δὲ σοφιστικοὶ χρήσιμοι εἰσὶν, εἰς τὸ ποιεῖν τὸν ἀποδεικτικὸν καὶ διαλεκτικόν, μὴ ἀπατᾶσθαι ταῖς ὁμωνυμίαις καὶ ἀμφιβολίαις καὶ τοῖς ἑτέροις τρόποις τῶν σοφισμάτων:- /φκβ/

34 183A31 I ο ἱ τ ο ι ο ῦ τ ο ι λ ό γ ο ι · οἵ, τε διαλεκτικοὶ καὶ σοφιστικοί: /φκβ/

34 183A33 I τ ο ὺ ς λ ό γ ο υ ς · τοὺς παρὰ τὸ εἶδος συλλογισμούς /φκβ/

34 183A33 I τ ο ὺ ς σ υ λ λ ο γ ι σ μ ο ύ ς · τοὺς παρὰ τὴν ὕλην /φκβ/

34 183A34 I τ ῆ ς ἐ ξ ἀ ρ χ ῆ ς π ρ ο θ έ σ ε ω ς · ἣν προεθέμεθα ἐν τῇ ἀρχῇ τῶν τοπικῶν /φκγ/

34 183B1 I π ε ι ρ α σ τ ι κ ῆ ς · ἤτοι σοφιστικῆς οὐ καθ' αὐτό. ἀλλὰ διὰ τὸ ὑποκρίνεσθαι τὴν διαλεκτικήν /φκδ/

34 183B3 I ἀ λ λ ὰ κ α ὶ ὡ ς ε ἰ δ ώ ς · ἀπὸ κοινοῦ τό, ἐρωτᾶσθαι δύναται

34 183B6 I ὁ μ ο τ ρ ό π ω ς · ἐπίσης τῇ σοφιστικῇ /φκε/

34 183B7 I ε ἰ ρ ή κ α μ ε ν · ἐν τοῖς σοφιστικοῖς /(φκε)/

34 183B7 I τ ο ύ τ ο υ · τοῦ πῶς ὁ διαλεκτικὸς οὐκ ἐρωτᾶ μόνον ἀλλὰ καὶ ἐρωτᾶται /φκε/

34 183B9 I π ό σ α · προβλήματα· ἦσαν δὲ δ'. γενικὰ εἰδικὰ 440 r
ὁρικὰ καὶ κατὰ συμβεβηκός /φκϛ/

34 183B9 I π ό σ ω ν · ἐπιχειρημάτων /φκϛ/

34 183B9 I τ ο ῦ τ ο ἔ σ τ α ι · τὸ ἐρωτᾶν καὶ ἐρωτᾶσθαι /φκϛ/

34 183B12 I τ ο ὺ ς σ υ λ λ ο γ ι σ μ ο ύ ς · ἤτοι τοὺς, ἐκ τῶν σοφισμάτων παραλογισμούς /φκζ/

34 183B12 M δ ε δ ή λ ω τ α ι) δεδήλωται δὲ καὶ περὶ τῶν ἄλλων τῶν συμβαλλομένων εἰς τὴν μέθοδον τῶν διαλεκτικῶν λόγων καὶ τῶν σοφιστικῶν: συμβάλλονται δὲ ἐν τῷ διαλεκτικῷ λόγῳ, αἱ ἐπικρύψεις. καὶ τὰ ἄλλα τὰ ἐν τῷ η΄ τῶν τοπικῶν εἰρημένα. ἐν δὲ τοῖς σοφιστικοῖς λόγοις συμβάλλονται, τὰ ε΄ ταῦτα. ἤγουν τὸ δεικνύειν τὸν προσδιαλεγόμενον ψευδόμενον, καὶ τὰ λοιπὰ ἃ καὶ παρεδώκαμεν. ἤγουν ἡ ἀδολεσχία καὶ ὁ σολοικισμός:- /φκζ/

34 183B14 I δ ι ε λ η λ ύ θ α μ ε ν · πόσοι καὶ τίνες εἰσὶν /φκζ/

34 183B16 M δ ε ῖ δ ὲ) ὁ μὲν γὰρ κόραξ τὰς ἀρχὰς εὑρὼν τῆς ῥητορικῆς παρέδωκε τῷ σιτίᾳ· ὃς παραλαβὼν αὐτὰς, μικρόν τι ἐπηύξησεν. εἶτα ὁ θρασύμαχος ἔτι πλέον. καὶ οὕτως ἄλλος καὶ ἄλλος τὰ παρ᾽ ἑτέρων εὑρεθέντα παραλαβὼν, τελείαν τὴν ῥητορικὴν ἀπειργάσαντο. ἐπὶ δὲ τῆς λογικῆς πραγματείας, τοῦτο οὐ συνέβη. ἀλλ᾽ ὁ ἀριστοτέλης εὗρε καὶ τὰς ἀρχὰς αὐτῆς καὶ τὴν τελείωσιν ἐποιήσατο:- /φκη, II.305-306/

34 183B17 I τ α ύ τ η ν τ ὴ ν π ρ α γ μ α τ ε ί α ν · τὴν λογικήν /(φκη) , II.305/

34 183B23-24 M ὅ σ ῳ ι γ ὰ ρ κ ρ ά τ ι σ τ ο ν τ ῇ ι δ υ ν ά μ ε ι) εἰς παράδειγμα γέ σοι ἀγέσθω ἡ κέγχρος ἢ μικρὰ μὲν οὖσα καὶ εἰς γῆν καταβληθεῖσα, πολλὴν τὴν αὔξην πλουτεῖ. ἢ καὶ ἡ κεγχραμὶς ἥτις ἐστὶ τοῦ σύκου ὁ κόκκος. οὗτος γὰρ μικρότερος ὢν τῷ μεγέθει, τῇ δυνάμει μείζων ἐστίν. ἔχει γὰρ τοὺς φυσικοὺς καὶ σπερματικοὺς λόγους ἀσωμάτους ὄντας, ἐν ἑαυτῷ. καθ᾽ οὓς τό, τε στέλεχος γίνεται καὶ οἱ κλάδοι καὶ τὰ φύλλα καὶ οἱ καρποί:- /ἥτις - καρποί φκθ, II.306/

34 183B25 I ὀ φ θ ῆ ν α ι · εὑρεθῆναι /(φκθ)/ 440v

34 183B31 I τ ο ὺ ς π ρ ώ τ ο υ ς · ἤτοι τὸν κόρακα

34 183B37 I μ ι σ θ α ρ ν ο ύ ν τ ω ν · ἤτοι τῶν σοφιστῶν τῶν ἀπὸ φαινομένης σοφίας πλουτούν«των» /φλβ/

34 183B37 M μ ι σ θ α ρ ν ο ύ ν τ ω ν) μισθωτοὺς λέγει τοὺς σοφιστὰς τοὺς ἀπὸ φαινομένης σοφίας πλουτοῦντας οὗτοι γὰρ

οἱ σοφισταὶ ἐκ ποίας μεθόδου τὰ σοφίσματα γίνονται, οὐκ ἐγίνωσκον. τρία δὲ ἢ καὶ πέντε σοφίσματα γινώσκοντες ἃ τέχνη μὲν οὐκ εἰσὶν ἐκ δὲ τῆς τέχνης γινόμενα, ταῦτα καὶ ἐδίδασκον καὶ πρὸς ἀλλήλους ἔλεγον. ὡς καὶ συμβαίνειν ἐμπίπτειν πολλάκις τοὺς ἐρωτῶντας, εἰς τοὺς αὐτούς. ἤγουν εἰς τό, τὰ αὐτὰ σοφίσματα, λέγειν. ὥσπερ καὶ ὁ γοργίας ῥητορικὴν μὲν τέχνην οὐκ ἐγίνωσκεν. οἷον τίς ἐστιν ὁ στοχασμὸς καὶ ὁ ὅρος καὶ τά, τούτων κεφάλαια. λόγους δὲ εὑρὼν στοχαστικοὺς ἢ ὁρικούς, κατ' ἐκείνους οὗτος ἔγραφε καὶ ἐπαίδευε καὶ ἐδίδασκεν ἄλλους γράφειν. οἱ δὲ λόγοι οὐ τέχνη εἰσὶν ἀλλ' ἐκ τῆς τέχνης. διὸ καὶ ταχεῖα ἦν ἡ, τούτων μάθησις ὡς ἄτεχνος:- /φλβ/

34 184B2 I τ ρ ι β ῆ ι · ἤγουν ἀτέχνως /φλδ/ 441 r

34 184B4 I ἐ ξ ἀ ρ χ ῆ ς ὑ π α ρ χ ό ν τ ω ν · ληπτέον ἔξωθεν τό, μὴ ληφθεῖσα /(φλε)/

34 184B4 I ἡ μ έ θ ο δ ο ς · ἡ λογική /φλε/

ADDENDUM:

409r: 7 169A22 M ἡ δ'ά π ά τ η γ ί ν ε τ α ι) πόθεν γίνεται ἡ ἀπάτη περὶ ἕκαστον παραλογισμόν.

APPENDIX I

SOME SCHOLIA ON ARISTOTLE'S SOPHISTICI ELENCHI, EXCERPTED FROM LEO MAGENTINUS' COMMENTARY, COD. VAT. GR. 244.

165a19 (244:585v) ιγ'. Ἐπεὶ δ' ἔστι τισὶ μᾶλλον πρὸ ἔργου. Δείξας ὅτι εἰσὶ σοφίσματα καὶ παραλογισμοὶ γινόμενοι ἀπὸ ὁμωνύμων καὶ ἄλλων τινῶν, καὶ ὡς πάντες φαινόμενοί εἰσι συλλογισμοὶ καὶ φαινόμενοι ἔλεγχοι, εἰδὼς ὡς ἴσως ἄν τις ἐνέστη πρὸς τὰ λεγόμενα καὶ εἶπεν ὡς ἐπειδὴ ψευδῆ ταῦτα πάντα εἰσί, τίνος χάριν περὶ αὐτὰ σπουδάζουσιν οἱ ἄνθρωποι; —πρὸς τὸν οὕτω γοῦν ἐνιστάμενόν φησιν ὁ σοφός· Ἡ σοφία διττή ἐστιν· ἡ μὲν κυρίως, ἣ καὶ ἐπιστημονεῖ τὴν ψυχὴν καὶ τέλειον τὸν ἄνθρωπον ἀπεργάζεται, δυσπόριστος δέ ἐστι καὶ διὰ χρόνων πολλῶν καὶ ἱδρώτων τοῖς πονοῦσιν ἐπιγίνεται· ἡ δέ ἐστι φαινομένη μὲν σοφία, οὐκ οὖσα δὲ κυρίως, ἡ καὶ τῶν τοιούτων σοφισμάτων ἐφευρετική, ῥαδίως κτωμένη τοῖς ἀνθρώποις καὶ εὐκατόρθωτος. Λέγεται δὲ χρηματιστική, καὶ οἱ περὶ ταύτην καταγινόμενοι σοφισταὶ χρηματισταί, ὡς ὁ Ἱππίας καὶ Γοργίας καὶ Πρωταγόρας ἀπὸ τῆς φαινομένης ταύτης σοφίας πολλὰ χρήματα ἐπορίσαντο. Διήρχοντο γὰρ οὗτοι περὶ τὰς ἀγορὰς καὶ τὰς κώμας ἑαυτοὺς ἐπιδεικνύμενοι, καὶ θαυμαστοὶ τάχα τινὲς ἐδόκουν τοῖς ἀκούουσιν· ὑπισχνοῦντο δὲ καὶ τοὺς παῖδας αὐτῶν δι' ὀλίγου χρόνου τοιούτους ἀποτελέσαι· ὅθεν καὶ μισθὸν οὐκ ὀλίγα χρήματα ἐλάμβανον. Καὶ ἐπεὶ εἰσί τινες πρὸ ἔργου, ἤγουν περισπούδαστον ἔργον, ἔχοντες τὸ δοκεῖν σοφοὶ εἶναι καὶ ἔργον σοφοῦ ποιεῖν, οὐ μέντοι γε εἶναι σοφοὶ μὴ δοκεῖν δέ, διὰ τοῦτο καὶ τὴν σοφιστικήν, φαινομένην μὲν οὖσαν σοφίαν οὐ μέντοι γε δὲ κυρίως —καὶ ὁ σοφιστὴς χρηματιστὴς ἦν ἀπὸ τῆς τοιαύτης σοφίας, διὰ τοῦτο καὶ τὴν φαινομένην ταύτην σοφίαν ἠσπάσατο, καὶ ἀναγκαῖον αὐτοῖς ἔδοξε δοκεῖν μὲν ποιεῖν τὸ ἔργον τοῦ σοφοῦ παρὸ ποιεῖν καὶ μὴ δοκεῖν:-

166b20 (244:592r) ξα'. Οἱ μὲν οὖν ἔλεγχοι καὶ παραλογισμοὶ οἱ παρὰ τὴν λέξιν τοιοῦτοί εἰσι καὶ οὕτως γίνονται. Εἴδη δὲ καὶ τρόποι εἰσὶν ἑπτὰ τῶν ἔξω τῆς λέξεως παραλογισμῶν, οὓς καὶ πρῶτον ἀπαριθμεῖται. Ῥητέον δὲ καὶ ὅπως ἔξω τῆς λέξεως τὰ σοφίσματα λέγονται. Τὰ ὄντα εἰς φωνὰς διαιροῦνται καὶ πράγματα. Εἰπὼν οὖν τοὺς ἐν ταῖς φωναῖς παραλογισμούς, οὓς καὶ "παρὰ τὴν λέξιν" ἐκάλεσε, νῦν καὶ τοὺς ἀπὸ τῶν πραγμάτων παραδίδωσιν, οὓς καὶ "ἔξω τῆς λέξεως" ὀνομάζει διότι οὐχὶ ἡ σύνθεσις τῆς λέξεως

ἢ ἡ διαίρεσις ἢ ὁ ἐν τῇ λέξει τόνος ἢ τὸ πνεῦμα ἢ τὸ ὁμοιόσχημον τῆς λέξεως αἴτια γίνονται τῶν παραλογισμῶν:-

168b15 (244:600v) ρıη'. Φαίνεται δὲ ἐλέγχειν διὰ τὴν ἄγνοιαν, ἤγουν διὰ τὸ ἀγνοεῖν τοὺς ἐπιστήμονας τί ἐστιν ἔλεγχος. Λέγων οὖν περὶ τῶν παραλογισμῶν τῶν ἐκτὸς τῆς λέξεως καὶ ἀνάγων αὐτοὺς εἰς τὴν ἄγνοιαν τοῦ ἐλέγχου ἐπεμβάλλει μεταξὺ τοὺς παρὰ τὴν λέξιν, καί φησιν ὡς οἱ πρότερον λεχθέντες παραλογισμοί, ἤγουν οἱ παρὰ τὴν λέξιν, φανερώτεροι πάντων δοκοῦσιν ἀνάγεσθαι παρὰ τὸν τοῦ ἐλέγχου διορισμόν, ἤγουν εἰς τὴν τοῦ ἐλέγχου ἄγνοιαν. Διὸ καὶ προσηγορεύθησαν οὕτως, ἤγουν ὠνομάσθησαν "παρὰ τὴν λέξιν" ὡς τῆς λέξεως αἰτίας γενομένης τοῦ παραλογισμοῦ. Καὶ γὰρ ἡ φαντασία γίνεται, ἤγουν ἡ φαινομένη ἀντίφασις, ἐπ' αὐτῶν τῶν παρὰ τὴν λέξιν παρὰ τὴν ἔλλειψιν τοῦ λόγου, ἤγουν παρὰ τὸ ἐλλεῖψαί τι καὶ μὴ φυλάξαι τῶν παρατηρημάτων τοῦ ἀληθοῦς ἐλέγχου:-

174a37 (244:620v) σοδ'. Ἐπεὶ δὲ καὶ ἐπί τινων ἐπαγωγὴν ποιουμένους τοὺς ἐρωτῶντας οὐκ ἔστιν εὐχερὲς ἐρωτῆσαι καὶ τὸ καθόλου διὰ τὸ μὴ ὠνομασμένον εἶναι, ἤγουν διὰ τὸ μὴ ἐν ἑνὶ ὀνόματι δηλοῦσθαι τὸ καθόλου ὡς τὸ ζῷον, ἀλλὰ λόγῳ τινὶ καὶ ὁμοιότητι, λέγει πῶς καὶ τότε ὀφείλομεν ἐπάγειν τὸ καθόλου. Καί φησι· Ἐν οἷς μὴ ἔστιν ἓν ὄνομα περιέχον τὴν ὁμοιότητα αὐτῶν τῶν μερικῶν, ὡς ἐπὶ τῶν μὴ ἀμφωδόντων ζῴων (τούτοις γὰρ οὐκ ἔστιν ἓν ὄνομα περιεκτικὸν αὐτῶν), χρηστέον πρὸς τὸ συμφέρον οὕτως λέγοντας· Ἐπεὶ ἡ αἲξ κερασφόρος οὖσα οὐκ ἔστιν ἀμφώδους καὶ ἡ ἔλαφος καὶ ὁ βοῦς, πᾶν ἄρα τὸ τοιοῦτον, ἤγουν τὸ μὴ ἀμφῶδουν, κερασφόρον ἐστίν. Τὸ γὰρ 'κερασφόρον' οὐκ ἔστιν ἓν ὄνομα περιεκτικὸν τῶν μὴ ἀμφωδόντων ἀλλὰ λόγος — λόγος δέ ἐστιν ὁ ἐκ πλειόνων λέξεων συγκείμενος. Ἢ πολλάκις δι' ὁμοιότητος ἐπάγει τὸ καθόλου. Οἷον ἂν τέσσαρες γραμμαὶ ἀνάλογον ἔχωσι, καὶ ἐναλλὰξ ἀνάλογον ἕξουσιν· ὡσαύτως καὶ ἂν τέσσαρα ἐπίπεδα ἢ τέσσαρα στερεά, ἢ ἐὰν τέσσαρα λευκά, ἀποφαντικῶς ἐπάγει τὸ καθόλου δι' ὁμοιότητος λέγων "Πάντα ἄρα τὰ τοιαῦτα ἐὰν ἀνάλογον ἔχωσι, καὶ ἐναλλὰξ ἀνάλογον ἕξουσι". Διὰ γὰρ τὴν ὁμοιότητα τοῦ 'τὰ τοιαῦτα' λανθάνει πολλάκις ὁ τοιαύτην ποιούμενος τὴν ἐπιφορὰν τοῦ καθόλου :-

175a40 (244:624v) τα'. Οὔκουν δεῖ εὐλαβεῖσθαι καὶ φοβεῖσθαι τὸ ἐλεγχθῆναι φαινομένως, ἀλλὰ τὸ δοκεῖν τοῖς ἀκροαταῖς

ὡς ἠλέγχθης. Τὰ γὰρ ἀμφίβολα καὶ αἱ ἄλλαι παρακρούσεις, ἤγουν καὶ τὰ λοιπὰ αἴτια τῶν παραλογισμῶν, ἀφανίζουσι καὶ ἐμποδίζουσι γενέσθαι ἔλεγχον ἀληθῆ, καὶ ποιοῦσιν ἄδηλον εἴτε ὁ ἐρωτώμενος ἠλέγχθη εἴτε καὶ μή:-

APPENDIX II

LIST OF PUBLISHED SCHOLIA FROM LEO MAGENTINUS' COMMENTARY ON SOPHISTICI ELENCHI, COD. VAT. GR. 244.

II.287 = Ebbesen (1981) vol. II, p. 287.
Φ.386 = Φιλοσοφία 5-6 (1975-76) p. 386.
115 = this issue of CIMAGL, p. 115.

Προλεγόμενα: II.280-81
α' 164a20: II.282-83
β' 164a22: II.283-85
δ' 164a27: II.285-86
ια' 165a10: II.286
ιγ' 165a19: 114
ξα' 166b20: 114-115
οα' 167a7: II.287
ρις' 168b6: II.288
ριη' 168b15: 115
ρκδ' 168b31: II.288-89
ρμ' 169a33: Φ.384-85
ρμδ' 169b4: II.289
σμη' 173b1: I.316
σοδ' 174a37: 115
σπα' 174b15: II.289-90
σπβ' 174b19: II.290-91
σπγ' 174b22: II.291-22
σπδ' 174b23: II.292-93
σπε' 174b27: II.293
σπς' 174b28: II.294
σπη' 174b33: II.295
σϙα' 175a1: I.307-309
σϙβ' 175a9: I.309
σϙγ' 175a12: I.309-310
σϙε' 175a19: II.296
τα' 175a40: 115-116
τη' 175b23: II.296-97
τθ' 175b24: II.297
τι' 175b26: II.297-98
τιε' 176a3: I.305-306
τιζ' 176a6: II.298
τκδ' 176a27: II.299
τλζ' 176b29: II.299-300
τλη' 176b38: II.300
τλθ' 177a4: II.301
τμ' 177a6: II.301
τμα' 177a9: II.301-302
τμβ' 177a10: II.302
τμθ' 177a33: II.302
τϙη' 178b36: II.303
τϙθ' 178b38: Φ.385
υ' 178b39: Φ.385
υα' 179a2: Φ.385
υβ' 179a3: Φ.385
υγ' 179a4: Φ.386
υδ' 179a5: Φ.386
υξγ' 181a25: II.303-304
υπδ' 181b35: II.304-305
φκη' 183b16: II.305-306
φκθ' 183b21: II.306

INDEX VERBORUM

The index is selective, both in the sense that not all words occurring in the text have an entry and in the sense that a word which does have an entry may occur in more places than we indicate. Only in the case of names have we tried to omit no reference. The scholia in appendix I have not been indexed.

ἄγνοια, ἀγνοεῖν 71, 73, 74, 105. ἄγνοια τοῦ ἐλέγχου 57, 68, 69.
ἀγροικία 89.
ἀγωγή 103.
ἀγών 70, 71.
ἀδιαστόλως 98
ἀδικ-εῖν,-ος 63, 81, 104, 110.
ἀδολεσχ-εῖν,-ία 84,112.
ἄδοξος 81, 82, 83.
ἀδύνατος 64, 102.
ἀετός 58.
Ἀθῆναι 81, 104.
Ἀθηναῖος 55, 95.
αἰθίοψ 62, 63.
αἰσθητήριον 86.
αἰστητός 90.
αἰτία 96.
αἴτιον 55, 56, 90; μὴ αἴτιον ὡς αἴτιον 57, 68, 72, 106.
ἀκροατής 71, 90.
ἀλήθεια 70,76,77,96,111.
Ἀλκιβιάδης 59.
ἁμαρτάνειν 55, 102.
ἁμάρτημα 72.
ἁμαρτία 76.
ἀμφιβολ-ία,-ος 57, 71, 72,84,90,91,95,111.
ἀμφιδοξ-εῖν,-ος 70,93.
ἀμφιπάθησις 93.
ἀναγκαῖος 64.
ἀνάγκη 66, 92, 93.
ἀναιρ-εῖν,-εσις 109,110.
ἀναιτίως 64.
ἀνάλογον 86.
ἀναλύειν 94.
ἀνδρεία 55,63,103,106.
ἀνδριάς 101.
ἀνεπιστημ-οσύνω,-ων 58, 71, 89.
ἄνθρωπος: τρίτος ἄ. 99.
ἀντιλογικός 57.
ἀντιπίπτειν 56.
ἀντιστροφή 64, 68.
ἀντίφασις 66, 67, 69, 70, 72, 73, 74, 79, 88, 104, 110.
Ἀντιφῶν 78.
ἀόριστος 80.
ἀπάγειν 102.
ἀπαρέμφατον 61.
ἀπαρτίζειν 89.
ἀπατᾶν 56, 85, 111.
ἀπάτη 70, 74, 86, 113.
ἀπειθεῖν 86, 104.
ἄπειρος infinitus 64, 81, 110, 111.
ἄπειρος imperitus 78, 89.
ἁπλῶς ἁ.)(πῇ 57, 61, 67; ἁ. συλλογισμός 66.
ἀποδει-κνύναι,-κτικός, -ξις 64, 77, 78, 79, 82, 88, 111.
ἀποκρίνεσθαι 65, 74, 75, 92; ἀποκρινόμενος 56, 71, 82, 85.
ἀπόκρισις 71, 91, 92.
ἀποστοματίζειν 58, 94.
ἀπόφασις 60, 67, 80.
ἀρετή 100, 101
ἀριθμός 69, 76, 80.
Ἀριστοτέλης 56, 67, 75, 87, 90, 109, 112.
ἁρμονία 93.
ἀρρ-ενικός,-ην 60, 108.
ἄρτιος 59, 88.
Ἀρχέλαος 81, 82
ἀρχή 55, 112; κοιναὶ ἀ. 76,78,80; οἰκεῖαι ἀ. 70,76,77; petitio principii 57,68,105; ἀρχὴν ἔχειν 64,93,111.
ἀσπίς 108.
ἀστράγαλος 97.
ἀστρονομία 80.
ἀσυλλόγιστος 66.
ἄσχετος 97.
ἀτελής 85.
ἀτέχνως 79, 80.
ἄτοπος 98, 106.
αὐθυπόστατος 99.

βαρβαρίζειν 85.
βαρύνεσθαι 69.
βεβαίωσις 87.
βιβλίον 100, 105.
βορέας 109.
βοτάνη 95, 104.
βοῦς 62, 103, 109.
βραδύτης/βραδυτής 69.
Βρύσων 76, 77, 78.

γειτονία 55.
γένεσις 65.
γενική 103.
γενικός 111.
γένος 78, 80; χρυσοῦν γ. 61.
γεωμέτρης 87, 104.
γεωμετρία 76, 77, 80.
γλίχων 78.
γνώριμος 79.
γνωστός 88.
Γοργίας 113.
γραμματική 84.
γυμνός 66.

δηλητηριώδης 95, 104.
δηλωτικός 62.
διαιρ-εῖν,-εσις 57, 75, 94, 95, 110.
διαλέγεσθαι 76, 80.
διαλεκτικός 65, 71, 73, 77-79, 81, 82,93, 109-112.
διάλογος 87.
διάμετρος 104.
διάνοια 73, 74, 75.
διαστέλλειν 90.
διάφορος 57, 91.
διδάσκειν 60,76,100,105,113.
διδόναι ταχέως 74, 97.
δικαιοπραγεῖν 110.
διπλάσιος 64, 84, 107.
δισύλλαβος 55, 100.
διττός 58, 95; δυνάμει/ἐνεργεία/φαντασία δ. 58.
Δίων 104, 105.
δοκεῖν 55, 77, 89, 90.
δόξα 80, 82, 83, 84.
δοξαστός 62, 103.
δοῦλος 102.
δριμύς 110.
δύναμις 58, 63, 107, 112.

εἰδικός 62, 111.

εἶδος: τὰ ε´ εἴδη ὧν στοχάζονται οἱ σοφισταί 56; εἴδη τῶν σοφισμάτων 109 (cf. 84-85); forma syllogistica 55,70,76,77,111.
ἐκφώνησις 97.
ἐλεγχ-ειν,-ος 56, 57, 63, 66-73, 84, 89, 90; cf. ἄγνοια.
ἑλληνικός 72.
ἐλπίς 62.
ἐμποδί-ζειν,-στικός 85,90.
ἔμπορος 109.
ἐμφανί-ζειν,-σις 56,94.
ἕν X πολλά 65,66,90,91, 106.
ἐναντίος 87.
ἔνδοξος 65, 73, 77, 78, 81, 105, 111.
ἐνέργεια 58, 63, 65, 84, 97, 107.
ἐνεργ-εῖν,-ητικός 60,97.
ἐνίστασθαι 88.
ἔνστασις 88, 90.
ἐξετά-ζειν,-στικός 71,76.
ἔξωθεν 68, 72, 76, 113.
ἐπάγειν 87, 109.
ἐπαγωγή 57, 71, 86.
ἕπεσθαι 92, 93; fallacia consequentis 57, 68, 69, 70, 72, 105.
ἐπίκρυψις 112.
ἐπιορκεῖν 63.
ἐπιπόλαιος 70.
ἐπίστασθαι 58, 89, 94, 108, 109.
ἐπιστήμη 57, 72, 76, 78, 80, 81, 84, 88, 95, 96, 103, 109.
ἐπιστήμων 71,79,80,109.
ἐπιφορά 86.
ἐπιχείρημα 82,88,112.
ἔργον τοῦ ἀποκρινομένου/ἐρωτῶντος 56,65.
ἐριστικός 56, 71, 76, 77, 79, 80.
ἐρωτᾶν 65,71,75,76,79, 82,111,112; ἐρωτώμενος 69,71,73,74,83; ἐρωτῶν 56,71,72,73, 74,82,83,85,89; πρὸς τὸν ἐρωτῶντα 96.
ἐρώτημα 64,89; πλείω ἐ. ἓν ποιεῖν 57,69,91.
ἐρωτηματικός 79.
ἐρώτησις 69, 71, 74, 75, 82, 85, 91, 93.
Εὔαρχος 109.
εὐδαίμων 81, 82.
εὕρεσις 99, 111.
ἐφετός 85.

Ζεύς 87, 88.
Ζήνων 87, 102.
ζωή 65, 85.

ἡδονή 82,83,85,86,105.
ἥλιος 83, 102.
ἥμισυς 84, 107.
ἡνωμένος 62, 96, 107.
ἡρμοσμένος 88.
Ἡσίοδος 61.

θάνατος 65.
Θεαίτητος 68.
θέσις 85, 92, 111; X φύσις 110.
θεωρεῖν 100.
θεώρημα 89.
θεωρία 81.
Θῆβαι 81.
θῆλυς 60.
Θρασύμαχος 112.

ἰαμβεῖον 94.
ἰατρ-ική,-ός 84, 87.
ἴδιος 80.
ἰδιώτης 72, 79, 94.
ἱμάτιον 55, 91.
Ἱππίας 56.
ἵππος 55,62,100,103.
ἴσος 59, 68, 73, 76, 77, 107.
ἰσχάς 81.

καθαυτό 97.
καθέκαστα 88, 99.
καθόλου 61, 86, 88, 93, 99.
κακία 58.
κακουργεῖν 88.
κακύνειν 76.
καλλωπιστής 89.
καταδικάζειν 63, 104.
καταπύθεσθαι 60.
κατασκευ-αστικός,-ή 82, 83, 111.
κατασυλλογίζεσθαι 71.
κατάφασις 80.
κατηγορεῖσθαι 106; -ούμενος 68,70,84,104,107.
κατηγορία 96; σύνθετος κ. 62.
κεγχραμίς 112.
κέγχρος 112.
κεραία 109.
κιθαρίζειν 96.
κιν-εῖσθαι,-ησις 81, 83, 87, 92, 93, 102.
κίων 58, 66.
κλεῖς 59.
Κλεοφῶν 87.
κλέπτης 104.
Κλέων 108.
κοινός 56,76,78,79,80.
κοινωνός 65.
κόραξ 58, 64.
Κόραξ 112.
Κορίσκος: Κ. ἕτερος Κ.-ου 57,62; Κ. ἕτερος τοῦ ἀνθρώπου 61,62; Κ. ὁρώμενος/ἐγκεκαλυμμένος 90, 91,101; ὁ μουσικὸς Κ. ἕτερος τοῦ Κ. 99, 105; ὁ προσιὼν Κ. 100,102; Κ. αὕτη 108.
κρυπτικῶς 81.
κρυσταλοειδὲς ὑγρόν 63,66.
κρύψις 86.
κτῆμα 92.
κύκλος 74,76,77,78,83.
κύκνος 65, 66, 68, 70.
κύων 61, 90, 101.

λανθάνειν 109.
λέξις: X πρᾶγμα 98; παρὰ τὴν λ. X ἐκτὸς τῆς λ. 56, 57,67,70,75,84,85,111.
λίθος 55, 58, 107, 109.
λογικός 55,62,83,112,113.
λόγος 70,72,90,91,99,107, 111; ψευδὴς λ. 71, 102.
λύσις 89,90,91,94,102.

μάθημα,-τικός 78, 80, 89, 95, 96.
μάθησις 99, 113.
Μανδρόβουλος 87.
μανθάνειν 58,59,60,98,99.
μέγεθος 63, 68, 69, 76, 80, 106, 112.
μέθεξις 65.
μέθοδος 76, 112, 113.
μέλι 68, 70.
Μέλισσος 64.
μέμφεσθαι 60.
μερικός 62, 99, 100.
μέρος 62,63,86,94,99,109.
μέροψ 101.
μέσος (ὅρος) 69.

μετάγειν 82.
μεταφ-έρω,-ορά 82, 93.
μῆκος 64.
μιαιφόνος 109.
μισθωτός 112.
μνήμη 62.
μονολήμματος 85.
μόριον: ἀντιφάσεως 79; τοῦ ἀληθινοῦ ἐλέγχου 72.
μουσικός 91, 99, 105.

ναί 93, 106.
νόμος 79, 87, 110.

ξανθός 68, 70.
ξύλον 58,60,66,74,108.

οἰκία 96.
ὀλίγα 87, 101.
Ὅμηρος 74.
ὁμοιότης 69,70,86,92.
ὁμωνυμ-ία,-ος 55,57,69, 71,75,84,87,89,90,91, 92,94,109,111.
ὄν 57, 62, 64, 72, 79, 86, 88, 103, 110.
ὄνομα: κύριον/εἰδικόν 62; ὄ. X διάνοια 73, 74,75; ὄ. X λόγος 58; ὄ. X πρᾶγμα 73.
ὀξύνεσθαι 69.
ὄπισθεν 109.
ὁρᾶν 66,90,91,94,97,98.
ὁρατός 66, 90.
ὀρεκτός 83.
ὁρικός 111, 113.
ὁρισμός 84; ὁ. τοῦ ἐλέγχου 63.
ὅρος 113; ἔξωθεν ὅ. 68; μέσος ὅ. 69; ὅ. τοῦ ἐλέγχου 69.
οὐδέτερος 60, 108.
οὐρανός 83.
οὐσία 96; ἄτομος οὐ. 69; μερικὴ οὐ. 99.
ὀφθαλμός 63,89,98,104.

πάθος 66, 96.
παραβολή 92.
παραγγέλλειν 88.
παράδειγμα 57, 90, 91.
παράδοξος 57, 92.
παράκρουσις 90.
παραλογισμός 73,74,90, 96,112,113; π. τῆς ἀντιφάσεως 72; → → →
παραλογισμὸς ἐν ταῖς φωναῖς X ἀπὸ τῶν πραγμάτων 61.
παρατήρημα 63, 66, 69.
παρεμποδίζειν 65, 89.
παρεξέλεγχος 92.
Παρμενίδης 73, 110.
πάσχειν 96, 97.
πατήρ 61,101,102,104.
πεῖρα 56, 80.
Πειραιεύς 95.
πειραστικός 71,76,79,80.
Περδίκας 81.
περιουσία 98.
περιττός 59, 73, 88.
πῆ 61; cf. ἁπλῶς.
πιθανός 110.
πλάνη 78.
πλάτος 64, 105.
Πλάτων: Π. γράφει 59; Π. οὐκ οἶδεν ὃ οἶδε 99; ὁ ἄνθρωπος ἕτερος Π.-ος 99; Π. διδάσκει 100.
Πλατωνικός 83, 87.
πλείονα/ού π. 61.
πλῆθος πεποιωμένον 99.
πλοκή 76.
πλούσιος 81, 82, 87.
ποίησις 74.
ποιόν 60, 96.
πολέμιος 58.
πολλαχῶς λέγεσθαι 75.
πολλοί,οἱ 82,83,84,93.
πολύσημος 71, 74, 75.
ποσόν 60, 69, 96.
ποτέ 61.
ποῦ 61.
πρᾶγμα 61,63,70,73,77, 97,100,111; πρὸς τὸ π. 96, 98.
πραγματεία: λογικὴ 112.
πρόβατον 55.
πρόβλημα 56,76,77,81, 82,83,87,111; τὰ δ´ προβλήματα 111.
προπαροξύνεσθαι 69.
πρός τι 61, 96, 103.
προσδιαλεγόμενος 71, 81, 87.
προσλαμβάνειν 91.
προσυλλογίζεσθαι 85.
προσωδία 57, 95.
πρότασις 69,82,83,90, 91,93,94,110; ἔνδοξος π. v. ἔνδοξος; ψευδής 56, 64, 70; → → →
πρότασις: παραλελειμμένη π. 85; ὕλη π.-ων 76.
προφορά 97.
Πρωταγόρας 56, 84.

ῥάβδος 95.
ῥῆμα 60.
ῥητορικός 85, 112, 113.
ῥήτωρ 87.

σημαίνειν 59,90,91,107; -όμενον 71, 73, 90.
σημαντικός 103.
σιγᾶν 58, 71, 74, 75.
σιμός 107.
Σιτίας (i.e. Τισίας) 112.
σιωπή 67.
σκέψις 70.
σολοικισμός 57, 112.
σόλοικος 72.
σοφία 112.
σόφισμα 55, 81, 109, 113; cf. λέξις.
σοφιστής 56,67,79,80,81, 84,85,87,112.
σοφιστικός 56,71,72,76, 77, 84, 111, 112.
σοφός 93, 94.
στοιχεῖον 95.
στοχάζεσθαι 56, 85.
στοχασμός 113.
συγχωρεῖν 86, 93, 99.
συκοφαντεῖν 85.
συλλογή 67.
συλλογίζεσθαι 93; ἀτέχνως σ. 79; περὶ παντὸς σ. 77, 78; διαλέγεσθαι = σ. 96.
συλλογισμός 66,67,93; σ. X ἐπαγωγή 57, 71; ἁπλῶς σ. 66; ἀποδεικτικὸς σ. 64; σ. ἐξ ἐνδόξων 73; σοφιστικὸς σ. 70, 72; φαινόμενος σ. 70,71; ψευδὴς σ. 72,94; σ. παρὰ τὸ εἶδος/τὴν ὕλην 111.
συμβεβηκός 57,62,66,68, 70,90,91,100,102,103,111.
σύμμετρος 88, 104.
συμπεραίνειν 88, 93.
συμπέρασμα 66,85,87,89, 91,94,109,110,111; συλλογισμός = σ. 74.
συμπιλοῦσθαι 66.
συμπλοκή 109.
συνάγειν 88, 110.
συνακτικός 111.

συναριθμεῖσθαι 68.
σύνθεσις 57,62,92,95; σ. τῶν προτάσεων 67; σ. Χ λύσις 56.
συντακτέος 69.
σύστασις 82, 83.
σχέσις 62, 97.
σχῆμα: εὐθύγραμμον σ. 67; σ. λέξεως 57,70, 97,98; εἶδος τοῦ σχήματος 70,76,77.
Σωκράτης: Σ. λέγει λίθον εἶναι 57; Σ. κάθηται/βαδίζει 59,74, 92; Σ. γράφει 59; Σ. μανθάνει νῦν γράμματα 59; Σ. χρῶμα 61; Σ. ἕτερος Σ.-ους 62; Σ. ἕτερος ἀνθρώπου 70, 99; Σ. ἄδικα λέγει 63; Σ. ἐπιορκήσας εὐώρκησε 63; Σ. καὶ Θεαίτητος ἓν μέγεθος ἔχουσι 68; Σ.)(ὁ λευκὸς Σ. 91; Σ. συμβεβηκός 96.
σῶμα: πέμπτον σ. 83.

τάξις 85.
ταυτολογία 57.
ταχύτης/ταχυτής 69.
τέκνον 103.
τέμνειν 61.
τετραγωνίζειν 76,77,78.
τέχνη 56,76,80,84,113.
τεχνολογία 90.
Τισίας (Σιτίας cod.)112.
τόδε τι 99.
τόνος 69, 95.
Τοπικά 83,89,111,112.
τόπος 76.
τραγέλαφος 62, 103.
Τριβαλλοί 61, 104.
τρίγωνον 67.
τρόπος 56,57,70,81,85, 94, 111.
τύπτειν 60,89,95,98.
τυφλός 94.

ὑγιαίνειν 61.
ὑγιεινός 88.
ὑγιῶς 70.
υἱός 102.
ὕλη 55, 76, 111.
ὕπαρξις 99.
ὑπάρχειν 100.
ὑπερέχειν 64, 91.
ὑπόθεσις 72, 102.
ὑποκείμεν-ον,-ος 68,70, 84,107; ὑ.-ον ἐπιστήμης 78,79,80; ὑ.-ον)(λόγος 69,70,90,91, 99; ὑ.-ον = πρᾶγμα 70.
ὑποκρίνεσθαι 56,77,111.
ὑπόστασις 62.
ὑφίστασθαι 100.

φαντασία 58.
φιλοσοφεῖν 66.
φιλόσοφος: ὁ πρῶτος φ. 78.
φρόνησις 103.
φυλή 55.
φυσᾶν 55, 109.
φυσικός 77.
φύσις 62,79,80,81,83,86, 105,106,110.
φωνή)(πρᾶγμα 61.

χείρ 86, 98.
χιών 65, 78.
χολή 68.
χρησιμ-εύειν,-ος 85,86, 111.
χρόνος 76,81,89,109,110.
χρῶμα 61,65,67,68.
χωρικός 85.

ψεύδεσθαι 82,94,104,112.
ψευδής: v. λόγος, πρότασις, συλλογισμός.
ψευδογράφ-ημα,-ος 76,77, 80, 81.
ψεῦδος 56,57,81,94,102, 109,110.
ψῆφος 98.
ψιμμύθιον 78.
ψυχή 65, 83, 93; τὸ Περὶ ψυχῆς 66.

ὡρισμένος 79,80,81,82.